

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

«Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων»

Επισπεύδον Υπουργείο

.....ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.....

Στοιχεία επικοινωνίας: Γραφείο Νομοθετικής Πρωτοβουλίας

Τηλ. 210 7709 660

Λεωφ. Μεσογείων 96, Τ.Κ 11527, Αθήνα

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ	
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	X
ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	

¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

A. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	<p>Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;</p> <p>Το σχέδιο νόμου αποσκοπεί στην ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας του συστήματος της απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας, μέσω της αναβάθμισης και του εκσυγχρονισμού της διοικητικής της υποστήριξης από το Σώμα των δικαστικών υπαλλήλων, η οργάνωση και λειτουργία του οποίου ανασχεδιάζεται προς τον σκοπό αυτό, με τη σύνταξη νέου Κώδικα.</p> <p>Οι βασικές αρχές και επιδιώξεις του Κώδικα, καθώς και οι χαρακτηριστικότερες ρυθμίσεις θα μπορούσαν να συνοψισθούν ως εξής:</p> <p>1) <i>Ιδιαιτερότητα δικαστικών υπαλλήλων.</i> Οι δικαστικοί υπάλληλοι αντιμετωπίζονται ως ιδιαίτερη κατηγορία υπαλλήλων, λόγω της θεσμικής τους ιδιότητας ως αρωγών της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης και των συνταγματικών εγγυήσεων με τις οποίες ως εκ τούτου περιβάλλονται. Γι' αυτό και κατά τη ρύθμιση ζητημάτων της κατάστασής τους και τη σύγκριση με αντίστοιχες ρυθμίσεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (Υπαλληλικού Κώδικα) ακολουθήθηκε η θέση ότι όπου υπήρξε αποχρών, για τις πιο πάνω αιτίες, λόγος διαφοροποίησης, εκεί επιλέχθηκε η αντίστοιχη, επιβαλλόμενη διαφορετική ρύθμιση. Όπου όμως δεν αναδείχθηκε τέτοιος λόγος, θεωρήθηκε καλό, χάριν της ενότητας του δικαίου, να μην συνυπάρχουν διαφορετικές ρυθμίσεις όμοιων περιπτώσεων.</p> <p>2) <i>Μονιμότητα.</i> Εκ του Συντάγματος οι δικαστικοί υπάλληλοι είναι μόνιμοι - βασική προϋπόθεση για την επιτέλεση του έργου τους, συνυφασμένου με την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Έτσι και αντιλαμβάνεται πλέον το σχέδιο τον δικαστικό υπάλληλο, στον σχετικό ορισμό/καθορισμό του πεδίου εφαρμογής του: Μόνον ως μόνιμο. Αφορμή γι αυτή την, αυτονόητη, διάταξη, υπήρξε ένα σοβαρό ζήτημα που, όπως θα εκτεθεί αναλυτικά πιο κάτω, ανέκυψε τα τελευταία χρόνια και χρειάστηκε να ρυθμιστεί στον καινούργιο Κώδικα: Με τους νόμους της κινητικότητας, στο πλαίσιο του εξορθολογισμού της κατανομής των θέσεων του δημόσιου τομέα, μεταφέρθηκαν, μεταξύ άλλων, και στα δικαστήρια υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ). Οι υπάλληλοι αυτοί εντάχθηκαν αρχικά στις υποστελεχωμένες υπηρεσίες και παρείχαν, συχνά προς ανακούφισή τους, υπηρεσίες δικαστικού υπαλλήλου πάσης φύσεως, μεταξύ άλλων στις γραμματείες των δικαστηρίων, ακόμα και ως γραμματείς έδρας. Σύντομα όμως, με νομολογία της Ολομέλειας του Συμβουλίου της</p>

⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Επικρατείας, διαγνώσθηκε συνταγματικό πρόβλημα ως προς τους υπαλλήλους αυτούς. Κρίθηκε δηλαδή, αφ' ενός μεν ότι για να ασκήσουν καθήκοντα υπαλλήλου ΙΔΑΧ έπρεπε να υποβληθούν, ως προς την καταλληλότητά τους, σε κρίση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, αφ' ετέρου δε ότι εν πάση περιπτώσει, λόγω ακριβώς του ότι δεν ήταν μόνιμοι, δεν τους είναι επιτρεπτό να ασκούν μια σειρά καθηκόντων, του «σκληρού πυρήνα» του υποστηρικτικού της Δικαιοσύνης έργου (όπως η υπηρεσία γραμματέα έδρας), που εκ του Συντάγματος παραφυλάσσεται για τους μόνιμους δικαστικούς υπαλλήλους. Το αποτέλεσμα: Ένας μεγάλος αριθμός υπαλλήλων, που ήρθε, πάντως, όχι αλεξιπτωτιστικά αλλά με θεσμικό σκοπό, την ανακούφιση των χειμαζόμενων δικαστηρίων, είτε να μην μπορεί να αξιοποιηθεί στα έργα για τα οποία κυρίως χρειάζεται είτε να χρησιμοποιείται συχνά, υπό τη δύναμη της ανάγκης, κατά παράβαση των κριθέντων. Υπό τα δεδομένα αυτά, επιλέχθηκε η λύση της μονιμοποίησης των υπαλλήλων αυτών, κατά τρόπο που και την ζωτική ανάγκη αξιοποίησης του προσωπικού αυτού να θεραπεύει και να βρίσκεται σε αρμονία με τις σχετικές συνταγματικές επιταγές: Μονιμοποίηση έπειτα από ουσιαστική κρίση των δικαστικών συμβουλίων, των ίδιων που είναι αρμόδια και για την μονιμοποίηση των δοκίμων δικαστικών υπαλλήλων, σύμφωνα με διαδικασία που εξασφαλίζει εξίσου τα δικαιώματά τους και το δημόσιο συμφέρον (εκτίμηση προσόντων, συνέντευξη με τις σχετικές εγγυήσεις, όπως έχουν νομολογηθεί, προσφυγή σε δεύτερο βαθμό κρίσεως, τόσο στους υπαλλήλους όσο και στην Υπηρεσία). Όσοι κρίνονται κατάλληλοι μονιμοποιούνται και παραμένουν πλήρως αξιοποιούμενοι, όσοι κρίνονται αρνητικά μεταφέρονται αλλού, εκτός δικαστηρίων. Και, πάντως, η ρύθμιση, μεταβατική και μόνον, αφορά αποκλειστικά το πιο πάνω προσωπικό που, υπό τις προεκτεθείσες ιδιαίτερες συνθήκες, βρέθηκε να υπηρετεί στα Δικαστήρια. Καμία πάγια εφεξής ρύθμιση για ΙΔΑΧ. Οι δικαστικοί υπάλληλοι νοούνται μόνον ως μόνιμοι.

3) *Υπηρεσιακή σχέση. Αξιοπρέπεια. Δικαιώματα και υποχρεώσεις.* Την υπηρεσιακή σχέση, όπως συνάγεται από το όλο πνεύμα και τις ρυθμίσεις του, την αντιλαμβάνεται ο Κώδικας ως διεπόμενη σε κάθε περίπτωση από σεβασμό στην αξιοπρέπεια του εργαζόμενου υπαλλήλου, από την επιδίωξη του συμφέροντος της Υπηρεσίας με παράλληλη μέριμνα για την ελεύθερη ανάπτυξη, και διά της εργασίας, της προσωπικότητάς του, από τη θεώρηση, υπό το πνεύμα αυτό, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του, και από την καλλιέργεια της αίσθησης του καθήκοντος σε κλίμα συντονισμένης, υπεύθυνης και δημιουργικής συνεργασίας.

4) *Αξιολόγηση. – Επιλογή προϊσταμένων.* Από τα βασικότερα κεφάλαια του Κώδικα, η αξιολόγηση, αντιμετωπίσθηκε με τη σταθερή απόφαση να επικρατήσει η αξιοκρατία και η αναζήτηση της ουσίας στη διάγνωση και αποτίμηση της ποιότητας ως δικαστικών υπαλλήλων. Στο πλαίσιο αυτό, το πρώτο που επιδιώχθηκε ήταν η εκρίζωση της γνωστής, εμπεδωμένης νοοτροπίας ότι όλοι, σχεδόν ανεξαιρέτως, είναι άριστοι, με αποτέλεσμα να έχει εντελώς χαθεί το μέτρο και μαζί του η ίδια η έννοια της αξιολόγησης, ακόμα και το νόημα των λέξεων. Με την επιδίωξη λοιπόν της επέμβασης όσο γίνεται στην ίδια τη διαμορφωμένη πραγματικότητα και όχι απλώς της

κατάστροφης οσονδήποτε αυστηρών επιταγών που θα σαρώνονταν από τη δύναμή της, μετά τις ρυθμίσεις με τα συγκεκριμένα κριτήρια, την εκατοντάβαθμη κλίμακα, την ανάγκη αιτιολογήσεως και τεκμηριώσεως των εκθέσεων κ.λπ., καθιερώθηκε ειδική διαδικασία, κατά την οποία στην εφαρμογή του νέου συστήματος, ο αξιολογητής εκείνος που χαρακτηρίζει αξιολογούμενο ως άριστο, οφείλει να παρουσιαστεί στο υπηρεσιακό συμβούλιο, και να υποστηρίξει και ενώπιόν του την άποψή του, προκειμένου να εγκρίνει πλέον εκείνο (το συμβούλιο) τον χαρακτηρισμό. Στο υπηρεσιακό συμβούλιο παρίσταται, φυσικά, και ο υπάλληλος. Κατά τα λοιπά, τόσον στην αξιολόγηση εν γένει όσο και στο κεντρικής σημασίας ζήτημα της επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων, ως προς το οποίο υπήρχε αυθαιρεσία, καθιερώθηκε σύστημα μοριοδότησης, επιδιώχθηκε η αμιγώς αξιοκρατική κρίση και η αναζήτηση της ουσίας σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, με τα τυπικά προσόντα να έχουν ασφαλώς την αξία τους, αλλά να τίθενται περαιτέρω σε δοκιμασία *in concreto*, με την παρακολούθηση επικαίρως ειδικών βαθμολογούμενων σεμιναρίων, τη συμμετοχή σε εξεταστική διαδικασία και σε δομημένη συνέντευξη. Και από τη συνολική αποτίμησή τους να συνάγεται κατά το δυνατόν η πραγματική, κατά τον κρίσιμο χρόνο, αξία του υπαλλήλου για την υπηρεσία. Ιδιαίτερη περίπτωση το ζήτημα της αντίστροφης αξιολόγησης, του προϊσταμένου από τους υφιστάμενους του, ρυθμίζεται, όπως αναλύεται στη συνέχεια, με τρόπο που επιτυγχάνει μεν, με την κατ' αρχήν ανωνυμία, προστασία του υφισταμένου, με την υπευθυνότητα όμως που πρέπει να διέπει κάθε σχετική διαδικασία.

5) *Οι νέοι κλάδοι.* Από τις σημαντικότερες καινοτομίες που επιχειρούνται με το σχέδιο του νέου Κώδικα, είναι η δημιουργία δύο καινούργιων κλάδων δικαστικών υπαλλήλων, που έρχονται να καλύψουν ανάγκες ζωτικές για την ποιότητα, την αποτελεσματικότητα και το κύρος της Δικαιοσύνης:

Α) Ο Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου. Από τις πλέον αισθητές ελλείψεις υποστήριξης των δικαστικών λειτουργών στην άσκηση των δικαιοδοτικών τους καθηκόντων, ειδικά στα ανώτατα αλλά και στα μεγάλα δικαστήρια της χώρας, είναι η έλλειψη επικουρίας τους σε όλα εκείνα τα έργα που είναι αναγκαία για την ταξινόμηση, τον προγραμματισμό και συντονισμό, την πρακτική εν γένει διεκπεραίωση, καθώς και την τεκμηρίωση (νομοθετική, νομολογιακή και βιβλιογραφική) των υποθέσεων που χειρίζονται. Ένα εργασιακό τοπίο, σε τέτοιο βαθμό υπερφορτωμένο και ανοργάνωτο, όπως αυτό που αποτελεί τον τόπο των ελληνικών δικαστηρίων, η έλλειψη της επικουρίας του πιο πάνω είδους το καθιστά συχνά περίπου χαοτικό, με ό,τι αυτό συνεπάγεται και για την ποιότητα καθ' εαυτήν και για την αποτελεσματικότητα της δικαιοδοτικής κρίσης. Όπως είναι γνωστό, αλλά και όπως προέκυψε με συγκεκριμένα στοιχεία από τη συγκριτική έρευνα της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, σε πολλές περιπτώσεις δικαστηρίων της Ευρώπης και των ΗΠΑ, οι δικαστικοί λειτουργοί επικουρούνται, από τις ανωτέρω απόψεις, από εξειδικευμένους δικαστικούς υπαλλήλους υψηλής νομικής παιδείας και ικανοτήτων. Με πρόδηλη την ωφέλεια σε εξοικονόμηση χρόνου, ενέργειας αλλά και οικονομικών πόρων. Η έλλειψή τους στη χώρα μας αποτελεί περίπου πρωτοτυπία. Για όλους τους πιο πάνω λόγους, αλλά και

για έναν ακόμη: Της ανάγκης συστηματικής, επιστημονικής καθ' ύλην ευρετηρίασης της νομολογίας των ανωτάτων ιδίως δικαστηρίων, η χρησιμότητα την οποίας για την όλη λειτουργία της Δικαιοσύνης είναι προφανής. Είναι γνωστό τι προσέφεραν για χρόνια στα Δικαστήρια και τους νομικούς εν γένει τα καθ' ύλην ευρετήρια του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τα συνέτασαν νέοι δικαστές. Ο φόρτος πλέον των οποίων οδήγησε στη διακοπή της έκδοσής τους. Αυτό το κενό θα καλύψει και εδώ ο νέος Κλάδος νομικών δικαστικών υπαλλήλων. Ο οποίος προβλέπεται ως αυτοτελής, με δική του ιεραρχία και εξέλιξη, με ιδιαίτερη αυστηρή διαγωνιστική διαδικασία πρόσληψης και εισαγωγική εκπαίδευση.

Β) Κλάδος ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων. Η ανάγκη διαχείρισης της πληροφορίας από και προς τη Δικαιοσύνη, με τη σωστή πληροφόρηση για την έννοια των δικαστικών αποφάσεων, την ανασκευή ανακριβών δημοσιευμάτων, την ενημέρωση εν γένει του κοινού και τη συμμετοχή, όταν ενδείκνυται, των δικαστηρίων στον δημόσιο λόγο, είναι ένα ζήτημα εξαιρετικά επίκαιρο, αναδεικνυόμενο όλο και περισσότερο, στην εποχή της πληροφορίας, ως ζωτικής σημασίας για τη Δικαιοσύνη, τόσο στη χώρα μας όσο και στο εξωτερικό. Σε πολλά ευρωπαϊκά δικαστήρια, λειτουργούν και δη συνεχώς τέτοιες υπηρεσίες, θεωρούμενες ως κεφαλαιώδους σημασίας για το κύρος της Δικαιοσύνης. Το υπάρχον σχετικό κενό και την αμηχανία στη χώρα μας καλύπτει ο εν λόγω κλάδος, από ειδικούς δικαστικούς υπαλλήλους, προσλαμβανόμενους και αυτούς με αυστηρές διαγωνιστικές διαδικασίες, για να στελεχώσουν, σε πρώτη πιλοτική φάση τα ανώτατα δικαστήρια, αργότερα δε και κατώτερα, ιδίως στον τομέα της δικαστικής συνδρομής, επικουρώντας με τη γνώση τους τους αρμόδιους δικαστικούς λειτουργούς στις σχετικές ενέργειες, καθώς και σε όσες απαιτούνται στον τομέα των διεθνών σχέσεων των δικαστηρίων.

6) Η περίπτωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ένας Κώδικας ευλόγως φιλοδοξεί να «συνενώσει τα διεστώτα». Από την άλλη όμως χρειάζεται και προσοχή μήπως η μεγάλη διαφορετικότητα παραβιάσει την εσωτερική του συνοχή και ομοιογένεια. Ο προβληματισμός ακριβώς αυτός αναπτύχθηκε κατά τη σύνταξη του παρόντος σχεδίου σχετικά με τους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι, και λόγω της φύσεως και των αρμοδιοτήτων του δικαστηρίου αυτού και λόγω της πληθώρας των ειδικών νομοθετημάτων στα οποία ανευρίσκονται οι σχετικές ρυθμίσεις, αλλά και λόγω της διαφορετικότητας των προσεγγίσεων που προέρχονταν από το ίδιο το Δικαστήριο, αποτελούν μια πραγματικά ιδιαίτερη περίπτωση. Μελετήθηκε το ζήτημα δια μακρών, και, τελικά, βρέθηκε η κατάλληλη τομή: Όσα μπορούσαν στην παρούσα φάση να ενταχθούν στον Κώδικα εντάχθηκαν. Ο Κώδικας, στα βασικά, είναι και Κώδικας των δικαστικών υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ειδικές διατάξεις.

7) Εναρμονίσεις. Όπου χρειάστηκε, εναρμονίσθηκαν σχετικές ρυθμίσεις προς το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ΕΣΔΑ, και τις αντίστοιχες νομολογιακές εξελίξεις (όριο ηλικίας, όρκος κ.ά.).

8) Αυτοδυναμία – Εφαρμογή. Τέλος, καταβλήθηκε ιδιαίτερη προσπάθεια, και κατορθώθηκε, να μην υπάρχουν νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις αγκυλωτικές

	των ρυθμίσεων του Κώδικα. Όλες κατά βάση οι ρυθμίσεις του σχεδίου του Κώδικα αποτελούν ολοκληρωμένες διατάξεις του ίδιου του κειμένου του – κάποιες, κι αυτές ελάχιστες, εξουσιοδοτήσεις παρασχέθηκαν μόνο για τη ρύθμιση λεπτομερειών ή για τη δυνατότητα προσαρμογής σε μελλοντικές ανάγκες, χωρίς να επηρεάζεται η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων. Έτσι, όταν ψηφισθεί, το νομοθέτημα αυτό θα είναι αμέσως εφαρμοστέο στο σύνολό του.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	Βασική αιτία της νομοθέτησης είναι, από τη μια πλευρά η αντίληψη ότι από την ποιότητα της οργάνωσης, της στελέχωσης και της λειτουργίας του Σώματος των δικαστικών υπαλλήλων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η εύρυθμη και ποιοτική απονομή της Δικαιοσύνης · κι από την άλλη η διαπίστωση ότι η υποστήριξη που της παρέχεται στον τομέα αυτό σήμερα, κατά τον νόμο αλλά και στην πράξη, παρά την ποιότητα του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων του ν. 2812/2000, ο οποίος υπήρξε ένα πολύ καλό και επαρκές για την εποχή του νομοθέτημα, και παρά το επίπεδο των υπηρετούντων δικαστικών υπαλλήλων, που εργάζονται φιλότιμα, υπό αντίξοες συνθήκες, απέχει πολύ από τις απαιτήσεις των καιρών. Σοβαρά ελλείμματα σε αριθμό προσωπικού, που αντιστρέφουν περίπου την ενδεικνυόμενη αναλογία δικαστών/υπαλλήλων, συνδυασμένα με ανεπαρκείς μηχανισμούς προγραμματισμού και αδυναμίες αξιοποίησης προσωπικού για την κάλυψη θέσεων, ανάγκες εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού βασικών τομέων της οικείας νομοθεσίας, όπως είναι η αξιολόγηση των υπαλλήλων και η επιλογή προϊσταμένων, και η ανάδειξη ως αναγκαίας της επικουρίας των δικαστικών λειτουργών και υποστήριξης των δικαστηρίων με εξειδικευμένους υπαλλήλους σε νέα, ιδιαίτερης σημασίας πεδία, όπως η τεκμηρίωση, η επικοινωνία και οι διεθνείς σχέσεις, αποτελούν μερικούς από τους σοβαρούς ειδικότερους λόγους που επέβαλαν τη σύνταξη του προτεινόμενου κώδικα.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	Η προτεινόμενη ρύθμιση αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους και τους δικαστικούς λειτουργούς.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης

4.	<p>Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;</p>	
<p>N. 2812/2000 (Α' 67) "Κύρωση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων"</p>		
5.	<p>Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας</p>	
	<p>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</p>	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη.</p>
	<p>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</p>	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη</p>
	<p>iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;</p>	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη</p>

<p>Συναφείς πρακτικές</p>		
6.	<p>Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:</p>	
	<p>i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:</p>	<p>Μέρος Τρίτο- Κεφάλαιο Γ': Για τη θεσμοθέτηση των δύο νέων κλάδων δικαστικών υπαλλήλων, ελήφθησαν υπόψη οι πρακτικές των κρατών-μελών της Ε.Ε.</p>

ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	Μέρος Τρίτο- Κεφάλαιο Γ΄: Για τη θεσμοθέτηση των δύο νέων κλάδων δικαστικών υπαλλήλων, ελήφθησαν υπόψη οι πρακτικές του Δικαστηρίου της Ε.Ε.
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

	Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση

☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☒	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐
	☒		☐		

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;	
i) βραχυπρόθεσμοι:	Η άμεση αντιμετώπιση των οργανωτικών και λειτουργικών προβλημάτων του Σώματος των δικαστικών υπαλλήλων.	
ii) μακροπρόθεσμοι:	Ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας, μέσω της αναβάθμισης και του εκσυγχρονισμού της διοικητικής της υποστήριξης από το Σώμα των δικαστικών υπαλλήλων.	

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

➤ *Εκπαίδευση - Πολιτισμός:*

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
A. ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αποφοίτων γ'βαθμιας εκπαίδευσης που βρίσκουν εργασία στον τομέα των σπουδών τους εντός 6 μηνών από την έναρξη αναζήτησης							
Αριθμός πιστοποιημένων Πανεπιστημιακών σχολών (ISO κλπ)							
Αριθμός συμμετοχών σε προγράμματα Έρευνας, Τεχνολογίας & Καινοτομίας (διεθνή & εθνικά), ανά Πανεπιστημιακή Σχολή							
Αριθμός έργων/μελετών που έχουν ανατεθεί από τον ιδιωτικό τομέα, ανά Πανεπιστημιακή / Τεχνολογική Σχολή							
Δαπάνη ανά φοιτητή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανά ΑΕΙ							
Ποσοστό ενηλίκων (στο σύνολο του ενεργού πληθυσμού) που συμμετέχουν σε προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης							
B. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ / Α'ΘΜΙΑ / Β'ΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αναλφάβητων/σύνολο πληθυσμού							
Αριθμός ατόμων που εγκαταλείπουν το σχολείο πριν την ολοκλήρωση της β' βαθμιας και α' βαθμιας εκπαίδευσης / έτος							
Αριθμός δια-πολιτισμικών σχολείων ανά Περιφέρεια (ποσοστό μαθητών στο σύνολο των μαθητών) που φοιτούν σε διαπολιτισμικά σχολεία							
Ποσοστό αλλοδαπών μαθητών στο σύνολο (των μαθητών) - Κατανομή ανά περιφέρεια							

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Αριθμός ολοήμερων / απογευματινών σχολείων και αριθμός μαθητών που φοιτούν σε αυτά							
Μέσος όρος καθηγητών / σύνολο μαθητών							
Μέσος όρος Η/Υ / σύνολο μαθητών							
Αριθμός μαθητών που επωφελούνται από προγράμματα ενισχυτικής εκπαίδευσης / έτος							
Δαπάνη ανά μαθητή ανά βαθμίδα (Α'θμια, Β'θμια) εκπαίδευσης							

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματοποιηθείσες ανασκαφές, κατά είδος και αποτελέσματα, και αριθμός ευρημάτων							
Χρηματοδοτήσεις ανασκαφών, κατά φορέα, και ποσά που διατέθηκαν							
Πιστώσεις για ανασκαφές, που διατέθηκαν σε Εφορείες Αρχαιοτήτων							
Κήρυξη αρχαιολογικών χώρων, μνημείων, παραδοσιακών και ιστορικών οικισμών							
Πραγματοποιηθείσες απαλλοτριώσεις και καταβληθείσες αποζημιώσεις, για ακίνητα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος							
Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους, και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μουσεία και λοιπά κτίρια και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Αριθμός βιβλιοθηκών κατά νομική μορφή και είδος βιβλιοθήκης, ανάλογα με το θέμα, κατά γεωγραφικό διαμέρισμα							

➤ Εθνική άμυνα - Εξωτερική πολιτική:

Λόγω της ιδιαίτερης φύσης των τομέων αυτών πολιτικής, επαφίεται στην κρίση του επισπεύδοντος υπουργείου, ανάλογα με το συγκεκριμένο αντικείμενο κάθε ρύθμισης, το εάν θα ενσωματώνονται δείκτες στην Ανάλυση.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός επιχειρησιακών, κλαδικών και							

➤ Οικονομική / Δημοσιονομική / Φορολογική πολιτική:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε αγοραίες τιμές (δισ.)							
Ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ σε σταθερές τιμές							
Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (% ΑΕΠ)							
Ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης (χωρίς τις τράπεζες, % ΑΕΠ)							
Χρέος γενικής κυβέρνησης (κατά Μάαστριχτ, % ΑΕΠ)							
Πρωτογενές πλεόνασμα (ως % ΑΕΠ)							
Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή							

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ							
Αναλογία άμεσης και έμμεσης φορολογίας							
Ποσά που εισπράττονται μέχρι σήμερα από τον φόρο ή τους φόρους στους οποίους αφορούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.							
Ποσά που εισπράχθηκαν από φορολογικούς ελέγχους							
Ποσοστό πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμων που ακυρώθηκαν εν μέρει ή εν όλω από τα δικαστήρια							

➤ Κοινωνική πολιτική:

ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων (και ε.γ.σ.ε. εάν συνήφθη το συγκεκριμένο έτος) και αριθμός/ποσοστό εργαζομένων που καλύπτονται από αυτές.							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διαμεσολάβηση							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διαιτησία							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας μεσολάβησης							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας διαιτησίας							
Μέση διάρκεια σ.σ.ε. (προβλεπόμενη στα σχετικά κείμενα αλλά και πραγματική με την έννοια της παράτασης μετά τη συμβατική τους λήξη)							
Ώρες εργασίας ανά ημέρα, εβδομάδα και ανά κλάδο οικονομίας							
Αριθμός αμειβόμενων υπερωριών (που δηλώθηκαν) ανά εργαζόμενο και κλάδο οικονομίας							
Αριθμός ατυχημάτων ανά κλάδο οικονομίας και αριθμός/ποσοστό ατυχημάτων που προκάλεσαν θάνατο ή αναπηρία							

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό ανεργίας							
Ποσοστό μακροχρόνια ανέργων							
Ποσοστό ανεργίας νέων							
Ποσοστό ανεργίας γυναικών							
Ποσοστό ανεργίας ανά							

γεωγραφική περιφέρεια							
Ποσοστό ανεργίας βάσει μορφωτικού επιπέδου							
Δείκτης απασχόλησης / Δείκτης ωρών εργασίας / Δείκτης αμοιβών (ανά βασικό τομέα της οικονομίας π.χ. μεταποίηση, κατασκευές κ.λπ.)							
Μερική απασχόληση ως ποσοστό της συνολικής απασχόλησης (στο σύνολο του πληθυσμού και ειδικότερα για νέους)							
Ποσοστό απασχολουμένων με σύμβαση ορισμένου χρόνου (στο σύνολο του πληθυσμού και ειδικότερα για νέους)							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματικό ύψος συντάξεων ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και ανά έτη συνολικής ασφάλισης και αντίστοιχες δαπάνες							
Ύψος ασφαλιστικών εισφορών ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και αντίστοιχα έσοδα του ΕΦΚΑ							
Ηλικία (πραγματική) συνταξιοδότησης ανά πληθυσμιακή ομάδα και έτη συνολικής ασφάλισης							
Μέσος χρόνος απονομής σύνταξης							
Ποσοστό συνταξιοδοτικής δαπάνης επί του ΑΕΠ							
Ποσοστό προσφυγών σχετικά με την απονομή σύνταξης που γίνονται εν μέρει ή εν όλω δεκτές							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό πληθυσμού σε καθεστώς φτώχειας, σε κίνδυνο φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό							
Ποσοστό υλικής στέρησης σε τέσσερα ή περισσότερα βασικά							

αγαθά ή υπηρεσίες							
Ποσοστό νοικοκυριών στο σύνολο του πληθυσμού που αντιμετωπίζουν δυσκολία αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών							
Ποσοστό πληθυσμού που λαμβάνει επιδόματα και η αντίστοιχη κρατική δαπάνη (συνολικά και ανά επίδομα)							
Αριθμός παιδιών σε ορφανοτροφεία							
Αριθμός αστέγων (εκτίμηση) που σιτίζονται από δήμους και άλλες υπηρεσίες							
Ποσοστό πληθυσμού που μένει σε προσωρινή μορφή κατοικίας λόγω κρίσης (π.χ. σεισμός, πυρκαγιά)							
Κόστος κατ' άτομο ανά πρόγραμμα φροντίδας (μητρότητας, δυσκολίες μάθησης κλπ)							

ΥΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εσωτερικών / εξωτερικών ασθενών ανά έτος							
Ποσοστά παιδικής θνησιμότητας							
Συνολικές δαπάνες υγείας κατά κεφαλή							
Δαπάνες φαρμάκων κατά κεφαλή							
Αριθμός ιατρών ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός νοσοκομειακών κλινών ανά 1000 κατοίκους							
Μέση διάρκεια επείγουσας νοσηλείας							
Ειδικές νοσηλευτικές υπηρεσίες: εσωτερικοί ασθενείς (απόλυτος αριθμός και ανά διαθέσιμο κρεβάτι), μέση παραμονή, περίθαλψη εξωτερικών ασθενών (εξωτερικά ιατρεία και επείγοντα περιστατικά)							
Αριθμός ασθενών που περιμένουν για X μήνες να εξυπηρετηθούν (για μη επείγουσα νοσηλεία, ή για μονομερή περίθαλψη ή για την πρώτη εξέταση)							

Αριθμός νοσηλειών ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός κλινών ανά νοσηλευτική υπηρεσία							

ΙΣΟΤΗΤΑ ΦΥΛΩΝ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό απασχόλησης ανά φύλο							
συνολικά							
ανά περιφέρεια							
ανά κλάδο οικονομίας							
ανά ηλικιακή ομάδα							
Ποσοστό ανεργίας ανά φύλο							
συνολικά							
ανά περιφέρεια							
ανά κλάδο οικονομίας							
ανά ηλικιακή ομάδα							
Ποσοστό αυτοαπασχολούμενων ανά φύλο							
Ποσοστό εργοδοτών ανά φύλο							
Ποσοστό μελών Δ.Σ. εταιρειών ανά φύλο							
Ποσοστό μελών Κοινοβουλίου, περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων ανά φύλο							

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αιτήματα ασύλου - Ποσοστό αποδοχής - Μέσος χρόνος έκδοσης αποφάσεων							
Μεταναστευτικές ροές ανά πύλη εισόδου/χώρα προέλευσης/ηλικιακή ομάδα/φύλο							
Αριθμός απελάσεων ανά χώρα προέλευσης των απελαυνομένων/αιτία απέλασης							
Μονάδες φιλοξενίας μεταναστών (σχέση δυναμικότητας και πραγματικού αριθμού φιλοξενούμενων)							
Περιστατικά και είδος παραβατικότητας ανά μονάδα φιλοξενίας							

Προφανώς, στο πεδίο αυτό θα υπάρχουν και στοιχεία που αφορούν τους αλλοδαπούς που προέρχονται από άλλους δείκτες (απασχόληση, εκπαίδευση, παραβατικότητα κ.λπ.)

➤ Δημόσια Διοίκηση – Δημόσια τάξη – Δικαιοσύνη:

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός δημοσίων υπαλλήλων							
Αριθμός/ποσοστό α) μονίμων/ιδαχ β) ιδοχ και γ) μετακλητών υπαλλήλων							
Αναλογία υπαλλήλων ανά τμήμα, διεύθυνση, γενική διεύθυνση							
Ποσοστό υπαλλήλων με πρόσβαση στο INTERNET							
Αριθμός υπηρεσιών με εσωτερική δικτύωση (intranet)							
Αναλογία Η/Υ ανά θέση εργασίας							
Αριθμός ιστοσελίδων δημόσιων υπηρεσιών και φορέων/ σύνολο δημοσίων υπηρεσιών και φορέων							
Αριθμός κέντρων πληροφόρησης πολιτών, σε κεντρικό, περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο καθώς και σε επίπεδο νομικών προσώπων, οργανισμών κλπ							
Αριθμός ατόμων που εξυπηρετούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά έτος και ανά υπηρεσία							
Κόστος προσωπικού (δαπάνες μισθοδοσίας και πρόσθετες δαπάνες ως ποσοστό επί της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο)							
Κόστος διαχείρισης θεμάτων προσωπικού: δαπάνες μονάδων προσωπικού ως ποσοστό της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο							

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Διαπραχθέντα αδικήματα, δράστες αδικημάτων και αναλογία ανά 100.000 κατοίκους							
Αδικήματα Ποινικού Κώδικα κατά κατηγορίες και κατά γεωγραφική περιοχή							
Διαπραχθέντα αδικήματα και θεωρούμενοι ως δράστες αυτών κατά εθνικότητα, φύλο και τάξεις ηλικιών							
Ετήσια στατιστική απεικόνιση των αδικημάτων και αξιόποινων							

συμπεριφορών που προκαλούν το κοινό αίσθημα (ανθρωποκτονίες, ληστείες, κλοπές – διαρρήξεις)							
Αδικήματα που αφορούν στην παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα							
Συχνότητα εγκλημάτων ανά τύπο εγκλήματος							
Ποσοστό εγκληματικών περιπτώσεων που εξιχνιάστηκαν στο σύνολο των εγκλημάτων							
Σύνολο εργαζομένων στη δημόσια ασφάλεια							
Αριθμός κατοίκων ανά αστυνομικό, ανά αστυνομικό τμήμα και ανά περιοχή αστυνόμευσης							
Αναλογία αστυνομικών ανά 1000 κατοίκους – αναλογία κατοίκων ανά αστυνομικό τμήμα και περιοχή αστυνόμευσης							
Κατά κεφαλή καθαρές δαπάνες για αστυνομικές υπηρεσίες							
Κατανομή πόρων για την αντιμετώπιση της παραβατικής συμπεριφοράς ανά τομείς (π.χ. εγκλήματα βίας, οικονομικά εγκλήματα, ναρκωτικά, τροχαία, κλοπές, τρομοκρατία)							

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εισερχόμενων αστικών, εργατικών και εμπορικών διαφορών						37.000	0
Αριθμός εισερχόμενων διοικητικών περιπτώσεων							
Συνολικός χρόνος που απαιτείται για την επίλυση αστικών, εμπορικών, εργατικών, διοικητικών και άλλων υποθέσεων							
Μέσος χρόνος έκδοσης δικαστικών αποφάσεων (Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία, Εφετεία, Άρειος Πάγος/Συμβούλιο Επικρατείας)							
Μέσος όρος των υποθέσεων ανά δικαστή (ποινικά, πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια)							
Ποσοστό δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνονται μετά από έφεση ή αναίρεση							
Αριθμός υποθέσεων που επιλύονται με το σύστημα του εξωδικαστικού συμβιβασμού							

Αξιοποίηση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών, πχ. διαμεσολάβηση							
Στήριξη των ατόμων που χρήζουν προστασίας αλλά δεν διαθέτουν πόρους (νομική προστασία)							
Κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη							
Ποσοστό ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων							
Ποσοστό διεκπεραιουμένων κατ' έτος υποθέσεων έναντι εκκρεμών (σε ετήσια και συνολική βάση εκκρεμοτήτων)							
Ποσοστό ποινικών υποθέσεων, σε ετήσια βάση, για τις οποίες επιβλήθηκαν ποινές μετατρέψιμες σε χρήμα							
Μέσο κόστος σωφρονιστικού συστήματος ανά κρατούμενο							
Αναλογία προσωπικού φύλαξης (φυλάκων) ανά κρατούμενο							

➤ Ανάπτυξη - Επενδυτική δραστηριότητα:

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ/ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Δείκτης παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας							
Επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Άμεσες ξένες επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Αριθμός επιχειρήσεων που ανοίγουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολουμένων σε αυτές							
Αριθμός επιχειρήσεων που κλείνουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολουμένων σε αυτές							
Διοικητικό κόστος σύστασης επιχειρήσεων							
Μέσος χρόνος σύστασης επιχειρήσεων							

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΕΝΕΡΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Μονάδες - Ετήσιες εκπομπές αερίων ατμοσφαιρικής ρύπανσης κατά κεφαλή							
Ποσοστό του πληθυσμού που εξυπηρετείται από βιολογικούς							

καθαρισμούς							
Ποσοστό των ακτών που κρίνονται κατάλληλες για κολύμβηση σε σχέση με το σύνολο των δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν ακτών							
Αριθμός ελέγχων καταλληλότητας δικτύου ύδρευσης κατ' έτος							
Ποσοστό οικιακών & βιομηχανικών απορριμμάτων που διατέθηκαν σε άλλες χρήσεις (π.χ. ανακύκλωση, παραγωγή ενέργειας, λιπασματοποίηση)							
Ποσοστό διατιθέμενων απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ							
Ποσοστό δασικών εκτάσεων που καταστράφηκαν από πυρκαγιά / σύνολο δασικών εκτάσεων							
Ποσοστό αναδασωθείσών (με φυσικό ή τεχνητό τρόπο) εκτάσεων / σύνολο κατεστραμμένων δασών από πυρκαγιές							
Ποσοστό προστατευόμενων περιοχών σε σχέση με την συνολική έκταση της χώρας							
Ποσοστό του προϋπολογισμού που διατίθεται για θέματα προστασίας περιβάλλοντος							
Κατανάλωση ενέργειας κατά κεφαλή							
Κατανάλωση ενέργειας ανά μορφή ενέργειας							
Κατανάλωση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά κεφαλή							
Ποσοστά μείωσης εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ανά τριετία							

ΑΛΛΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)

Ψηφιακή διακυβέρνηση

10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐	
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης		
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	<i>Άρθρο</i>	<i>Στόχος</i>
	1	Νέα διάταξη σε σχέση με τον προηγούμενο Κώδικα (ν. 2812/2000, Α' 67), στην οποία ορίζεται ότι σκοπός του νέου Κώδικα είναι η αναβάθμιση και ο εκσυγχρονισμός της κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων, υπό την έννοια ότι αφενός μεν οι διατάξεις του καθαυτές τέθηκαν με γνώμονα τον σκοπό αυτό, αφετέρου δε ότι πρέπει να

	<p>ερμηνεύονται, παγίως, υπό το φως του. Περαιτέρω, επισημαίνονται οι θεμελιώδεις αρχές οι οποίες, απορρέοντας από συνταγματικές διατάξεις και αρχές, διέπουν τον Κώδικα. Κατά τούτο η διάταξη είναι εν μέρει όμοια με αυτές του άρθρου 1 του Κώδικα Κατάστασης Δημόσιων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., που κυρώθηκε με το ν. 3528/2007, Α' 26 (Υ.Κ.) και του άρθρου 1 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, που κυρώθηκε με το ν. 3584/2007, Α' 143 (Κ.Κ.Δ.Κ.Υ.). Ταυτόχρονα, όμως, τονίζονται η ιδιαιτερότητα των δικαστικών υπαλλήλων και η ανάγκη διασφάλισης της αξιοπρεπούς άσκησης του έργου τους προς όφελος της εύρυθμης λειτουργίας της Δικαιοσύνης. Είναι, φυσικά, αυτονόητο ότι ο Κώδικας διέπεται όχι μόνο από τις αναφερόμενες στο παρόν άρθρο αρχές, αλλά από το σύνολο των συνταγματικών διατάξεων και αρχών και πρέπει να ερμηνεύεται υπό το φως τους.</p>
2	<p>Με την ρύθμιση αυτή καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα, χωρίς διαφοροποίηση από τον προηγούμενο Κώδικα (άρθρο 1 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (Κ.Δ.Υ.) που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2812/2000 (Α' 67), όπως η παρ. 2 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 3472/2006, Α' 135), εκτός από την αφαίρεση των υπαλλήλων των έμμισθων υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων Ρόδου και Κω-Λέρου από το πεδίο εφαρμογής του, λόγω της κατάργησής τους με το άρθρο 1 παρ. 5 του ν. 4512/2018 (Α' 5). η ρύθμιση αυτή και οι συνέπειές της για τους ανωτέρω υπαλλήλους, οι οποίοι δεν είναι πλέον δικαστικοί, αλλά διοικητικοί υπάλληλοι (υπάλληλοι ν.π.δ.δ.), που απολαύουν της προστασίας όχι του άρθρου 92, αλλά του άρθρου 103 του Συντάγματος, κρίθηκε σύμφωνη με το Σύνταγμα με την 1757/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. ιδίως σκ. 19-21). Διευκρινίζεται ότι στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα εμπίπτουν μόνον οι μόνιμοι δικαστικοί υπάλληλοι· δεν καταλαμβάνει τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Για λόγους εύρυθμης λειτουργίας των δικαστηρίων κρίθηκε σκόπιμη η ρύθμιση στο ενδέκατο μέρος και ορισμένων θεμάτων του προσωπικού που απασχολείται στους τομείς του άρθρου 18, χωρίς να έχει την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου (υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, υπάλληλοι ΤΑΧΔΙΚ, αστυνομικοί) και για το οποίο ισχύουν μόνο οι διατάξεις που ρητώς αναφέρονται σε αυτό.</p>
3	<p>Με το άρθρο αυτό τίθενται οι αναγκαίες ρυθμίσεις για την υλοποίηση των επιταγών των άρθρων 4 παρ. 4 του Συντάγματος και 45 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σ.Λ.Ε.Ε.), όσον αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους. Ο προβλεπόμενος στην παράγραφο 2 νυν ισχύων ειδικός νόμος είναι ο ν. 2431/1996 (Α' 175), κατ' εξουσιοδότηση του οποίου εκδόθηκε το π.δ. 176/2004 (Α' 146), περί διορισμού</p>

	<p>πολιτών της Ε.Ε. σε θέσεις δικαστικών υπαλλήλων. Δεν περιλήφθηκε ρύθμιση όμοια ή παρεμφερής με αυτήν του προϊσχύσαντος Κώδικα σύμφωνα με την οποία όσοι αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση μπορούν να διορίζονται ως δικαστικοί υπάλληλοι μετά τη συμπλήρωση τριών ετών από την απόκτησή της. Τούτο, διότι με την 3317/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 4 του Συντάγματος συνάγεται ότι με την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας δημιουργείται μια νέα νομική διεθνής κατάσταση για τον πολιτογραφηθέντα, ο οποίος εξομοιώνεται πλήρως με τον έχοντα την ελληνική ιθαγένεια από καταγωγή και, επομένως, απολαύει όλων των δικαιωμάτων και βαρύνεται με όλες τις υποχρεώσεις που καθορίζει το νομικό καθεστώς του Έλληνα πολίτη (ΣτΕ Ολομ. 190/1929, 3148/1971), όπως είναι, μεταξύ των άλλων, τα συνταγματικά δικαιώματα ίδρυσης πολιτικού κόμματος (άρθρο 29 παρ. 1 του Συντάγματος), του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις βουλευτικές εκλογές (άρθρα 51 παρ. 3 και 55 παρ. 1 του Συντάγματος), καθώς και τις απορρέουσες από το Σύνταγμα υποχρεώσεις της συνεισφοράς στα δημόσια βάρη, της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας (άρθρο 4 παρ. 5 και 6 του Συντάγματος) και της εκπλήρωσης του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης (άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 4, η οποία εντάσσεται στις μη αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος, σύμφωνα με το άρθρο 110 παρ. 1, και εγγυάται την ίση πρόσβαση όλων των Ελλήνων στις δημόσιες λειτουργίες, δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή διάκριση των Ελλήνων πολιτών ανάλογα με την εθνική τους καταγωγή (βλ. και Πρακτικά Επεξεργασίας ΣτΕ 193, 252/2006, 245/2007, 85/2008), μόνη δε εξαίρεση εισάγει το ίδιο το Σύνταγμα στο άρθρο 31, στο οποίο ορίζεται ότι Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να εκλεγεί Έλληνας πολίτης, ο οποίος έχει από πατέρα ή μητέρα ελληνική καταγωγή.</p>
4	<p>Με την εισαγόμενη ρύθμιση δεν προβλέπεται πλέον ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού, ενόψει της οδηγίας 2000/78/ΕΚ (L 303) και της -σε συμμόρφωση προς την οδηγία- κατάργησης του ορίου αυτού για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α. και νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα, ήδη με το άρθρο 10 παρ. 11 του ν. 3051/2002 (Α' 220), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 3144/2003 (Α' 111), υπό την επιφύλαξη εισαγωγής εξαιρέσεων (με υπουργικές αποφάσεις και τις προκηρύξεις προς πλήρωση θέσεων) για συγκεκριμένες κατηγορίες υπαλλήλων, λόγω της φύσης και των ιδιαιτεροτήτων των καθηκόντων τους. Με τη 10/2019 απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας διατυπώθηκε η γνώμη (με ισχυρή μειοψηφία) ότι η θέσπιση ανώτατου ορίου ηλικίας όσον αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους δεν αντίκειται στην οδηγία 2000/78/ΕΚ και ότι είναι σκόπιμη η θέσπιση του 48ου</p>

έτους της ηλικίας ως ανώτατου ορίου. Το σκεπτικό, το οποίο αιτιολογεί τόσο τη συμφωνία της πρότασης προς την οδηγία όσο και τη σκοπιμότητά της είναι το ακόλουθο: «... πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση των καθηκόντων των δικαστικών υπαλλήλων που απαιτούν συνεχή ενημέρωση ως προς τις διαδικαστικές και νομοθετικές αλλαγές, αλλά και τις νέες τεχνολογίες, δεδομένου ότι όλες οι υπηρεσίες των δικαστηρίων έχουν μηχανογραφηθεί, καθώς και εγρήγορση πνεύματος, ταχύτητα και αυξημένες αντοχές προκειμένου να συμμετέχουν σε πολύωρες συνεδριάσεις και να κρατούν ακριβή πρακτικά υπό πίεση χρόνου, αλλά και να συναλλάσσονται με πολυπληθές, επίμονο και μερικές φορές πιεστικό κοινό. Ενόψει τούτων και λαμβανομένου υπόψη και του ανώτατου ορίου ηλικίας που προβλέπεται, αντίστοιχα, για τους δικαστικούς λειτουργούς (45ο) πρέπει να τεθεί ανώτατο όριο ηλικίας και για τον διορισμό των δικαστικών υπαλλήλων και ως ανώτατο όριο ηλικίας που επιβάλλεται και προσήκει στις ιδιαίτερες συνθήκες άσκησης των καθηκόντων τους είναι το 48ο έτος της ηλικίας τους, χωρίς τούτο να αποτελεί διάκριση λόγω ηλικίας, έναντι των υπολοίπων δημοσίων υπαλλήλων, για τους οποίους, άλλωστε, ο Υ.Κ. προβλέπει (άρθρο 6 παρ. 2) τη δυνατότητα καθορισμού ανώτατου ορίου ηλικίας με την οικεία προκήρυξη του διαγωνισμού, εφόσον απαιτείται από τη φύση και τις ιδιαιτερότητες των καθηκόντων των προς πλήρωση θέσεων». Οι Διοικητικές Ολομέλειες του Αρείου Πάγου (4/2019), του Ελεγκτικού Συνεδρίου (4η Γενική Συνεδρίαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 27.2.2019 και της 6.3.2019), της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου (13/2019) και οι Γενικοί Επίτροποι της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων δεν διατύπωσαν σχετική παρατήρηση, παρά την επισήμανση στην εισηγητική έκθεση της απάλειψης της διάταξης περί ανώτατου ορίου ηλικίας διορισμού, ενόψει της οδηγίας 2000/78/ΕΚ. Οι λόγοι για τους οποίους δεν τίθεται ανώτατο όριο ηλικίας παρά τη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι οι ακόλουθοι: Πρώτον, ως προς τη συμφωνία του προτεινόμενου από το Συμβούλιο της Επικρατείας ορίου ηλικίας προς την οδηγία 2000/78/ΕΚ δεν υφίσταται ad hoc νομολογία (δηλαδή σχετική με τους δικαστικούς υπαλλήλους) είτε ανώτατου ελληνικού δικαστηρίου είτε του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι όμως αμφίβολο, ενόψει της ιδιαίτερα προστατευτικής νομολογίας του δικαστηρίου αυτού για το κατοχυρούμενο στην οδηγία δικαίωμα, αν θα θεωρήσει, σε περίπτωση που του αποσταλεί σχετικό προδικαστικό ερώτημα, ότι η θέσπιση ανώτατου ορίου ηλικίας δεν παραβιάζει την οδηγία. Αν δε, όπως είναι πιθανό, συμβεί το αντίθετο, θα διακυβευτεί η πλήρωση κενών θέσεων υπαλλήλων στα δικαστήρια, λόγω της ακύρωσης των σχετικών διαγωνισμών. Δεύτερον, η οδηγία έθραυσε το ισχύσαν επί δεκαετίες στις έννομες τάξεις των περισσότερων κρατών μελών της Ε.Ε. «σύστημα

	<p>της σταδιοδρομίας», ακριβώς για να προστατεύσει τη δυνατότητα των ανθρώπων όλων των ηλικιών να βρίσκουν εργασία χωρίς ηλικιακούς περιορισμούς -ιδίως όμως των νέων και των μεσηλικών που αντιμετωπίζουν με οξύτερο τρόπο τις επιπτώσεις της ανεργίας. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό δικαίωμα για ανθρώπους 50-60 ετών που αναζητούν εργασία και δεν βρίσκουν, το οποίο αναδείχθηκε, στα περισσότερα κράτη μέλη της Ε.Ε., όπως και στη χώρα μας, μόνο με τη μεταφορά της οδηγίας: προηγουμένως υπήρχε μόνο θεωρητικά (με βάση τη γενική αρχή της ισότητας). Τρίτον, ο κίνδυνος εισαγωγής μη ασήμαντου αριθμού υπαλλήλων άνω των 48 ετών, είναι μάλλον ανύπαρκτος, ιδίως στους κλάδους ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ Γραμματέων -στους οποίους προφανώς αναφέρεται κυρίως το Συμβούλιο της Επικρατείας- δεδομένου ότι η πλήρωση των σχετικών θέσεων θα γίνεται πλέον κατόπιν επιτυχίας σε εξετάσεις (που απαιτούν αντοχή και ενημέρωση στις νεότερες εξελίξεις) και όχι με «σειρά προτεραιότητας» (μοριοδότηση). Κατά τα λοιπά η διάταξη εναρμονίζεται, καταρχήν, με τον ισχύοντα Υ.Κ., χωρίς ουσιώδεις αποκλίσεις από την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 3 του προηγούμενου Κ.Δ.Υ. Ως προς την απόδειξη της ηλικίας, υιοθετούνται οι ρυθμίσεις των άρθρων 6 Υ.Κ. και 13 Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., οι οποίες, όπως και η διάταξη του άρθρου 3 του προηγούμενου Κ.Δ.Υ., έχουν την έννοια ότι για την απόδειξη της ηλικίας δεν λαμβάνονται υπόψη αποφάσεις που έχουν εκδοθεί με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και οι δυνάμει αυτών διορθωτικές εγγραφές στις οικείες ληξιαρχικές πράξεις. Κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η εν λόγω ρύθμιση δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 95 παρ. 5 του Συντάγματος, δεδομένου ότι οι εκδιδόμενες με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας αποφάσεις δεν παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης, κατά τα λοιπά δε η νομοθετική εξουσία δεν δεσμεύεται από συνταγματική διάταξη που να επιβάλλει ορισμένο τρόπο ή μέσα απόδειξης της ηλικίας (βλ. ΣτΕ 264/2017 κ.α.). Είναι, φυσικά, αυτονόητο, ότι στην εξαιρετική περίπτωση αδυναμίας απόδειξης της ηλικίας με τα προβλεπόμενα στον νόμο μέσα, τότε η ηλικία μπορεί να αποδεικνύεται με απόφαση εκδιδόμενη με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.</p>
5	<p>Η ρύθμιση αυτή, ταυτίζεται πλήρως κατά περιεχόμενο με την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 4 του προηγούμενου Κ.Δ.Υ., εναρμονίζεται, όμως, με τη διατύπωση του άρθρου 5 Υ.Κ.</p>
6	<p>Στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υιοθετείται η ρύθμιση του άρθρου 7 παρ. 1 Υ.Κ., η οποία προβλέπει την τεχνική υποστήριξη ατόμων με προβλήματα υγείας, υλοποιώντας πληρέστερα τις επιταγές των άρθρων 21 παρ. 6 και 2 παρ. 1 του Συντάγματος και 5 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ (βλ. και άρθρο 5 του ν. 4443/2016, Α' 232). Στην παράγραφο 2 υιοθετείται η ρύθμιση της παραγράφου 2 του άρθρου 7 Υ.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με την</p>

	<p>παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 4210/2013 (Α' 254), για τους λόγους που αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του πιο πάνω νόμου. Στην παράγραφο 3 υιοθετείται η νέα διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του Υ.Κ., όπως προστέθηκε με το άρθρο 48 παρ. 1 του ν. 4674/2020 (Α' 53). Με την παράγραφο 4 δίδεται η δυνατότητα ρύθμισης, με προεδρικό διάταγμα, ουσιαστικών και διαδικαστικών θεμάτων, ιδίως προς θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων, με σκοπό τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος και των δικαιωμάτων των υποψηφίων, καθώς και την αποτελεσματικότερη άσκηση του έργου των αρμόδιων ιατρών.</p>
7	<p>Στο άρθρο αυτό, προβλέπονται κωλύματα λόγω ποινικής καταδίκης και υποδικίας, με διατύπωση καταρχήν αντίστοιχη με αυτή του Υ.Κ., χωρίς ουσιώδη διαφοροποίηση από τον προηγούμενο Κ.Δ.Υ. Στην περίπτωση β' προστίθεται νέα ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία όσοι έχουν παραπεμφθεί για ποινικό αδίκημα από τα προβλεπόμενα στην περίπτωση α', μπορούν να λαμβάνουν μέρος στις οικείες διαδικασίες επιλογής, χωρίς όμως, σε περίπτωση επιτυχίας, να δύνανται να διορισθούν, εάν στο μεταξύ δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ή αμετάκλητο αθωωτικό βούλευμα. Ανάλογη ρύθμιση δεν υπάρχει στους Υ.Κ. και Κ.Κ.Δ.Κ.Υ., όμως ο αποκλεισμός υποψηφίων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της νέας αυτής ρύθμισης δεν είναι δικαιολογημένος. Εξάλλου, ανάλογη ρύθμιση υπάρχει ήδη σε άλλα νομοθετήματα (βλ. π.χ. το άρθρο 2 παρ. 1 περ. ζ' του π.δ. 4/1995 «Εισαγωγή στις Σχολές Αξιωματικών και Αστυφυλάκων με το σύστημα των γενικών εξετάσεων» (Α' 1) και το άρθρο 2 παρ. 3 της 223.10-3/2014 απόφασης του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου «Κατάταξη Δοκίμων Σημαιοφόρων Λιμενικού Σώματος», Β' 1607). Από την άλλη πλευρά, διατηρήθηκε η ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η παραγραφή του αδικήματος, για το οποίο παραπέμφθηκε ο υποψήφιος, δεν αίρει το κώλυμα διορισμού, δεδομένου ότι η παραγραφή του αδικήματος αίρει μεν, σύμφωνα με το άρθρο 111 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, το αξιόποινο της πράξης, δηλαδή την εξουσία του κράτους να διαγνώσει τη διάπραξη εγκλήματος και να επιβάλει ποινή, όμως δεν συνιστά αθώωση, σύμφωνα με το άρθρο 370 περ. α' και β' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (βλ. ΑΠ (Ποιν) 840/1997, ΑΠ (Ποιν. Ολομ.) 11/2001 κ.α.). Για τον λόγο αυτό, αντίστοιχη ρύθμιση υπάρχει όχι μόνο στον προηγούμενο Κ.Δ.Υ. (βλ. άρθρο 6 παρ. 1 περ. γ'), αλλά και στους ισχύοντα και προϊσχύσαντες Υ.Κ. (βλ. άρθρα 18 παρ. 3 του ν. 1811/1951 (Α' 141), 22 παρ. 3 του π.δ. 611/1977 (Α' 198), 8 παρ. 1 περ. β' του ν. 2683/1999 (Α' 19) και, πλέον, 8 παρ. 1 περ. β' του ν. 3528/2007), στους ισχύοντα και προϊσχύσαντα Κ.Κ.Δ.Κ.Υ. (βλ. άρθρα 16 παρ. 2 του ν. 1188/1981 (Α' 204) και, πλέον, 16 παρ. 1 περ. β' του ν. 3584/2007) και στον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργιών (βλ. άρθρο 38 παρ. 1 του ν. 1756/1988, Α' 35). Εξάλλου, από τη μέχρι τώρα νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής</p>

	<p>Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256), συνάγεται ότι με τη ρύθμιση αυτή δεν παραβιάζεται το τεκμήριο της αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της Σύμβασης, διότι ουδόλως αποδίδεται στον παραπεμφθέντα η διάπραξη ποινικού αδικήματος, αλλά, προκειμένου ειδικώς για διορισμό σε δημόσια θέση, λαμβάνεται υπόψη καθ'αυτό το γεγονός της παραπομπής του σε δίκη (πρβλ. ΕΔΔΑ ιδίως απόφαση επί του παραδεκτού της 3.9.2013, Milojevic κατά Σερβίας (43519/07) και απόφαση της 27.9.2011, Hrdalo κατά Κροατίας (23272/07)). Προβλέπεται, πάντως, ότι δεν υφίσταται το κώλυμα εάν, επί αίτησης επανάληψης της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 525 παρ. 1 περ. β' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διαπιστωθεί, με απόφαση που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 528 του ίδιου Κώδικα, ότι ο καταδικασθείς είναι φανερό ότι είναι αθώος και, ακολούθως, με την ίδια ή άλλη απόφαση, παύσει η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής. Τούτο, διότι ανεξαρτήτως του διατακτικού της απόφασης, υπάρχει, πάντως, αμετάκλητη κρίση επί της ουσίας του αρμοδίου ποινικού δικαστηρίου ότι ο καταδικασθείς είναι αθώος και μάλιστα ότι το γεγονός αυτό είναι φανερό (πρβλ. ΣτΕ 198/2012). Τέλος, διατηρείται το κώλυμα της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2812/2000, το οποίο δεν προβλέπεται στον Υ.Κ., λόγω της ιδιαιτερότητας της θέσης των δικαστικών υπαλλήλων, για τους οποίους είναι σκόπιμο να απαιτούνται μείζονα προσόντα αναγόμενα στο ήθος τους.</p>
8	<p>Στο άρθρο αυτό προβλέπεται κώλυμα όσων τελούν σε δικαστική συμπάρασταση, σύμφωνα με το προηγούμενο δίκαιο, αλλά και τον Υ.Κ., με βελτίωση της διατύπωσης.</p>
9	<p>Με την εισαγόμενη ρύθμιση προβλέπεται κώλυμα όσων έχουν απολυθεί από άλλη θέση του δημόσιου τομέα για πειθαρχικούς λόγους. Σε αντίθεση με τον Υ.Κ. δεν προβλέπεται έκλειψη του κωλύματος μετά την πάροδο πενταετίας, λόγω της ιδιαιτερότητας της θέσης των δικαστικών υπαλλήλων, για τους οποίους είναι σκόπιμο να απαιτούνται μείζονα προσόντα αναγόμενα στη συναίσθηση του υπηρεσιακού καθήκοντος. Στο δεύτερο εδάφιο προβλέπεται ως διαδικασία διαπίστωσης της μη συνδρομής του εν λόγω κωλύματος η προβλεπόμενη στο άρθρο 9 του Υ.Κ., μετά την προσθήκη εδαφίου με το άρθρο 33 του ν. 4590/2019 (Α' 17).</p>
10	<p>Το άρθρο αυτό αποδίδει τη ρύθμιση του προηγούμενου Κώδικα, που ταυτίζεται με πάγια ρύθμιση του δημοσιοϋπαλληλικού δικαίου.</p>
11	<p>Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι η πλήρωση των θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων με τον πλέον αξιοκρατικό τρόπο και τις κατάλληλες διαδικασίες επιλογής έχει καθοριστική σημασία για την καλή λειτουργία της Δικαιοσύνης. Η εμπειρία από την εφαρμογή των προηγούμενων διατάξεων, ανέδειξε την αναγκαιότητα</p>

	<p>τροποποίησής τους σε αρκετά σημεία. Πρώτον, καθορίζεται συγκεκριμένο χρονικό διάστημα εντός του οποίου πρέπει να ολοκληρώνεται ο ετήσιος προγραμματισμός για την πλήρωση των κενών θέσεων. Δεύτερον, η απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης λαμβάνεται μετά από γνώμη των κατ' εξοχήν αρμόδιων δικαστικών οργάνων, ήτοι των Προέδρων των ανώτατων δικαστηρίων, του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και όχι μόνο των οικείων συνδικαλιστικών οργανώσεων, όπως προβλεπόταν στην προηγούμενη διάταξη. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά στην παράγραφο 2. Τρίτον, προβλέπεται ότι η διαδικασία πλήρωσης των θέσεων των κλάδων ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ Γραμματέων και ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων θα γίνεται οπωσδήποτε με γραπτό διαγωνισμό, ο οποίος αποτελεί, για τους κλάδους αυτούς, το πλέον αξιοκρατικό σύστημα επιλογής. Προς διασφάλιση, όμως, της ταχύτητας της διαδικασίας, είναι δυνατή, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (και πρακτική - βλ. προκήρυξη 1Γ/2017 Α.Σ.Ε.Π. για υπαλλήλους Α.Α.Δ.Ε.), η εξέταση των υποψηφίων εν όλω ή εν μέρει με το σύστημα των ερωτήσεων πολλαπλών επιλογών, το οποίο επιτρέπει τη διόρθωση μεγάλου αριθμού γραπτών σε ελάχιστο χρόνο, χάρη σε διαθέσιμα τεχνικά μέσα. Επισημαίνεται ότι με τις ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών μπορούν να ελεγχθούν δεξιότητες των υποψηφίων, όπως η ικανότητα κατανόησης γενικού ή ειδικού κειμένου και οι γλωσσικές ικανότητες και όχι μόνον οι γνώσεις τους.</p>
12	<p>Το άρθρο αυτό αποδίδει τη ρύθμιση του προηγούμενου Κώδικα, που διαφοροποιείται από αυτήν του Υ.Κ., δεδομένου ότι για την τοποθέτηση του δικαστικού υπαλλήλου απαιτείται προηγούμενη απόφαση του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 3 του Συντάγματος.</p>
13	<p>Με την εισαγόμενη ρύθμιση, υιοθετείται το περιεχόμενο του άρθρου 18 του Υ.Κ., ως ισχύει, - δεδομένου ότι, όσον αφορά στα ρυθμιζόμενα ζητήματα, δεν υφίσταται λόγος διαφοροποίησης ανάμεσα στους δικαστικούς και τους διοικητικούς υπαλλήλους - με ορισμένες ήσσονος σημασίας αποκλίσεις, που σκοπούν στην αποσαφήνιση των ρυθμίσεων περί προθεσμιών, καθώς και των συνεπειών της μη τήρησής τους.</p>
14	<p>Το άρθρο αυτό αποδίδει ρύθμιση του προηγούμενου Κώδικα, η οποία ταυτίζεται με αυτήν του Υ.Κ.</p>
15	<p>Στην εισαγόμενη ρύθμιση ακολουθείται από νομοτεχνική άποψη το άρθρο 19 του Υ.Κ., το οποίο αντιστοιχεί στα άρθρα 12, 13 και 10 παρ. 4 του προηγούμενου Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων. Η νέα διάταξη εναρμονίζεται, καταρχήν, από άποψη περιεχομένου, με το άρθρο 19 του Υ.Κ., πλην του ορισμού των αρμόδιων για την ορκωμοσία και τη σύνταξη πρακτικού ανάληψης υπηρεσίας οργάνων, καθώς και του τύπου του όρκου. Με τη διάταξη της παραγράφου 2 προστατεύεται πλήρως όχι μόνο η</p>

	<p>θρησκευτική ελευθερία αλλά και το δικαίωμα μη αποκάλυψης των θρησκευτικών πεποιθήσεων, που κατοχυρώνεται στα άρθρα 13 παρ. 1 του Συντάγματος (βλ. ΣτΕ 2281/2001, Ολομ., π.ε. 144/2008, Ολομ., α. 9), 9 παρ. 1 Ε.Σ.Δ.Α. (βλ. ΕΔΔΑ αποφάσεις της 21.2.2008, Αλεξανδρίδης κατά Ελλάδα (19516/06) και της 3.6.2010, Δημητράς κατά Ελλάδα (42837/06) κ.α.) και 18 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με τον ν. 2462/1997, Α' 25 (βλ. Επιτροπή του Συμφώνου, Γενικό Σχόλιο για το άρθρο 18). Αρχικά, μάλιστα, είχε επιλεγεί η ακόλουθη διατύπωση: «Ορκίζομαι, με θρησκευτικό μεν όρκο, εφόσον πρεσβεύω θρησκεία που το επιτρέπει, σε κάθε δε περίπτωση επικαλούμενος την τιμή και την υπόληψή μου, ότι θα φυλάττω πίστη στην πατρίδα, υπακοή στο Σύνταγμα και τους νόμους και ότι θα εκπληρώνω τα καθήκοντά μου τίμια και ευσυνείδητα»· αντίστοιχη διατύπωση είχε επιλεγεί και για τον όρκο των αλλοδαπών. Η διατύπωση αυτή στόχευε στην πλήρη προστασία του δικαιώματος μη αποκάλυψης των θρησκευτικών πεποιθήσεων και ταυτόχρονα στην πρόσθετη δέσμευση των θρησκευόμενων έναντι του θείου. Ενόψει όμως σχετικής παρατήρησης της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας και της από 28.2.2019 γνώμης του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, αποφασίστηκε τελικά η σύμπλευση, ως προς τη διατύπωση της διάταξης, με το σχέδιο του νέου Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργιών. Η διατύπωση αυτή είναι λιτότερη και, όπως επισημαίνεται και στην εισηγητική έκθεση του εν λόγω Κώδικα, ουδεμία αναφορά περιέχει σε θρησκευτικές πεποιθήσεις. Άλλωστε, ο τύπος αυτός του όρκου προβλέπεται και σε διεθνή και εθνικά δικαστήρια. Συνεπώς, ο προβλεπόμενος όρκος μπορεί, ανάλογα με τις πεποιθήσεις εκείνου που ορκίζεται, να έχει θρησκευτικό ή πολιτικό χαρακτήρα, χωρίς η φύση του αυτή, και συνακόλουθα οι πεποιθήσεις που την καθορίζουν, να επιτρέπεται να αποκαλυφθούν με οποιονδήποτε τρόπο.</p>
16	<p>Με το άρθρο αυτό υιοθετείται ουσιαστικά το περιεχόμενο του άρθρου 20 του Υ.Κ., δεδομένου ότι, όσον αφορά στα ρυθμιζόμενα ζητήματα, δεν υφίσταται λόγος διαφοροποίησης ανάμεσα στους δικαστικούς και τους διοικητικούς υπαλλήλους.</p>
17	<p>Με το άρθρο αυτό διατηρείται κατά βάση η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 απαλείφθηκε η φράση «εκτός από την ηλικία», διότι δεν προβλέπεται πλέον ανώτατο όριο ηλικίας διορισμού. Υιοθετείται η διατύπωση του άρθρου 20 του Υ.Κ. Η ρύθμιση της παραγράφου 3 διατηρήθηκε, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει αντίστοιχη ρύθμιση στον Υ.Κ., διότι συνάδει με τον σκοπό του θεσμού του αναδιορισμού, δεδομένου ότι επιτρέπει την αποκατάσταση δικαστικού υπαλλήλου, ο οποίος, ενώ αρχικά καταδικάστηκε ή παραπέμφθηκε σε δίκη, και για τον λόγο αυτόν απολύθηκε,</p>

	στη συνέχεια αθώθηκε με αμετάκλητη απόφαση ή αμετάκλητο βούλευμα.
18	Με το άρθρο αυτό διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα, αφαιρουμένου του τομέα των έμμισθων υποθηκοφυλακείων της χώρας και των Κτηματολογικών Γραφείων Ρόδου και Κω-Λέρου, τα οποία καταργήθηκαν με το άρθρο 1 παρ. 5 ν. 4512/2018 (Α' 5).
19	Με το άρθρο αυτό διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα.
20	Με το άρθρο αυτό διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 58 παρ. 1 του ν. 4369/2016 (Α' 33). Αντίστοιχη είναι και η ρύθμιση του Υ.Κ., όπως το άρθρο 80 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 25 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου. Σκοπεί στην ταχύτερη βαθμολογική εξέλιξη όσων έχουν υπέρτερα τυπικά ακαδημαϊκά προσόντα και των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, προς όφελος της υπηρεσίας. Με τη ρύθμιση της παραγράφου 4 σκοπείται η αντιμετώπιση του προβλήματος της δυσχέρειας κάλυψης ιδίως των αναγκών μετάθεσης ή απόσπασης, καθώς και άλλων μεταβολών που άπτονται της κινητικότητας των υπαλλήλων των Κλάδων Γραμματέων και Επιμελητών Δικαστηρίων. Η διάταξη του προϊσχύσαντος Κώδικα, σύμφωνα με την οποία «μεταξύ δικαστικών υπαλλήλων του ίδιου βαθμού δεν υπάρχει αρχαιότητα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον νόμο» καταργείται, διότι δεν έχει λόγο ύπαρξης, ούτε εναρμονίζεται με τον Υ.Κ.
21	Στην παράγραφο 1 της εισαγόμενης ρύθμισης προβλέπονται οι κλάδοι και ειδικότητες των δικαστικών υπαλλήλων των τομέων α, β και δ. Έχουν προστεθεί οι εξής κλάδοι : α) Κλάδος ΠΕ Στατιστικής, προς υποβοήθηση του έργου των δικαστηρίων και εισαγγελιών και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στην καταγραφή και επεξεργασία των δεδομένων που αφορούν τον αριθμό και τη σύνθεση των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων ανά δικαστήριο, τον όγκο των υποθέσεων ανά κατηγορία, τις σχετικές ανάγκες, τη βιωσιμότητα σχετικών προτάσεων και κάθε άλλου σχετικού στοιχείου, β) Κλάδος ΠΕ Βιβλιοθηκονομίας, με ταυτόχρονη διατήρηση του Κλάδου ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας, προς καλύτερη λειτουργία των βιβλιοθηκών των δικαστηρίων, γ) Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου, με καθήκοντα τη σύνταξη ευρετηρίων της νομολογίας, προκαταρκτικής επεξεργασίας και ταξινόμησης των υποθέσεων και επικουρίας των δικαστικών λειτουργών στο έργο τους, δ) Κλάδος ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων, με καθήκον την επικουρία των αρμόδιων, κατά τον οικείο κανονισμό, οργάνων του δικαστηρίου, εισαγγελίας ή επιτροπείας όσον αφορά την επικοινωνία και τις διεθνείς σχέσεις και ε) Κλάδος ΔΕ Επιμελητών (διατηρουμένου του Κλάδου ΥΕ Επιμελητών), προς διασφάλιση της νομότυπης

	<p>διενέργειας των κοινοποιήσεων, σύνταξης των οικείων αποδεικτικών και άλλων σχετικά απαιτητικών εργασιών. Τα των νέων κλάδων ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου και ΠΕ Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων, ρυθμίζονται ειδικώς στο επόμενο Κεφάλαιο. Από την άλλη πλευρά, καταργείται ο Κλάδος ΔΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων, διότι η επιτέλεση του σχετικού έργου απαιτεί υπέρτερα προσόντα, ενώ, εξάλλου, προβλέπεται (όπως και στον προηγούμενο Κώδικα) Κλάδος ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων. Καταργούνται επίσης οι Κλάδοι ΔΕ Πληροφορικής και ΔΕ Ταξινόμων (χωρίς η κατάργηση του τελευταίου να καταλαμβάνει τον οικείο κλάδο του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Γενικού Επιτρόπου του (τομέας γ), ο οποίος εξακολουθεί να υφίσταται). Καταργούνται οι ειδικότητες των Κλάδων ΠΕ και ΤΕ Πληροφορικής, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη ευελιξία στην απασχόληση των υπαλλήλων των κλάδων αυτών. Ο Κλάδος ΥΕ Καθαριστριών μετονομάζεται σε Κλάδο ΥΕ Καθαριότητας, διότι οι θέσεις του κλάδου αυτού μπορεί να πληρούνται είτε με γυναίκες είτε με άνδρες. Στην παράγραφο 2 προβλέπονται οι κλάδοι και ειδικότητες των δικαστικών υπαλλήλων του τομέα γ (βλ. και Κώδικα νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 4129/2013 (Α' 52), στο άρθρο 18 του οποίου προβλέπονται οι Κλάδοι των δικαστικών υπαλλήλων του). Στην παράγραφο 3 διατηρείται η προηγούμενη ρύθμιση, με την προσθήκη ότι το οικείο προεδρικό διάταγμα εκδίδεται μετά από γνώμη των Προέδρων των ανώτατων δικαστηρίων, του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Με την παράγραφο 4 καταργείται η ρύθμιση της παραγράφου του άρθρου 40 του ν. 4111/2013 (Α' 18), σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση συγχώνευσης των δικαστηρίων οι υφιστάμενες οργανικές θέσεις διατηρούνται και μεταφέρονται αυτοδικαίως στο δικαστήριο το οποίο προκύπτει από τη συγχώνευση, διότι, μη επιτρέποντας, κατά τρόπο απόλυτο, την κατάργηση οργανικών θέσεων, δεν συνάδει με την αρχή της ορθολογικής οργάνωσης των δικαστηρίων. Ταυτόχρονα, όμως, προβλέπεται ότι, σε περίπτωση κατάργησης θέσεων, οι κατέχοντες αυτές δικαστικοί υπάλληλοι μετατίθενται ή μετατάσσονται, ύστερα από αίτησή τους, αποκλεισμένης, με τον τρόπο αυτό, της δυνατότητας απόλυσής τους λόγω της κατάργησης των θέσεών τους - την οποία απόλυση, στην περίπτωση αυτή, το Σύνταγμα (άρθρο 92, πρβλ. άρθρο 103 παρ. 4) δεν απαγορεύει, αλλά ούτε και επιβάλλει. Στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στον υπάλληλο να επιλέξει είτε να μετατεθεί είτε να μεταταγεί σε άλλο τομέα ή και σε άλλο κλάδο, εφόσον έχει τα τυπικά προσόντα. Διευκρινίζεται, ενόψει και σχετικής επισήμανσης του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ότι τα ανωτέρω ισχύουν σε κάθε περίπτωση κατάργησης οργανικής θέσης.</p>
22	Οι παράγραφοι 1 έως 5 της εισαγόμενης ρύθμισης

	<p>ακολουθούν τις αντίστοιχες ρυθμίσεις του άρθρου 77 του Υ.Κ., οι οποίες λαμβάνουν υπόψη νεότερες νομοθετικές εξελίξεις και είναι πληρέστερες του προηγούμενου Κ.Δ.Υ. Η ρύθμιση της παραγράφου 3, παρά τη διαφορετική της διατύπωση, δεν αποκλίνει κατά περιεχόμενο από την αντίστοιχη του άρθρου 77 του Υ.Κ. Με την υιοθετηθείσα διατύπωση αποσαφηνίζεται ότι και τα πτυχία των προ του ν. 2916/2001 Τ.Ε.Ι., τα οποία τότε δεν αποτελούσαν ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της - την ίδια έννοια έχει και η διάταξη του Υ.Κ., αφού περιλαμβάνει τα Κ.Α.Τ.Ε.Ε., αλλά κατά τη γραμματική της διατύπωση δεν είναι απολύτως σαφής. Το ίδιο ισχύει και για τα πτυχία της Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. Στην παράγραφο 5, που αφορά στην επαγγελματική ισοτιμία πτυχίων ή τίτλων τριτοβάθμιας ή μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κρατών μελών της Ε.Ε., υιοθετήθηκε διατύπωση ευρύτερη από αυτή του Υ.Κ., προκειμένου να καταλάβει όλες τις μέχρι τώρα, αλλά και αυτές που θα προβλεφθούν, ενδεχομένως, στο μέλλον, διαδικασίες αναγνώρισης. Συνεπώς, καταλαμβάνει, σε κάθε περίπτωση, τις πράξεις αναγνώρισης επαγγελματικής ισοτιμίας από το Συμβούλιο Ισοτιμιών του π.δ. 165/2000 (Α' 149), τις αποφάσεις αναγνώρισης επαγγελματικής εκπαίδευσης από την αρμόδια αρχή του π.δ. 231/1998 (Α' 178), όπως προβλέπεται στον Υ.Κ. και, πλέον, και τις πράξεις αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων από το Συμβούλιο Αναγνώρισεως Επαγγελματικών Προσόντων του π.δ. 38/2010 (Α' 78). Στις παραγράφους 6 έως 8 προβλέπονται τα απαιτούμενα πρόσθετα τυπικά προσόντα όσον αφορά στη γνώση ξένων γλωσσών και χειρισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών και ο τρόπος απόδειξής της, ενόψει και των όσων ισχύουν για τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους. Με την παράγραφο 9 εισάγονται δύο νέες ρυθμίσεις : α) ως τυπικό προσόν για την πλήρωση θέσης ΠΕ Γραμματέων αρκεί οποιοδήποτε πανεπιστημιακό πτυχίο και όχι συγκεκριμένων γνωστικών αντικειμένων, όπως στο παρελθόν και β) ορίζονται τα καθήκοντα των Κλάδων ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ Γραμματέων με γενική διατύπωση και περαιτέρω παραπομπή στους οικείους κανονισμούς των δικαστηρίων και εισαγγελιών - περαιτέρω εξειδίκευσή τους είναι αν όχι ανέφικτη, πάντως, μη σκόπιμη. Αντίστοιχη γενική διατύπωση και παραπομπή στους ανωτέρω κανονισμούς για τους λοιπούς κλάδους υιοθετείται και στην παράγραφο 10. Στην παράγραφο 11 ορίζονται τα απαιτούμενα, ως τυπικά προσόντα, πτυχία για τους Κλάδους ΠΕ και ΤΕ Δημοσιονομικού Ελέγχου-Διοικητικής Υποστήριξης του τομέα γ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η ειδική για το Ελεγκτικό Συνέδριο νομοθεσία (βλ. ιδίως Κώδικα νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο - ν. 4129/2013, Α' 52). Τέλος, η εξουσιοδοτική για την έκδοση προεδρικού διατάγματος διάταξη της παραγράφου 12 επιτρέπει τη θέσπιση ειδικότερων ρυθμίσεων για τα ανωτέρω θέματα.</p>
23-65	Ο νέος Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου θεσπίζεται για να καλύψει την αισθητή έλλειψη

υποστήριξης των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών στην άσκηση των καθηκόντων τους, ειδικά στα ανώτατα αλλά και στα λοιπά μεγάλα δικαστήρια της χώρας. Η έλλειψη αυτή συνίσταται κυρίως, αφ' ενός μεν στην πλήρη ή μερική απουσία ευρετηρίων της νομολογίας των ανώτατων δικαστηρίων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εσωτερική συνοχή της νομολογίας τους, καθώς και τη γνώση και την ενότητα της νομολογίας εν γένει, αφ' ετέρου δε στην απουσία υποστήριξης των δικαστών και των εισαγγελέων σε όλα εκείνα τα έργα που είναι αναγκαία για την ταξινόμηση, τον προγραμματισμό και συντονισμό, την πρακτική εν γένει διεκπεραίωση, καθώς και την τεκμηρίωση (νομοθετική, νομολογιακή και βιβλιογραφική) των υποθέσεων που χειρίζονται. Η επίδραση των ελλείψεων αυτών στη δημιουργία των προβλημάτων της ελληνικής Δικαιοσύνης, τόσο ως προς την ποιότητα όσο και ως προς την ταχύτητα της απονομής της, είναι προφανής. Οι αρμοδιότητες των υπαλλήλων του Κλάδου είναι οι ακόλουθες:

Πρώτον, οι υπάλληλοι που ανήκουν σ' αυτόν θα επικουρούν άμεσα τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς στο έργο τους, παρέχοντάς τους τη ζητούμενη βοήθεια στην επεξεργασία των πραγματικών και νομικών ζητημάτων των υποθέσεων, όπως ιδίως στην αναζήτηση κρίσιμων στοιχείων προς συμπλήρωση του φακέλου, στην ταξινόμηση και παρουσίαση των στοιχείων της δικογραφίας, στον εντοπισμό αναφερόμενων νομικών ή πραγματικών ζητημάτων, στην έρευνα και συλλογή της νομοθεσίας, νομολογίας και ενδεχομένως βιβλιογραφίας και αρθρογραφίας, στη σύνταξη σχεδίων νομικών κειμένων και στη διεξαγωγή ελέγχων.

Δεύτερον, κατά την εισαγωγή των υποθέσεων στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες θα ταξινομούν τις υποθέσεις, προσδιορίζοντας τον αρμόδιο δικαστικό σχηματισμό και εντοπίζοντας, στο μέτρο του δυνατού, τις όμοιες ή συναφείς μεταξύ τους, εκείνες που εμφανίζουν επείγοντα χαρακτήρα, ή αυτές με το αντικείμενο των οποίων είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένοι συγκεκριμένοι δικαστικοί ή εισαγγελικοί λειτουργοί. Θα εντοπίζουν επίσης τις ενέργειες στις οποίες το δικαστήριο ή η εισαγγελία πρέπει να προβεί αυτεπαγγέλτως, όπως η εντολή για κοινοποιήσεις, και θα συντάσσουν τα αναγκαία σχέδια. Θα συγκεντρώνουν την εκ πρώτης όψεως κρίσιμη νομοθεσία και νομολογία και θα διεξάγουν ορισμένες απλές έρευνες σε ζητήματα παραδεκτού ή βασίμου που είναι προφανή ή έχουν επιλυθεί από τη νομολογία, συντάσσοντας, ενδεχομένως, και σχέδιο απόφασης, ώστε η υπόθεση να διαβιβάζεται στον αρμόδιο για τη χρέωση των υποθέσεων και τελικά στον δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό μετά από μία πρώτη επεξεργασία.

Τρίτον, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, θα συντάσσουν, εφόσον το προβλέπει ο Κανονισμός του οικείου δικαστηρίου ή εισαγγελίας, ευρετήρια και δελτία νομολογίας, ενδεχομένως δε και νομοθεσίας, βιβλιογραφίας

και αρθρογραφίας. Παρά τη βοήθεια που προσφέρουν οι βάσεις δεδομένων, τα καθ' ύλην και τα αριθμητικά ευρητήρια της νομολογίας των ανώτατων ιδίως δικαστηρίων συμβάλλουν καθοριστικά στην ποιοτική αλλά και ποσοτική απόδοση της Δικαιοσύνης, στην ποιοτική άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος, στην ανάπτυξη της θεωρίας των οικείων κλάδων του Δικαίου και στη συνάδουσα με τη νομική πράξη διδασκαλία των φοιτητών των νομικών σχολών και της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών. Οι πρόσθετες δυνατότητες που παρέχουν οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων δεν μειώνουν, αλλά αυξάνουν τη χρησιμότητά τους.

Αρμοδιότητες όπως οι ανωτέρω ασκούνται στα περισσότερα εθνικά δικαστήρια των ευρωπαϊκών κρατών, στα δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά κανόνα από οργανωμένα Τμήματα στελεχωμένα με εξειδικευμένους και κατάλληλα καταρτισμένους υπαλλήλους, σε πολλές δε περιπτώσεις από τρεις διαφορετικές οργανικές μονάδες, στοιχούσες σε καθεμία από τις ανωτέρω αρμοδιότητες των υπαλλήλων του νέου στη Χώρα μας Κλάδου.

Ειδικότερα, όσον αφορά στην άμεση επικουρία που παρέχουν υπάλληλοι στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς των ανώτατων -αλλά όχι μόνο- εθνικών δικαστηρίων υπάρχουν ποικίλα συστήματα:

Στη Γερμανία και την Αυστρία υπάρχει ο θεσμός των Rechtspfleger, Σώματος υπαλλήλων οι οποίοι ασκούν αυτοδυνάμως πολυάριθμες αρμοδιότητες, ιδίως στον τομέα της εκούσιας δικαιοδοσίας, τις οποίες στη Χώρα μας ασκούν δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σ' εμάς, διότι σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος, η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές, που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία και, συνεπώς, δεν είναι δυνατό να ανατεθούν δικαιοδοτικής φύσης καθήκοντα σε δικαστικούς υπαλλήλους. Ως εκ τούτου, κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στον παρόντα Κώδικα. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά στη χορήγηση μετά από ορισμένο χρόνο στους βοηθούς δικαστών στη Σουηδία (notarie) αρμοδιοτήτων εκούσιας δικαιοδοσίας και αργότερα αυτοδύναμης εκδίκασης υποθέσεων μικροδιαφορών και ορισμένων πταισματικών παραβάσεων. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις καταδεικνύουν πάντως τη συνειδητοποίηση της ανάγκης μεταφοράς όσο γίνεται μεγαλύτερου μέρους των απλών εργασιών των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών σε εξειδικευμένες κατηγορίες υπαλλήλων με νομική κατάρτιση.

Στα αγγλοσαξωνικού τύπου δικαστικά συστήματα (ΗΠΑ, Καναδάς, Η.Β., Αυστραλία, Ν. Ζηλανδία, Σιγκαπούρη κ.ά.), με πρότυπο αυτό των Η.Π.Α., οι βοηθοί των δικαστών (law clerks ή judicial clerks ή judicial assistants) κατά κανόνα επικουρούν ατομικά τους δικαστικούς λειτουργούς των

ανώτατων δικαστηρίων (στο Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ ο κάθε δικαστής μπορεί να έχει έως τέσσερις βοηθούς και ο Πρόεδρος έως πέντε), καθώς και πολλών κατώτερων, ομοσπονδιακών και πολιτειακών. Προσλαμβάνονται από τους καλύτερους φοιτητές των κορυφαίων νομικών σχολών με διάφορες διαδικασίες επιλογής από κατά κανόνα εξαιρετικά μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων - συχνά εκατοντάδων για μία θέση. Η θητεία είναι πολύ σύντομη - ενιαύσια ή διετής- και στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ανανεώνεται. Οι διατελέσαντες βοηθοί δικαστή συχνά καταλαμβάνουν αργότερα θέσεις δικαστή σε ανώτατα ή μη δικαστήρια και είναι ιδιαίτερα επιθυμητοί από τις μεγάλες δικηγορικές εταιρείες. Πάντως, αρκετά αμερικανικά δικαστήρια έχουν και βοηθούς δικαστών με το σύστημα της σταδιοδρομίας (staff-attorneys), που επικουρούν είτε το σύνολο των δικαστών είτε συγκεκριμένο δικαστή ο καθένας τους. Το αγγλοσαξωνικό σύστημα βασίζεται στην ύπαρξη πολύ μεγάλης δεξαμενής εξαιρετικά ικανών υποψηφίων- αυτό έχει ως συνέπεια τη δυνατότητα επιλογής άριστων νέων νομικών, οι οποίοι μπορεί να αποδώσουν ακόμη και σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα όσο είναι το ένα ή τα δύο έτη. Το σύστημα αυτό δεν πρέπει να ακολουθηθεί στη Χώρα μας, διότι ενώ το κύριο κίνητρο στις ΗΠΑ και άλλα κράτη που ακολουθούν το αγγλοσαξωνικό μοντέλο είναι η εγγραφή της θητείας ως βοηθού δικαστή στο βιογραφικό προς περαιτέρω σταδιοδρομία, ιδίως στον ιδιωτικό τομέα, στην Ελλάδα τόσο ισχυρό κίνητρο μπορεί επί του παρόντος να είναι μόνο η μονιμότητα σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τη μελλοντική είσοδο στο δικαστικό ή εισαγγελικό λειτούργημα. Πάντως, από τη μακρόχρονη λειτουργία των συστημάτων αυτών συνάγεται ότι είναι καθοριστικό η δεξαμενή υποψηφίων να είναι ευρύτατη, καθώς και ότι είναι εφικτή και αποδοτική η συνεργασία έμπειρων και ενδεχομένως μεγάλης ηλικίας δικαστικών λειτουργών με πολύ νέους σε ηλικία και άπειρους μεν -πλην εξαιρετικά ικανούς- νομικούς.

Στα Δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο κάθε δικαστής έχει τρεις βοηθούς δικαστών (référéndaires), τους οποίους επιλέγει ο ίδιος.

Στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου οι βοηθοί δικαστών (référéndaires) είναι μόνιμοι, διοριζόμενοι μετά από επιτυχία σε διαγωνισμό.

Στη Γαλλία οι βοηθοί δικαστών (greffiers des services judiciaires) είναι μόνιμοι, επιλέγονται με διαγωνισμό είτε από ιδιώτες είτε από ήδη υπηρετούντες υπαλλήλους, εκπαιδεύονται επί δεκαοκτώ μήνες στη Σχολή Δικαστικών Υπαλλήλων και έχουν ως κύρια καθήκοντα την επικουρία των δικαστικών λειτουργών στον σχηματισμό και τη διαχείριση της δικογραφίας, τη νομική έρευνα και τη σύνταξη σχεδίων αποφάσεων και κατηγορητηρίων. Είναι δυνατόν να ασκήσουν και καθήκοντα επαγγελματικής εκπαίδευσης σε άλλους υπαλλήλους. Το σύστημα αυτό, στις γενικές του γραμμές, είναι το πλέον κατάλληλο για τη Χώρα

	<p>μας.</p> <p>Το έργο της ταξινόμησης και προκαταρκτικής επεξεργασίας των υποθέσεων στα ευρωπαϊκά και τα εθνικά δικαστήρια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανατίθεται σε ιδιαίτερες οργανικές μονάδες συγκροτούμενες από επαρκή αριθμό καταρτισμένων υπαλλήλων.</p> <p>Η σύνταξη των ευρετηρίων και δελτίων νομολογίας των ευρωπαϊκών και των ανώτατων εθνικών δικαστηρίων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται επίσης από ιδιαίτερες οργανικές μονάδες συγκροτούμενες από υπαλλήλους με νομική κατάρτιση, με αποτέλεσμα η ποιότητα των ευρετηρίων και των δελτίων να είναι πολύ καλή και οι περιλήψεις των αποφάσεων ιδιαίτερα αξιόπιστες. Στο αυστριακό Διοικητικό Δικαστήριο τα καθ' ύλην ευρετήρια της νομολογίας του συντάσσονταν αρχικά από δικαστικούς λειτουργούς, στη συνέχεια, όμως, τη σκυτάλη παρέλαβαν ειδικευμένοι δικαστικοί υπάλληλοι. Στο ελληνικό Συμβούλιο της Επικρατείας, τα καθ' ύλην ευρετήρια της νομολογίας του συντάσσονταν επίσης από την έναρξη της λειτουργίας του, το 1929, από δικαστικούς λειτουργούς, με πρώτο τον Μιχαήλ Στασινόπουλο, με εξαιρετικά, κατά κοινή ομολογία, αποτελέσματα και αποφασιστική συμβολή στην ποιότητα και την ενότητα της νομολογίας του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, όταν όμως, μετά από πολλές δεκαετίες, ο φόρτος εργασίας του δικαστηρίου δεν το επέτρεπε πλέον, τα ευρετήρια εγκαταλείφθηκαν, διότι, αντίθετα με το πιο πάνω αυστριακό παράδειγμα, δεν υπήρχαν ειδικευμένοι δικαστικοί υπάλληλοι να συνεχίσουν το έργο. Αυτό το κενό θα καλυφθεί με την εφαρμογή του Κώδικα.</p> <p>Η σύγκριση στους πιο πάνω τομείς των ελληνικών ανώτατων (και μη) δικαστηρίων με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά και εθνικά οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ένας σημαντικός παράγοντας της δυσλειτουργίας του δικαιοδοτικού μας συστήματος είναι η έλλειψη εξειδικευμένων υπαλλήλων νομικών και η αντίστοιχη διοικητική οργάνωση για την άσκηση των πιο πάνω εργασιών.</p> <p>Το Συμβούλιο της Επικρατείας παρουσιάζει την παγκόσμια για ανώτατο δικαστήριο πρωτοτυπία να έχει, κατά πλήρη αντιστροφή των γενικώς ισχυόντων και της κοινής λογικής, πολλαπλάσιους δικαστικούς λειτουργούς απ' ό,τι υπαλλήλους, οι οποίοι όχι μόνο δεν είναι εξειδικευμένοι στην παροχή νομικών υπηρεσιών, αλλά δεν έχουν καν πτυχίο νομικής. Οι 171 δικαστικοί λειτουργοί του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου επικουρούνται από 66 δικαστικούς υπαλλήλους και 5 υπαλλήλους με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, από τους οποίους (66+5=71) μόνον οι 2 έχουν πτυχίο νομικής. Στην έλλειψη εξειδικευμένων υπαλλήλων οφείλονται αποκλειστικά: α) το ότι ενώ το δικαστήριο είχε καθ' ύλην ευρετήρια το 1929, δεν έχει το 2018 και β) ότι το σύστημα προκαταρκτικής επεξεργασίας υποθέσεων, αν και</p>
--	--

προβλέπεται στον Κανονισμό του από το 2008 (άρθρο 10 του Κανονισμού που κωδικοποιήθηκε με την 19/2013 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Ολομέλεια και Συμβούλιο, ΦΕΚ Β' 2462), ουδέποτε εφαρμόστηκε. Επίσης, ενώ οι Πάρεδροι του δικαστηρίου, οι οποίοι είναι οι εισηγητές της συντριπτικής πλειονότητας των υποθέσεων, επικουρούνται -κατά τον τυπικό νόμο- από Εισηγητές (άρθρο 3 παρ. 2 και 3 του κωδικοποιητικού π.δ. 18/1989, ΦΕΚ Α' 8), αυτό συμβαίνει μόνο σε ελάχιστες υποθέσεις· η επικουρία τους από εξειδικευμένους υπαλλήλους στις υπόλοιπες υποθέσεις θα άμβλυνε το πρόβλημα. Είναι προφανές ότι η έλλειψη εξειδικευμένων νομικών υπαλλήλων συμβάλλει σημαντικά στη μεγάλη καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων και στην επίταση του κινδύνου απώλειας της εσωτερικής συνοχής της νομολογίας του δικαστηρίου.

Ο Άρειος Πάγος παρουσιάζει την παγκόσμια για ανώτατο δικαστήριο πρωτοτυπία οι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί του να μην έχουν βοηθούς. Η έλλειψη μπορεί να καλυφθεί είτε με την άσκηση των καθηκόντων αυτών από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς κατώτερων δικαστηρίων και εισαγγελιών, από τα οποία όμως θα λείψουν, είτε από εξειδικευμένους υπαλλήλους.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο φαίνεται να βρίσκεται σε καλύτερη κατάσταση, δεδομένου ότι έχει, τουλάχιστον, εξειδικευμένους για την άσκηση των εκτεταμένων ελεγκτικών αρμοδιοτήτων του υπαλλήλους. Η στελέχωσή του και με υπαλλήλους κατάλληλους για την άσκηση των έργων που προαναφέρθηκαν, θα μπορούσε να συμβάλει περαιτέρω στην αποδοτικότερη λειτουργία του.

Τα κατώτερα δικαστήρια και εισαγγελίες δεν διαθέτουν εξειδικευμένους υπαλλήλους νομικούς.

Καθίσταται προφανές από τα ανωτέρω ότι η δημιουργία αυτού του Κλάδου υπαλλήλων είναι ζωτικής σημασίας για την καλή λειτουργία της Δικαιοσύνης. Θα εξοικονομείται πολύς χρόνος και ενέργεια από τους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι θα μπορούν να επικεντρώνονται στα σοβαρότερα ζητήματα των υποθέσεων που χειρίζονται, με αποτέλεσμα την παραγωγή ανώτερου ποιοτικά και ποσοτικά έργου. Εξάλλου, όλα τα στοιχεία αναδεικνύουν και την οικονομική διάσταση του θεσμού: το κόστος των ωρών που θα αφιερώνουν οι υπάλληλοι του Κλάδου στα ήσσονος σημασίας ζητήματα επεξεργασίας των υποθέσεων και σύνταξης ευρετηρίων, με τα οποία προηγουμένως ασχολούνταν οι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί, θα αποτελεί κλάσμα του κόστους που απαιτεί η ενασχόληση των τελευταίων με τα καθήκοντα αυτά.

Για τη διαμόρφωση του Κλάδου στον παρόντα Κώδικα, πέραν των ανωτέρω δεδομένων, λήφθηκε υπόψη το γεγονός ότι, λόγω της έλλειψης σχετικής εμπειρίας, δεν είναι δυνατόν να προβλεφθεί, ακόμη και όσον αφορά κρίσιμα ζητήματα, ο τρόπος λειτουργίας του στην πράξη. Εξάλλου, τα δικαστήρια (και οι εισαγγελίες) έχουν πολύ

διαφορετικές μεταξύ τους ανάγκες και πολύ διαφορετικές εμπειρίες στην άσκηση αρμοδιοτήτων συναφών με τις προαναφερθείσες αρμοδιότητες του Κλάδου.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο έχουν, ως βοηθούς των ανώτατων δικαστικών λειτουργών τους, άλλους δικαστικούς λειτουργούς που φέρουν τον βαθμό του Εισηγητή, ο οποίος αντιστοιχεί στον βαθμό του Πρωτοδίκη. Η πείρα στην αξιοποίηση των βοηθών, αλλά και η ύπαρξη των νέων σε ηλικία και εμπειρων στην επικουρία των ανώτατων δικαστικών λειτουργών Εισηγητών, εγγυώνται την αποδοτική αξιοποίηση του νέου θεσμού ως προς αυτό το σκέλος του. Από την άλλη πλευρά το Ελεγκτικό Συνέδριο, λόγω των εκτεταμένων ελεγκτικής φύσης αρμοδιοτήτων του έχει μεγαλύτερη ανάγκη σε εξειδικευμένους σε άλλες -πέραν της νομικής- επιστήμες βοηθούς των δικαστικών του λειτουργών, καθώς και των Επιτρόπων και των Γενικών Συντονιστών. Γι' αυτό, άλλωστε, στον παρόντα Κώδικα προβλέπονται προς τούτο ειδικοί Κλάδοι υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο Άρειος Πάγος και όλα τα κατώτερα δικαστήρια και εισαγγελίες δεν έχουν τέτοια πείρα.

Η ταξινόμηση και προκαταρκτική επεξεργασία των υποθέσεων είναι πιο σημαντική για τον κλάδο της Διοικητικής Δικαιοσύνης, αλλά και για τα ποινικά δικαστήρια και τις εισαγγελίες, αφού, ενόψει του ανακριτικού συστήματος, το οικείο δικαστήριο ή εισαγγελία απαιτείται να προβαίνει αυτεπαγγέλτως σε πληθώρα ενεργειών. Όπως προαναφέρθηκε, η ανάγκη είχε εντοπισθεί προ πολλού από το Συμβούλιο της Επικρατείας, πλην η σχετική πρόβλεψη στον Κανονισμό του ήδη από το 2008 έχει μείνει ανενεργή, λόγω έλλειψης εξειδικευμένων υπαλλήλων.

Όσον αφορά τη σύνταξη αριθμητικών και ιδίως καθ' ύλην ευρετηρίων, αναδεικνύεται η ιδιαιτερότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, είχε καθ' ύλην ευρετήρια από την έναρξη της λειτουργίας του το 1929, συντασσόμενα από τους Εισηγητές του, με πρώτο τον Μιχαήλ Στασινόπουλο, και τα εγκατέλειψε μετά από πολλές δεκαετίες, λόγω έλλειψης δικαστικών λειτουργών και εξειδικευμένων υπαλλήλων· η στελέχωσή του με υπαλλήλους του Κλάδου για την κάλυψη αυτής της ανάγκης είναι επιτακτική. Τούτο αναδεικνύει τη χρησιμότητά του και για τα άλλα δύο ανώτατα δικαστήρια.

Ενόψει των ανωτέρω (τουλάχιστον) διαφορών, από την άποψη των αναγκών και των δυνατοτήτων αξιοποίησης των υπαλλήλων του Κλάδου, και μεν προβλέπεται ο ίδιος αριθμός οργανικών θέσεων (τριάντα) για καθένα από τα ανώτατα δικαστήρια (και ανάλογη αντιμετώπιση των πολιτικών και των διοικητικών δικαστηρίων), ταυτόχρονα όμως προβλέπεται ότι η κίνηση της διαδικασίας πλήρωσης των προβλεπόμενων στον Κώδικα οργανικών θέσεων θα γίνεται με πρωτοβουλία (με «πρόταση») του Προέδρου του ανώτατου δικαστηρίου του οικείου δικαιοδοτικού κλάδου

και του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας για τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Συνεπώς, κατά την πρώτη εφαρμογή του θεσμού είναι δυνατόν να προκηρυχθούν περισσότερες θέσεις σε ορισμένα δικαστήρια, ιδίως δε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, και, ενόψει και της εμπειρίας που θα αποκτηθεί, να ακολουθήσουν ενδεχομένως και άλλα δικαστήρια με βάση τις εκτιμώμενες ανάγκες και δυνατότητες αξιοποίησης του θεσμού από αυτά.

Εξάλλου, οι ιδιαιτερότητες των δικαστηρίων και εισαγγελιών της Χώρας δεν επιτρέπουν την αναλυτικότερη εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων των υπαλλήλων του Κλάδου και την περαιτέρω ρύθμιση των σχέσεων των υπαλλήλων αυτών με τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς. Τέτοιες ρυθμίσεις, επί του παρόντος, μπορεί να τίθενται με τους Κανονισμούς των δικαστηρίων και εισαγγελιών, ώστε να είναι προσαρμοσμένες στις συγκεκριμένες ανάγκες και δυνατότητές τους.

Οι υπάλληλοι του Κλάδου θα προέρχονται αφενός μεν από κατόχους άδειας δικηγορίας, αφετέρου δε από δικαστικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 4440/2016 «Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση ...» (Α' 224) με πτυχίο νομικής σχολής, κατόπιν επιτυχίας σε κοινό για όλους διαγωνισμό. Δεν προβλέπεται όριο ηλικίας. Ο υπάλληλοι διορίζονται στα οικεία δικαστήρια, εισαγγελίες και γενικές επιτροπείες ως δόκιμοι δικαστικοί υπάλληλοι του Κλάδου και μετά την πάροδο δύο ετών θα κρίνονται για μονιμοποίηση.

Ο διαγωνισμός για την εισαγωγή σε καθεμία από τις τρεις Κατευθύνσεις (Διοικητικής Δικαιοσύνης, Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης και Ελεγκτικού Συνεδρίου) διενεργείται αποκλειστικά από δικαστικούς λειτουργούς του οικείου Κλάδου -με εξαίρεση τους εξεταστές της δοκιμασίας στις ξένες γλώσσες- και έχει ως στόχο τη διάγνωση της ικανότητας των υποψηφίων να συνδυάζουν την αναλυτική και συνθετική κριτική σκέψη με τις κρίσιμες για τη δικαστική πρακτική νομικές γνώσεις. Ο διαγωνισμός διέπεται από ρυθμίσεις που εμπνέονται από αυτές που διέπουν τον διαγωνισμό για την εισαγωγή στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών και όχι από αυτές που διέπουν την επιλογή δικαστικών ή διοικητικών υπαλλήλων. Δεν προβλέπονται η δυνατότητα επιλογής υπαλλήλων του Κλάδου με σειρά προτεραιότητας και η για οποιονδήποτε λόγο προσαύξηση της βαθμολογίας των υποψηφίων στον διαγωνισμό. Αποκλείεται η εισαγωγή ή πριμοδότηση υποψηφίων για τον λόγο ότι ανήκουν σε ειδικές κατηγορίες προσώπων (πολύτεκνοι και τέκνα πολυτέκνων, παλιννοστούντες ομογενείς, σύζυγοι και τέκνα φονευθέντων συνεπεία τρομοκρατικής πράξης κ.ά. πολλές). Προβλέπεται ρητά η δυνατότητα εξέτασης με το σύστημα ερωτήσεων πολλαπλών επιλογών, με προέχοντα, εννοείται, σκοπό την εξέταση της ικανότητας εφαρμογής στην πράξη των κρίσιμων νομικών γνώσεων, με τρόπο ώστε να μην

επιβαρύνεται υπέρμετρα η διαδικασία στην περίπτωση της (ευκαταίας) συμμετοχής μεγάλου αριθμού υποψηφίων. Καινοτομία αποτελεί η πρόβλεψη υποχρέωσης υπόδειξης στην προκήρυξη του διαγωνισμού 50 αποφάσεων του οικείου ανώτατου δικαστηρίου, 10 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 10 του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, επιλεγμένων από τις οικείες Διοικητικές Ολομέλειες, επί της κριτικής πρόσληψης των οποίων θα εξετασθούν, κατά το πρώτο στάδιο του διαγωνισμού, οι υποψήφιοι. Η πρόνοια αυτή στοχεύει στην εξοικείωση των νέων ιδίως νομικών με τη νομολογία -και στην «αυτοδιδασκαλία» τους- καθώς και στην έμμεση παροχή κατευθύνσεων για την επιλογή από τους ίδιους και άλλων αποφάσεων για μελέτη. Η επιτυχία στις δοκιμασίες του πρώτου σταδίου αποτελεί προϋπόθεση για τη συμμετοχή στο δεύτερο στάδιο (πραιτέρω γραπτές δοκιμασίες) και το τρίτο (προφορική εξέταση).

Μετά την επιτυχία στον διαγωνισμό και τον διορισμό για τους υπαλλήλους του Κλάδου προβλέπεται δωδεκάμηνη εισαγωγική εκπαίδευση. Το πρώτο στάδιο της εκπαίδευσης λαμβάνει χώρα στα ανώτατα δικαστήρια, διαρκεί τρεις μήνες και έχει ως σκοπό την παροχή των βασικών γνώσεων και κατευθύνσεων σε ζητήματα δεοντολογίας και νομικής κατάρτισης· το δεύτερο στάδιο λαμβάνει χώρα στα οικεία δικαστήρια και εισαγγελίες, διαρκεί εννέα μήνες και σκοπεύει στην πρακτική άσκηση των σπουδαστών στο αντικείμενο του Κλάδου τους. Οι διδάσκοντες είναι αποκλειστικά εν ενεργεία και συνταξιούχοι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί.

Ο Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου διαφοροποιείται ουσιωδώς από τους λοιπούς κλάδους των δικαστικών υπαλλήλων, όσον αφορά τις αρμοδιότητες -οι περισσότερες από τις οποίες ασκούνται σήμερα από δικαστικούς λειτουργούς- και τα ιδιαίτερα ουσιαστικά προσόντα λόγω της εξαιρετικά απαιτητικής διαδικασίας επιλογής και της ενιαίας εισαγωγικής εκπαίδευσης των υπαλλήλων του Κλάδου από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς. Για τους λόγους ιδίως αυτούς, η διοικητική οργάνωση και το υπηρεσιακό καθεστώς των υπαλλήλων του Κλάδου είναι ιδιαίτερο. Υπάγονται -μόνοι αυτοί- σε αυτοτελείς οργανικές μονάδες, με προϊσταμένους δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς· όταν δε αυτό κριθεί εφικτό θα υπάγονται και σε προϊσταμένους υπαλλήλους, αποκλειστικά, όμως, του Κλάδου τους. Συνεπώς, ούτε αυτοί δύνανται να καταλάβουν θέσεις ευθύνης σε βάρος των λοιπών υπαλλήλων, ούτε οι λοιποί υπάλληλοι σε βάρος τους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει έδαφος ανάπτυξης τριβών μεταξύ τους. Πάντως, η ανάγκη ανάπτυξης και διατήρησης καλών σχέσεων μεταξύ των υπαλλήλων του Κλάδου και των υπαλλήλων των άλλων Κλάδων τονίζεται κατά την εισαγωγική τους εκπαίδευση. Εξάλλου, είναι αυτονόητο ότι τυχόν παράβαση των κανόνων καλής συμπεριφοράς είτε από τους μεν είτε από

τους δε συνιστά σοβαρή παράβαση των υποχρεώσεών τους. Τα υπηρεσιακά συμβούλια στα οποία υπάγονται συγκροτούνται από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς και υπαλλήλους του Κλάδου. Εξελίσσονται σε τέσσερις βαθμούς, αυτούς του Δικαστικού Ερευνητή Δ, Γ, Β και Α και οι αποδοχές τους είναι κατά τι υψηλότερες από αυτές των λοιπών δικαστικών υπαλλήλων. Η υπηρεσιακή τους κατάσταση διέπεται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις του Κώδικα, ορισμένες από τις οποίες συνάδουν με τις αντίστοιχες προς αυτές διατάξεις περί δικαστικών λειτουργών, και συμπληρωματικά, όπου αυτό προβλέπεται, από τις γενικές περί δικαστικών υπαλλήλων διατάξεις του Κώδικα και της λοιπής νομοθεσίας. Σε περίπτωση νομοθετικού κενού εφαρμόζονται αναλόγως οι τελευταίες αυτές διατάξεις, λαμβανομένων υπόψη της ιδιαιτερότητας του Κλάδου και της οργανικής και λειτουργικής αυτοτέλειάς του. Δεν αποκλείεται η ανάλογη εφαρμογή των περί δικαστικών λειτουργών διατάξεων, όταν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα του Κλάδου, ιδίως σε θέματα που ανάγονται στην οργανική και λειτουργική ανεξαρτησία των υπαλλήλων αυτών έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, της Γραμματείας των δικαστηρίων, εισαγγελιών και γενικών επιτροπειών και των ιδιωτών, καθώς και στα εχέγγυα αμεροληψίας τους.

Δεδομένου ότι ο θεσμός είναι νέος, θεσπίζονται ειδικές διαδικασίες ανταλλαγής πληροφοριών για την εφαρμογή του στα επιμέρους δικαστήρια και εισαγγελίες με σκοπό την υποβολή προτάσεων και τη λήψη βελτιωτικών μέτρων. Στις διαδικασίες αυτές μετέχουν, κατά περίπτωση, οι αρμόδιοι δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί, οι υπάλληλοι του Κλάδου, και ανά πενταετία (τριετία κατά την πρώτη εφαρμογή του θεσμού) οι Διοικητικές Ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα αναμένεται ότι οι κατηγορίες προσώπων από τις οποίες θα προέρχονται οι υπάλληλοι του Κλάδου θα είναι οι ακόλουθες:

I. Νέοι νομικοί, που έχουν αποκτήσει την άδεια δικηγορίας, και, ως εκ τούτου, έχουν ηλικία άνω των 23 ετών. Δεδομένου ότι για την εισαγωγή στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών το κατώτατο όριο ηλικίας είναι το 28ο έτος, οι νέοι δικηγόροι που δεν το έχουν συμπληρώσει (αλλά και πολλοί που το έχουν συμπληρώσει) και ενδιαφέρονται να υπηρετήσουν σε δικαστήρια ή εισαγγελίες με καθαρά νομικό αντικείμενο απασχόλησης, έχουν την ευκαιρία, εφόσον επιτύχουν στον απαιτητικό, όσον αφορά στην πρακτική αντιμετώπιση νομικών ζητημάτων, διαγωνισμό, να εκπαιδευτούν από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς και να διοριστούν τελικά, ως δικαστικοί υπάλληλοι, με μονιμότητα. Στον Κώδικα προβλέπεται ότι οι σπουδαστές και οι υπάλληλοι του Κλάδου δεν μπορούν να λαμβάνουν μέρος σε διαγωνισμούς της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών, Ειρηνοδικών και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, των οποίων η

προκήρυξη δημοσιεύεται εντός πενταετίας από την ορκοδοσία τους στη Σχολή. Τούτο είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχία του θεσμού, διότι διαφορετικά η φοίτηση στη Σχολή και ο σύντομος χρόνος υπηρεσίας σε θέση δικαστικού υπαλλήλου του Κλάδου θα είχε ως αποτέλεσμα την απώλεια χρόνου για τη Δικαιοσύνη και όχι όφελος γι' αυτήν. Η εισαγωγική εκπαίδευση και η πενταετής έστω -και πολύ περισσότερο η μακρότερη- άσκηση των καθηκόντων του Κλάδου αποτελούν την καλύτερη προετοιμασία για την ενδεχόμενη μετάβαση σε θέσεις δικαστικών ή εισαγγελικών λειτουργιών ή μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η «απώλεια» των υπαλλήλων αυτών, οι οποίοι, πάντως, θα έχουν παράσχει τις υπηρεσίες τους από τη θέση αυτή για επαρκές χρονικό διάστημα (πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι οι βοηθοί δικαστών στα αγγλοσαξωνικά συστήματα) θα έχει, πάντως, μία εξαιρετικά «θετική παρενέργεια», την είσοδο στη Δικαιοσύνη και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ήδη έμπειρων και εξαιρετικά ικανών νέων νομικών.

II. Ώριμοι δικηγόροι, με υψηλού επιπέδου νομική κατάρτιση, οι οποίοι, υπό τις σημερινές συνθήκες άσκησης της δικηγορίας, όπως τις βιώνουν, προτιμούν μία μόνιμη θέση σε δικαστήρια ή εισαγγελίες σε καθαρά νομικό αντικείμενο. Η νομική τους κατάρτιση θα είναι υψηλού επιπέδου και επικαιροποιημένη, αφού η επιτυχία τους στον απαιτητικό εισαγωγικό διαγωνισμό προϋποθέτει μεταξύ άλλων ουσιαστική γνώση της πρόσφατης νομολογίας και μάλιστα όχι μόνο των εθνικών δικαστηρίων, αλλά και του ΔΕΕ/ΔΕΚ και του ΕΔΔΑ. Η εισφορά της εμπειρίας και της γνώσης τους θα είναι πολύτιμη για τη Δικαιοσύνη.

III. Δικαστικοί υπάλληλοι και υπάλληλοι του δημόσιου τομέα, οι οποίοι τεκμαίρεται ότι ενδιαφέρονται ιδιαίτερα να απασχοληθούν ως υπάλληλοι του Κλάδου, δεδομένου ότι: α) έχουν ήδη εξασφαλισμένη απασχόληση, β) θα πρέπει να αφιερώσουν χρόνο και ενέργεια για την προετοιμασία τους για τον εισαγωγικό διαγωνισμό, γ) γνωρίζουν ότι τα καθήκοντά τους στον νέο Κλάδο είναι ιδιαίτερα απαιτητικά. Συνεπώς, οι προερχόμενοι από αυτή την κατηγορία προσώπων υπάλληλοι του Κλάδου θα εισφέρουν -πέραν της διαπιστωμένης στον εισαγωγικό διαγωνισμό και κατά την εισαγωγική τους εκπαίδευση νομικής τους κατάρτισης- τη διοικητική τους εμπειρία, ενδεχομένως δε και την εμπειρία τους στον χειρισμό νομικών ζητημάτων και τον ζήλο τους.

Όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση θεσμού από τις Διοικητικές Ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, καθώς και από τις γενικές επιτροπείες, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Η Διοικητική Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, αφού διατύπωσε ορισμένες επιμέρους παρατηρήσεις, κατέληξε ότι: «... ο Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου αποτελεί μια σημαντική καινοτομία στο χώρο της δικαιοσύνης που έρχεται να θεραπεύσει την έλλειψη επικουρίας των δικαστικών λειτουργιών σε όλα εκείνα τα έργα που είναι αναγκαία για την ταξινόμηση, τον

προγραμματισμό και συντονισμό, την πρακτική εν γένει διεκπεραίωση, καθώς και την τεκμηρίωση (νομοθετική, νομολογιακή και βιβλιογραφική) των υποθέσεων που χειρίζονται, αλλά και την ανάγκη συστηματικής, επιστημονικής καθ' ύλην ευρετηρίασης της νομολογίας των ανωτάτων ιδίως δικαστηρίων, η χρησιμότητα της οποίας για την όλη λειτουργία της Δικαιοσύνης είναι προφανής. Η έλλειψη εξειδικευμένων υπαλλήλων που να φέρουν εις πέρας το έργο αυτό αποτελεί αρνητική πρωτοτυπία της χώρας μας σε σχέση με δικαστήρια τόσο της Ευρώπης όσο και των ΗΠΑ. Ενόψει τούτων η Ολομέλεια θεωρεί ότι οι διατάξεις των άρθρων 23 έως 65 πρέπει να διατηρηθούν με τις επί μέρους παρατηρήσεις της». Η γνώμη αυτή ήταν ομόφωνη.

Η Διοικητική Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με μειοψηφία δύο μελών, έκρινε υπέρ της θεσμοθέτησης του Κλάδου «με δεδομένη τη σκοπούμενη ωφέλεια στην αναβάθμιση του δικαστικού έργου που προοιωνίζεται η σχετική ρύθμιση».

Η Διοικητική Ολομέλεια της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου έκρινε ομόφωνα υπέρ της θεσμοθέτησης του Κλάδου, με την επισήμανση ότι «η σημαντικότερη καινοτομία [του νέου Κώδικα] είναι η δημιουργία δύο καινούργιων κλάδων δικαστικών υπαλλήλων που φιλοδοξεί να καλύψει ζωτικές ανάγκες για την ποιότητα, την αποτελεσματικότητα και το κύρος της Δικαιοσύνης».

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο ζήτησε να προβλεφθούν περισσότερες θέσεις υπαλλήλων του Κλάδου στην οικεία γενική επιτροπεία.

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων διατύπωσε μόνο επιμέρους παρατηρήσεις, εγκρίνοντας επομένως επί της αρχής τη θεσμοθέτηση του Κλάδου.

Αντιθέτως, η Διοικητική Ολομέλεια του Αρείου Πάγου γνωμοδότησε ομόφωνα υπέρ της μη θεσμοθέτησης του Κλάδου, θεωρώντας ότι προέχει η κάλυψη των αναγκών των δικαστηρίων με υπαλλήλους των Κλάδων Γραμματέων και Πληροφορικής και ότι οι ανάγκες που προβλέπεται να καλύψουν οι υπάλληλοι του Κλάδου είτε μπορούν να καλυφθούν με απλούστερο τρόπο (π.χ. η κατάρτιση ευρετηρίων και η ταξινόμηση των υποθέσεων με αξιοποίηση ήδη υπηρετούντων πτυχιούχων υπαλλήλων κατόπιν εκπαίδευσής τους), είτε δεν είναι ανάγκη να καλυφθούν (π.χ. οι δικαστικοί λειτουργοί έχουν πλέον πρόσβαση στις υπάρχουσες τράπεζες νομικών πληροφοριών με αποτέλεσμα να μη χρειάζονται βοήθεια ως προς την αναζήτηση της νομολογίας και της νομοθεσίας). Επιπλέον, ορισμένα από τα προβλεπόμενα καθήκοντα των υπαλλήλων του Κλάδου, όπως η ταξινόμηση και παρουσίαση των στοιχείων της δικογραφίας, μπορούν να ασκηθούν μόνο από δικαστικούς λειτουργούς. Τέλος, αναφέρεται ότι για την επιλογή και εκπαίδευση των υπαλλήλων του Κλάδου θα απαιτείται πρόσθετη

<p>απασχόληση δικαστικών λειτουργιών.</p> <p>Παρά την ομόφωνη αυτή γνωμοδότηση του Αρείου Πάγου υπέρ της μη θεσμοθέτησης του Κλάδου, οι οργανικές θέσεις υπαλλήλων του Κλάδου στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια εξακολουθούν να προβλέπονται. Και τούτο, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 του Κώδικα, η πλήρωση των θέσεων αυτών δεν μπορεί πάντως να πραγματοποιηθεί παρά μόνο μετά από πρόταση του Προέδρου του Αρείου Πάγου, ο οποίος έχοντας φυσικά υπόψη την ανωτέρω αρνητική γνωμοδότηση, θα μπορεί στο μέλλον είτε, ακολουθώντας την, να μη διατυπώσει ποτέ τέτοια πρόταση, είτε, αν σημειωθεί μεταβολή των δεδομένων ή των απόψεων και υπάρξει αντίστοιχη νεότερη γνωμοδότηση, να προκαλέσει τότε την πλήρωση θέσεων του Κλάδου.</p> <p>Οι Διοικητικές Ολομέλειες και οι Γενικοί Επίτροποι διατύπωσαν και ορισμένες επιμέρους παρατηρήσεις ως προς τις ρυθμίσεις που αφορούν τον Κλάδο.</p> <p>Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων πρότεινε να οριστεί στο άρθρο 24 περ. β' ότι όταν οι υπάλληλοι του Κλάδου απασχολούνται στην ταξινόμηση και την προκαταρκτική επεξεργασία των υποθέσεων πρέπει να συνεργάζονται προς τούτο με τον εισηγητή που έχει οριστεί για κάθε συγκεκριμένη υπόθεση, ώστε να μη θίγεται η αρμοδιότητα του τελευταίου. Όμως, η αρμοδιότητα του εισηγητή δικαστή δεν θίγεται. Οι ενέργειες του υπαλλήλου του Κλάδου στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής συνιστούν μία πρώτη στοιχειώδη επεξεργασία της υπόθεσης· τελικά, η δικογραφία διαβιβάζεται στον εισηγητή δικαστή, ο οποίος, φυσικά, έχει πλήρη την ευθύνη της επεξεργασίας της. Οι διατάξεις περί επικουρίας των εισηγητών δικαστών από βοηθούς (δικαστικούς λειτουργούς), είναι αυτονόητο ότι δεν θίγονται.</p> <p>Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων πρότεινε να απαλειφθεί το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' του άρθρου 24, σύμφωνα με το οποίο: «Με απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην οποία μετέχει χωρίς ψήφο και ο Γενικός Επίτροπος των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, μπορεί να ανατίθεται το έργο της ευρετηρίασης της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και σε υπαλλήλους του Κλάδου που υπηρετούν στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια». Κατά τον Γενικό Επίτροπο, η απασχόληση υπαλλήλων της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων με καθήκοντα που δεν εμπίπτουν στον κύκλο των συγκεκριμένων Υπηρεσιών, με απόφαση όχι «του φυσικού τους προϊσταμένου» αλλά της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ουσιαστικά θα οδηγήσει σε αδυναμία προγραμματισμού και κατανομής αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο των Υπηρεσιών αυτών, στις οποίες διατίθεται, όπως αναφέρει, ελάχιστος, συγκριτικά με το Συμβούλιο της Επικρατείας, αριθμός οργανικών θέσεων.</p>
--

Όμως, το έργο της ευρετηρίασης της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι ζωτικής σημασίας για την ποιότητα και την ταχύτητα της απονομής της Διοικητικής Δικαιοσύνης (και όχι μόνο) και σημαντικότερος λόγος για τη θέσπιση του Κλάδου. Δεν αφορά ειδικά το Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά το σύνολο των δικαστηρίων της Διοικητικής Δικαιοσύνης. Οι δικαστικοί λειτουργοί (και οι υπάλληλοι του Κλάδου) των διοικητικών δικαστηρίων πρέπει, κατά μείζονα λόγο, να είναι σε θέση να αναζητούν ευχερώς τη νομολογία του ανώτατου δικαστηρίου του Κλάδου τους, καθώς και να τη μελετούν μέσω των ευρετηρίων. Είναι δε πρόδηλο ότι και για τα ίδια τα διοικητικά δικαστήρια προέχει η κατάρτιση ευρετηρίων της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας από την κατάρτιση ευρετηρίων της νομολογίας διοικητικών εφετείων ή πρωτοδικείων. Δεδομένου δε ότι το ζήτημα αφορά το σύνολο της Διοικητικής Δικαιοσύνης, αρμόδιο όργανο δεν μπορεί να είναι ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, αλλά η Διοικητική Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην οποία, άλλωστε, προβλέπεται η συμμετοχή, χωρίς ψήφο, του Γενικού Επιτρόπου.

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων πρότεινε να προστεθεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 34 το ακόλουθο εδάφιο: «Για τον κλάδο των διοικητικών δικαστηρίων, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της εισαγωγικής εκπαίδευσης γίνονται σε συνεργασία με τη Γενική Επιτροπεία». Όμως, ο συνολικός «σχεδιασμός» και η καταρχήν υλοποίηση της εισαγωγικής εκπαίδευσης πρέπει να γίνεται από μία αρχή και αυτή είναι το ανώτατο δικαστήριο του οικείου δικαιοδοτικού κλάδου.

Η Διοικητική Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, επισημαίνοντας πως, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 38, οι δόκιμοι υπάλληλοι μπορεί, για εκπαιδευτικούς λόγους, να καλούνται από τον Υπεύθυνο Πρακτικής Άσκησης, κατόπιν έγκρισης του Υπευθύνου Εκπαίδευσης, να παρίστανται μεταξύ άλλων κατά τη συζήτηση υποθέσεων στο ακροατήριο και να μετέχουν χωρίς δικαίωμα λόγου ή ψήφου στις διασκέψεις, χωρίς η συμμετοχή τους να καταχωρίζεται στις εκθέσεις, στα πρακτικά ή στις αποφάσεις, παρατηρεί ότι η διάταξη αυτή θα μπορούσε να εγείρει ζήτημα ως προς τη συμμετοχή τους στις διασκέψεις του δικαστηρίου, οι οποίες είναι μυστικές. Όμως, προς διασφάλιση της μυστικότητας των διασκέψεων προβλέπονται οι ακόλουθες εγγυήσεις: Πρώτον, αυτοί οι (δόκιμοι) υπάλληλοι δίνουν όρκο (άρθρα 34 παρ. 1 και 15). Δεύτερον, η παραβίαση της μυστικότητας της διάσκεψης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα όπως και στους δικαστικούς λειτουργούς (63 περ. α') και ποινικό αδίκημα (ΠΚ 261 παρ. 2). Τρίτον, μετέχουν σε κάθε συγκεκριμένη διάσκεψη μόνον κατόπιν κλήσης από τον Υπεύθυνο Πρακτικής Άσκησης και έγκρισης από τον Υπεύθυνο Εκπαίδευσης, οι οποίοι είναι δικαστικοί λειτουργοί (38 παρ.

	<p>8). Επίσης ομοίου περιεχομένου διάταξη ισχύει και για τους σπουδαστές της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, οι οποίοι δεν είναι ούτε δικαστικοί λειτουργοί, ούτε δικαστικοί υπάλληλοι - μόνο σπουδαστές: στο άρθρο 25 παρ. 4 του ν. 3689/2008 ορίζεται ότι: «[Οι σπουδαστές] εφόσον κληθούν, παρίστανται κατά την προανάκριση ή ανάκριση, καθώς και κατά τη συζήτηση υποθέσεων στο ακροατήριο και μετέχουν χωρίς δικαίωμα λόγου ή ψήφου στις διασκέψεις, χωρίς η συμμετοχή τους να καταχωρίζεται στις εκθέσεις, στα πρακτικά ή στις αποφάσεις». Η σημασία της συμμετοχής των εκπαιδευόμενων δόκιμων υπαλλήλων στις διασκέψεις, η οποία, άλλωστε, δεν αμφισβητείται, ανάγεται στην κατανόηση της άσκησης του δικαιοδοτικού έργου, το πιο ουσιαστικό στάδιο του οποίου είναι η διάσκεψη.</p>
<p>66-82</p>	<p>Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, την εμπέδωση της κοινωνίας της πληροφορίας και την ανάδυση νέων μορφών κοινωνικής δικτύωσης, καθώς και δικτύων δικαστηρίων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο, παρατηρείται η ίδρυση στα περισσότερα εθνικά δικαστήρια των ευρωπαϊκών κρατών, στα δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου μιας οργανωτικής μονάδας, το μέγεθος της οποίας ποικίλλει ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε δικαστηρίου, με αντικείμενο τη διαχείριση της πληροφορίας που το αφορά, καθώς και των σχέσεων με τον τύπο, την κοινωνία και τη διεθνή κοινότητα.</p> <p>Ειδικότερα, στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης λειτουργεί Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης, που παρέχει πληροφορίες σχετικά με τη δικαιοδοτική δραστηριότητα του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου. Η υπηρεσία διανέμει δελτία τύπου, σε μία ή περισσότερες γλώσσες, στα οποία συνοψίζονται τα κύρια σημεία των αποφάσεων και των προτάσεων. Δελτία τύπου εκδίδονται και για ορισμένα άλλα γεγονότα (πανηγυρικές συνεδριάσεις, εθιμοτυπικές επισκέψεις). Η υπηρεσία τροφοδοτεί επίσης δύο λογαριασμούς twitter, που χρησιμοποιούνται για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις εργασίες του Δικαστηρίου και με σημαντικά γεγονότα. Οι δημοσιογράφοι μπορούν επίσης να επικοινωνούν με τους συνεργάτες της υπηρεσίας και να εγγράφονται σε σχετικό κατάλογο ώστε να λαμβάνουν με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο τα ανακοινωθέντα τύπου και άλλες συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του Δικαστηρίου. Με το πρόγραμμα ανακοινώνονται, ανά πέντε εβδομάδες, οι επ' ακροατηρίου συζητήσεις, η ανάπτυξη προτάσεων γενικών εισαγγελιών και η έκδοση αποφάσεων. Αυτό περιλαμβάνει επίσης γενικές πληροφορίες περί των εκκρεμών υποθέσεων. Προβλέπεται, ακόμη, η διοργάνωση συζητήσεων με τους δικαστές και τους γενικούς εισαγγελεείς από τον υπεύθυνο του αρμόδιου γλωσσικού τμήματος. Τέλος, η υπηρεσία είναι στη διάθεση όλων των επαγγελματιών του τύπου για διευκρινίσεις όσον αφορά τη νομική ορολογία και τα νομικά ζητήματα που</p>

εξετάζονται με τις αποφάσεις των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης. Το γραφείο είναι στελεχωμένο με 12 υπαλλήλους. Εξ αυτών, ένας προϊστάται του γραφείου, οι δε λοιποί είναι υπεύθυνοι για ένα ή περισσότερα κράτη-μέλη.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο λειτουργεί δικαστικό γραφείο τύπου (Judicial Press Office) για όλα τα δικαστήρια 24 ώρες το 24ωρο / 7 ημέρες την εβδομάδα, με τη σκέψη ότι η ταχύτητα απάντησης σε ανακριβή δημοσιεύματα είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στον Οδηγό για τη σχέση των δικαστών με τα μέσα επικοινωνίας (Media Guidance for the Judiciary, March 2012), ακόμα κι αν πρόκειται για ένα μικρό περιφερειακό δικαστήριο που δεν έχει την κάλυψη μέσου ενημέρωσης εθνικής εμβέλειας, μια δικαστική υπόθεση/απόφαση μπορεί να αποτελέσει είδηση σε εθνικό επίπεδο εντός μιας ώρας! Σκοπός του εξειδικευμένου αυτού γραφείου, που έχει την έδρα του στο Δικαστικό Μέγαρο του Λονδίνου (Royal Courts of Justice) και υπάγεται απευθείας στον Πρόεδρο του Εφετείου (Lord Chief Justice) και τον αρχαιότερο Πρόεδρο Πρωτοδικών (Senior President of Tribunals), είναι να παρέχει συμβουλές και κατάλληλη υποστήριξη στους δικαστικούς λειτουργούς σε ζητήματα απτόμενα της επικοινωνίας τους με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, ιδίως δε συνεντεύξεων, ανακριβών δημοσιευμάτων και χειρισμού πιθανώς αμφιλεγόμενων θεμάτων. Στις περιπτώσεις αυτές, το γραφείο μπορεί να εκδώσει δήλωση διόρθωσης ανακριβούς δημοσιεύματος ή δήλωση μεταστροφής νομολογίας ή περίληψη απόφασης επί αμφιλεγόμενου ζητήματος για λογαριασμό του δικαστή. Επίσης, έργο του γραφείου είναι να στρέφει την προσοχή του τύπου σε σημαντικές αποφάσεις, ομιλίες και δηλώσεις και να παρέχει πρόσβαση στα σχετικά κείμενα, όπου αυτό είναι δυνατό. Τέλος, παρακολουθεί το δικαστικό ρεπορτάζ και ενημερώνει τους δικαστές για ειδήσεις ή δημοσιεύματα που ενδέχεται να τους αφορούν προσωπικά ή συλλογικά. Το γραφείο είναι στελεχωμένο με 3 υπαλλήλους, εκ των οποίων ο ένας είναι προϊστάμενος.

Στη Γερμανία λειτουργούν γραφεία τύπου τόσο στο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο για υποθέσεις αστικού και ποινικού δικαίου (Bundesgerichtshof), και στο Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο (Bundesverwaltungsgericht) όσο και στο Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο (Bundesverfassungsgericht) με κύρια καθήκοντα την έκδοση δελτίων τύπου για αποφάσεις, εκδηλώσεις κλπ. και την επικοινωνία με δημοσιογράφους. Στο πρώτο, το γραφείο τύπου στελεχώνεται από τρεις (3) δικαστές, στο δεύτερο από δύο (2) δικαστές και έναν (1) υπάλληλο και στο τρίτο από έξι (6) υπαλλήλους εξαιρετικά υψηλών προσόντων (οι τρεις είναι διδάκτορες).

Στο συνταγματικό δικαστήριο της Αυστρίας (Verfassungsgerichtshof) λειτουργεί γραφείο τύπου, στελεχωμένο από έναν δημοσιογράφο, το οποίο έχει ως

αντικείμενο την πληροφόρηση της κοινής γνώμης για τον τρόπο λειτουργίας του, τις διαδικασίες ενώπιόν του, τις αποφάσεις και την αιτιολογία τους, καθώς και την τροφοδότηση ενός λογαριασμού twitter του δικαστηρίου, με τη σκέψη ότι -όπως αναφέρεται στον δικτυακό του τόπο- η γνώση των αποφάσεων αποτελεί βασική προϋπόθεση αποδοχής τους από την κοινωνία, αποδοχή που είναι ουσιώδης για τη λειτουργία της δημοκρατίας.

Στη Γαλλία, τόσο στο Αναιρετικό Δικαστήριο (Cour de Cassation) όσο και στο Συμβούλιο της Επικρατείας (Conseil d'Etat) λειτουργούν γραφεία τύπου και τα δικαστήρια εμφανίζουν έντονη παρουσία στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (RSS feed, twitter).

Στην Ισπανία επίσης λειτουργεί γραφείο τύπου (Sala de prensa) όχι μόνο στο Ανώτατο Δικαστήριο (Tribunal Supremo) αλλά και στα ανώτερα δικαστήρια της χώρας (Tribunales Superiores de Justicia), με παρουσία ομοίως στο Facebook και το Twitter.

Στην Ολλανδία, παρατηρείται η μεγαλύτερη εξωστρέφεια. Στο μεν Συμβούλιο της Επικρατείας (Raad van State) λειτουργεί γραφείο τύπου και τροφοδοτούνται πλείστοι λογαριασμοί κοινωνικής δικτύωσης (Twitter, RSSfeed, Facebook, Instagram), τα δε λοιπά δικαστήρια έχουν ιδιαίτερα έντονη παρουσία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Twitter, LinkedIn, Youtube) όχι μόνο ως δικαστήρια αλλά και μέσω επίσημων προσωπικών λογαριασμών των ίδιων των δικαστών.

Τέλος, τη σημασία των καλών, τακτικών και ανοικτών σχέσεων της δικαστικής λειτουργίας με τον τύπο και το ευρύ κοινό για την εμπέδωση της εμπιστοσύνης των πολιτών στη δικαιοσύνη έχει επισημάνει και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Συμβουλίων Δικαστικών Λειτουργιών (βλ. European Network of Councils for the Judiciary Strategic Plan 2018-2021), καθώς και το Συμβουλευτικό Συμβούλιο των Ευρωπαίων Δικαστών στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης ήδη από το 2005 (βλ. Γνώμη 7 [Στρασβούργο, 25.11.2005]).

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω συγκριτικά δεδομένα και τα σχετικά διεθνή κείμενα, η πραγματικότητα διεθνώς όπως και στη χώρα μας έχει αναδείξει την ανάγκη διαφύλαξης του θεσμικού ρόλου της Δικαιοσύνης και της προστασίας των πολιτών από ανακριβή πληροφόρηση. Ως τώρα, παρατηρείται αμηχανία των δικαστηρίων να ανταποκριθούν στην ανάγκη αυτή, ιδίως διότι ο δικαστικός λειτουργός θεωρείται πως θεσμικά δεν πρέπει να έχει δημόσιο λόγο, εκφραζόμενος μόνο μέσω των αποφάσεών του, ενώ άλλωστε στερείται κατά κανόνα της απαραίτητης κατάρτισης, προκειμένου να διαχειριστεί αποτελεσματικά ζητήματα επικοινωνίας. Εξάλλου, και στον τομέα των διεθνών σχέσεων παρατηρείται έλλειψη υποστηρικτικών δομών, που θα επέτρεπαν στα δικαστήρια να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στις ανάγκες που δημιουργούνται, μεταξύ άλλων, από την αύξηση των

<p>συμμετοχών των δικαστηρίων σε διεθνή fora, τις ανταλλαγές επισκέψεων και την προβολή της εθνικής νομολογίας στο εξωτερικό.</p> <p>Αυτήν ακριβώς την ανάγκη επιχειρεί να καλύψει η Επιτροπή Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων που προβλέπεται τόσο στον Κανονισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας (Απόφαση 19/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Ολομέλεια και Συμβούλιο, ΦΕΚ Β' 2462) όσο και στον αντίστοιχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η Επιτροπή αυτή υπάγεται στον Πρόεδρο του οικείου Ανώτατου Δικαστηρίου και αποτελείται από δικαστές, επικουρείται δε στο έργο της από έναν δικαστικό υπάλληλο. Η έλλειψη όμως εξειδικευμένων και έμπειρων υπαλλήλων καθιστά το εγχείρημα εξαιρετικά δύσκολο.</p> <p>Μία από τις καινοτομίες του νέου Κώδικα είναι η πρόβλεψη ειδικού κλάδου δικαστικών υπαλλήλων ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων, προκειμένου να στελεχωθούν οι σχετικές υπηρεσίες, ιδίως των ανώτατων δικαστηρίων αλλά και άλλων μεγάλων δικαστηρίων της χώρας, με υπαλλήλους ικανούς και ειδικά εκπαιδευμένους, ώστε να συνδράμουν αποτελεσματικά στην άσκηση των οικείων αρμοδιοτήτων τα αρμόδια όργανα που προβλέπει ο κανονισμός του δικαστηρίου.</p> <p>Με τα άρθρα του τίτλου αυτού οργανώνεται ο νέος κλάδος έτσι ώστε αφενός μεν να διασφαλιστεί η στελέχωσή του από υπαλλήλους με ιδιαίτερες, υψηλού επιπέδου ικανότητες για το ειδικό αυτό αντικείμενο, αφετέρου δε να προσδιοριστούν με σαφήνεια τα καθήκοντα και το καθεστώς που τους διέπει.</p> <p>Ειδικότερα, με το άρθρο 66 προβλέπεται η σύσταση ορισμένων θέσεων υπαλλήλων του Κλάδου μόνο στα ανώτατα δικαστήρια (καθώς και στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων) εν είδει πιλοτικής εφαρμογής. Με προεδρικό διάταγμα μπορεί να αυξάνονται οι πιο πάνω θέσεις και να συνιστώνται θέσεις υπαλλήλων του Κλάδου και σε άλλα δικαστήρια ή εισαγγελίες. Με το άρθρο 67 προσδιορίζονται τα καθήκοντα των υπαλλήλων αυτών, ενώ με το άρθρο 68 ορίζονται τα τυπικά τους προσόντα. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων που παρουσιάζει ως προς την επικοινωνία ο τομέας της Δικαιοσύνης, στον οποίο θα κληθούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους οι υπάλληλοι του κλάδου αυτού και του γεγονότος ότι προβλέπεται ειδική εκπαίδευση στο αντικείμενο της δικαστικής επικοινωνίας, ως τυπικό προσόν για τη στελέχωση του κλάδου αυτού προκρίθηκε το πτυχίο νομικής. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη γλωσσομάθεια. Αποκλειστικός τρόπος στελέχωσης των δικαστηρίων με υπαλλήλους του κλάδου αυτού είναι ο διαγωνισμός, στον οποίο, πάντως, μπορούν να συμμετέχουν και υπάλληλοι μόνιμοι ή με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθώς και ήδη υπηρετούντες</p>
--

	<p>δικαστικοί υπάλληλοι. Με τα άρθρα 69-71 ορίζονται οι λεπτομέρειες του διαγωνισμού, ο οποίος διενεργείται από το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Στην οικεία Επιτροπή συμμετέχουν, εκτός από δικαστές, και καθηγητές Πανεπιστημίου, οι οποίοι διαθέτουν -ως εκ της θέσης τους- την απαραίτητη γνώση και εμπειρία στο συγκεκριμένο αντικείμενο.</p> <p>Σημαντική καινοτομία αποτελεί η υλοποίηση της εισαγωγικής εκπαίδευσης των υπαλλήλων του Κλάδου από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, στην οποία ιδρύεται Τμήμα Δικαστικών Υπαλλήλων Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων (άρθρο 72).</p> <p>Τέλος, με τα άρθρα 73-82 ρυθμίζονται όλα τα ζητήματα που άπτονται του καθεστώτος των υπαλλήλων του κλάδου αυτού ειδικά, όπου απαιτείται, και κατά παραπομπή είτε στις διατάξεις του Κλάδου Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου, για τα ζητήματα για τα οποία κρίνεται αναγκαίο, είτε στα οικεία κεφάλαια του Κώδικα που αφορούν όλους τους δικαστικούς υπαλλήλους, στις περιπτώσεις που δεν συντρέχει λόγος διαφοροποίησης.</p> <p>Όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση του θεσμού από τις Διοικητικές Ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, καθώς και από τις γενικές επιτροπείες, παρατηρείται ότι, όπως και με τον Κλάδο Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου, επιφυλάξεις, με το σκεπτικό ότι ο κλάδος αυτός θα έχει ως αποτέλεσμα την πρόσθετη απασχόληση των δικαστικών λειτουργών, ενώ μπορεί να στελεχωθεί από ήδη υπηρετούντες υπαλλήλους αποφοίτους νομικών σχολών, διατυπώθηκαν μόνο από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Παρά την ομόφωνη αυτή γνωμοδότηση του Αρείου Πάγου υπέρ της μη θεσμοθέτησης του Κλάδου, οι οργανικές θέσεις υπαλλήλων του Κλάδου στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια εξακολουθούν να προβλέπονται. Και τούτο, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 του Κώδικα, η πλήρωση των θέσεων αυτών δεν μπορεί πάντως να πραγματοποιηθεί παρά μόνο μετά από πρόταση του Προέδρου του Αρείου Πάγου, ο οποίος έχοντας φυσικά υπόψη την ανωτέρω αρνητική γνωμοδότηση, θα μπορεί στο μέλλον είτε, ακολουθώντας την, να μη διατυπώσει ποτέ τέτοια πρόταση, είτε, αν σημειωθεί μεταβολή των δεδομένων ή των απόψεων και υπάρξει αντίστοιχη νεότερη γνωμοδότηση, να προκαλέσει τότε την πλήρωση θέσεων του Κλάδου.</p>
83	<p>Στην παράγραφο 1 της εισαγόμενης ρύθμισης ορίζονται τα δικαστικά και στην παράγραφο 2 τα υπηρεσιακά συμβούλια για τους δικαστικούς υπαλλήλους, τα οποία λειτουργούν και ως πειθαρχικά συμβούλια.</p>
84	<p>Στο άρθρο αυτό ορίζεται ο τρόπος συγκρότησης των δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων, επαναλαμβάνοντας κατά βάση τις προηγούμενες ρυθμίσεις και λαμβάνοντας υπόψη την 11/2008 Γνωμοδότηση της Διοικητικής Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.</p>

	<p>Ωστόσο, για λόγους νομοτεχνικούς προκρίθηκε η ανάλυση του άρθρου 22 του ν. 2812/2000 σε τρία άρθρα που ρυθμίζουν τη συγκρότηση, την ανάδειξη και τη διαδικασία ενώπιον των συμβουλίων, αντίστοιχα. Για λόγους δε που ανάγονται στην αρχή πάγιας και όχι ευκαιριακής συγκρότησής τους απαλείφθηκε η διάταξη του προηγούμενου Κώδικα που όριζε ότι οι Πρόεδροι των Ανωτάτων Δικαστηρίων δύνανται να προεδρεύσουν των οικείων επταμελών δικαστικών ή υπηρεσιακών συμβουλίων.</p>
85	<p>Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται τα ζητήματα της ανάδειξης των μελών των δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων. Ειδικότερα, προβλέπεται, όπως και στον προϋπάρχοντα Κώδικα, ότι οι δικαστικοί λειτουργοί, μέλη των συμβουλίων, αναδεικνύονται με κλήρωση, οι δε δικαστικοί υπάλληλοι μέλη των υπηρεσιακών συμβουλίων/παρατηρητές στα δικαστικά συμβούλια αναδεικνύονται με εκλογές. Εκτός από την επανάληψη των προηγούμενων διατάξεων, με το άρθρο αυτό επιχειρείται και η λεπτομερέστερη ρύθμιση των εκλογών για την ανάδειξη των εκπροσώπων των υπαλλήλων στα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια, προκειμένου να καλυφθούν κενά των σχετικών ρυθμίσεων, όπως αυτά αναδείχθηκαν στην πράξη. Έτσι, τίθεται κατά τρόπο σαφή η ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών, προβλέπεται εξαίρεση από τη συμμετοχή ως υποψηφίων προσώπων που ασκούν καθήκοντα είτε διοίκησης του δικαστηρίου είτε γραμματέα στα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια. Τέλος, ρυθμίζεται το ζήτημα μη ύπαρξης επαρκούς αριθμού υποψηφίων, το οποίο απαντάται σε ορισμένα δικαστήρια της περιφέρειας και της λύσης της υπαλληλικής σχέσης αιρετού μέλους πριν τη λήξη της θητείας του.</p>
86	<p>Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η διαδικασία ενώπιον των συμβουλίων. Θεσπίζονται κανόνες για την ορθολογικότερη και δικαιότερη άσκηση των σχετικών αρμοδιοτήτων, όπως η συνεκδίκηση των συναφών υποθέσεων και η γνωστοποίηση των στοιχείων του φακέλου πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης στα μέλη και στους αιρετούς εκπροσώπους, οι οποίοι καλούνται υποχρεωτικά και εκφράζουν γνώμη.</p>
87	<p>Στο άρθρο αυτό προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες των συμβουλίων. Στην αρμοδιότητά τους προστέθηκε η μονιμοποίηση των δικαστικών υπαλλήλων, ώστε να εναρμονίζεται ο Κώδικας με το Σύνταγμα (άρθρο 92 παρ. 1). Στα επταμελή υπηρεσιακά συμβούλια προστέθηκε η νέα αρμοδιότητα για την απονομή επαίνου και μεταλλίου διακεκριμένων πράξεων. Τα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια έχουν αρμοδιότητα για κάθε θέμα υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων για το οποίο απαιτείται κατά νόμο απόφαση ή γνωμοδότηση.</p>
88	<p>Με το άρθρο αυτό προβλέπεται δεύτερος βαθμός κρίσης για όλα τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων και ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής</p>

	<p>του. Επισημαίνεται ότι για τις περιπτώσεις που με τις διατάξεις του Κώδικα θεσπίζεται απόκλιση από τον κανόνα ότι η προθεσμία και η άσκηση της προσφυγής αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης του πρωτοβάθμιου συμβουλίου προβλέπεται άσκηση αίτησης αναστολής ενώπιον του προέδρου του δευτεροβάθμιου συμβουλίου.</p> <p>Καινοτομία αποτελούν οι ρυθμίσεις των παραγράφων 7 και 8, σύμφωνα με τις οποίες οι συνεδριάσεις όλων των δευτεροβάθμιων δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων, περιλαμβανομένων των πειθαρχικών, είναι δημόσιες και οι αποφάσεις απαγγέλλονται σε δημόσια συνεδρίαση. Πρόκειται για εγγυήσεις, ανάλογες με αυτές των δικαστηρίων, που συμβάλλουν στη διαφάνεια της διαδικασίας και την εμπέδωση της εμπιστοσύνης των υπαλλήλων και των πολιτών στην καλή λειτουργία του συστήματος των δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων και τελικά της Δικαιοσύνης. Άλλωστε, με την απόφαση 1157/2020 του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε, για μία ακόμη φορά, ότι κατά των αποφάσεων των δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων δεν χωρεί, κατά το Σύνταγμα, η άσκηση ένδικων μέσων, διότι αυτά αποτελούν δικαστικές και όχι διοικητικές αρχές (βλ. ήδη ΣτΕ 1452/2019 7μ., 3773/2011 Ολομ., 320-322/2011 7μ., 3034/2008 Ολομ.). Κρίθηκε επίσης ότι, σύμφωνα τη νομολογία Eskelinen του ΕΔΔΑ (βλ. απόφαση της 19.4.2007, Eskelinen κατά Φινλανδίας (63235/00), ιδίως σκ. 62), όπως διαμορφώθηκε με μεταγενέστερες αποφάσεις του εν λόγω δικαστηρίου, τα πειθαρχικά συμβούλια αποτελούν «δικαστήρια» και, ως εκ τούτου, οι σχετικές υποθέσεις εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6 ως αστικής φύσης (βλ. αποφάσεις ΕΔΔΑ της 8.10.2019, Grace Gatt κατά Μάλτας (46466/19), σκ. 60-64· της 31.10.2017, Καμένος κατά Κύπρου (147/07), σκέψεις 73-88, στις οποίες γίνεται επισκόπηση της σχετικής νομολογίας του ΕΔΔΑ· της 28.3.2017, Sturua κατά Γεωργίας (45729/05), σκ. 25-27· της 9.1.2013, Oleksandr Volkov κατά Ουκρανίας (21722/05), σκ. 87-91· της 28.4.2009, Savino κατά Ιταλίας (17214/05), σκ. 73 κ.ά.). Από την ανωτέρω νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του ΕΔΔΑ συνάγεται ότι όχι μόνο τα πειθαρχικά συμβούλια, αλλά όλα τα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια (δεδομένου ότι αποφαίνονται επί «αστικής φύσης» υποθέσεων κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ), πρέπει -τουλάχιστον σε δεύτερο βαθμό κρίσης- να πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, όπως είναι και η δημόσια συνεδρίαση και η δημόσια απαγγελία της απόφασης. Υπό το πρίσμα αυτό, τα δευτεροβάθμια συμβούλια αποτελούν «δικαστήρια» κατά την αυτοτελή («αυτόνομη») έννοια που έχει ο όρος στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, ενώπιον των οποίων δικαιούται να προσφύγει ο υπάλληλος, τα οποία έχουν όλες τις δικαιοκρατικές εγγυήσεις που προβλέπονται στη διάταξη αυτή.</p>
89-92	Με τις ρυθμίσεις του κεφαλαίου Β' (άρθρα 89-92) αναβαθμίζονται οι υπηρεσιακές συνελεύσεις των

	<p>δικαστικών υπαλλήλων, με τη συμμετοχή όλων στον προγραμματισμό, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των εργασιών της γραμματείας του δικαστηρίου, στο οποίο υπηρετούν.</p> <p>Ειδικότερα, με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, ρυθμίζεται αναλυτικά η υπηρεσιακή συνέλευση, η οποία λειτουργεί σε κάθε δικαστήριο με τη συμμετοχή όλων των δικαστικών υπαλλήλων και προβλέπεται η σύγκλησή της τουλάχιστον μια φορά κατ' έτος (άρθρο 89). Επιπλέον, ορίζονται οι αρμοδιότητές της. Μεταξύ αυτών, η συζήτηση επί των εκθέσεων των υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένων και των κατεχόντων θέσεις ευθύνης, στις οποίες περιέχονται διαπιστώσεις και προτάσεις για την καλύτερη οργάνωση και λειτουργία της Υπηρεσίας. Οι εκθέσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη και στις εκθέσεις αξιολόγησης κάθε υπαλλήλου (άρθρο 90). Περαιτέρω, ρυθμίζεται λεπτομερώς η διαδικασία σύγκλησης, λειτουργίας και λήψης των αποφάσεων (άρθρο 91). Τέλος, για πρώτη φορά, εισάγεται ο θεσμός της σύσκεψης των δικαστικών υπαλλήλων που προΐστανται σε επίπεδο οργανικής μονάδας τμήματος ή αυτοτελούς γραφείου στις γραμματείες των δικαστηρίων και εισαγγελιών (άρθρο 92). Ο νέος θεσμός σκοπό έχει να ενεργοποιήσει όλους τους δικαστικούς υπαλλήλους στους οποίους έχουν ανατεθεί ευθύνες διοίκησης, τόσο για την πλήρη ενημέρωσή τους για τις εργασίες του συνόλου των τμημάτων και την αξιοποίηση των προτάσεών τους, όσο και για την εξασφάλιση συντονισμού και συστημικού, κατά το δυνατόν, σχεδιασμού των ενεργειών τους, ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η λειτουργία της γραμματείας.</p>
93	<p>Με το άρθρο αυτό κατοχυρώνεται ρητώς ως δικαίωμα του δικαστικού υπαλλήλου, που τελεί υπό την εγγύηση του κράτους, η ελευθερία έκφρασης των πολιτικών, φιλοσοφικών, θρησκευτικών και επιστημονικών απόψεών του και η συμμετοχή του στην πολιτική ζωή της χώρας (π.χ. κάθοδος στις εκλογές).</p>
94	<p>Με το άρθρο 94 κατοχυρώνονται η συνδικαλιστική ελευθερία και το δικαίωμα προσφυγής σε απεργία των δικαστικών υπαλλήλων.</p>
95	<p>Η άσκηση από τον υπάλληλο των καθηκόντων του κλάδου και της ειδικότητάς του προβλέπεται ως δικαίωμα (άρθρο 95), αλλά και ως υποχρέωση αυτού (βλ. άρθρο 111), ώστε να μην παρεμποδίζεται η εξέλιξή του αλλά να εξυπηρετείται και το συμφέρον της Υπηρεσίας, ιδίως σε περίπτωση επιτακτικών αναγκών.</p>
96	<p>Αυτονόητο είναι το δικαίωμα του υπαλλήλου σε λήψη μισθού και προβλεπόμενων από γενικές ή ειδικές διατάξεις αμοιβών και απολαβών, καθώς και η κάλυψη εξόδων εν γένει στα οποία υποβάλλεται για υπηρεσιακούς λόγους, ενώ για την περίπτωση περικοπής μισθού, λόγω υπαίτιας απουσίας του υπαλλήλου από την εργασία του, εξασφαλίζεται το δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του υπηρεσιακού συμβουλίου εντός δέκα (10) ημερών,</p>

	προθεσμία η οποία έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα (άρθρο 96). Κατά τα λοιπά, με το άρθρο 96 σκοπήθηκε εναρμόνιση με το άρθρο 41 του Υπαλληλικού Κώδικα.
97	Με την παράγραφο 1 του άρθρου 97 αναδιατυπώνεται η διάταξη του άρθρου 48 του προηγούμενου Κώδικα περί συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας, ώστε να περιλαμβάνει και την τήρηση αξιοπρεπών εν γένει συνθηκών στους χώρους εργασίας. Παράλληλα, με τη δεύτερη παράγραφο ιδρύεται αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης (βλ. άρθρο 23 του π.δ. 96/2017 [Α'136]) για την εξασφάλιση και διατήρηση των ως άνω συνθηκών.
98	Με το άρθρο 98 η υγειονομική περίθαλψη, που παρεχόταν - και υπό τον προϊσχύσαντα Κώδικα- από το Δημόσιο, επεκτείνεται στις οικογένειες των υπαλλήλων που προκύπτουν από σύμφωνο συμβίωσης. Συνιστά και αυτό προσαρμογή του Κώδικα στις σύγχρονες κοινωνικές αντιλήψεις και νομοθετικές ρυθμίσεις, σύμφωνα με τις οποίες οι οικογένειες που προκύπτουν από σύμφωνο συμβίωσης πρέπει, καταρχήν, να απολαμβάνουν τα δικαιώματα που έχουν και τα μέλη των οικογενειών της παραδοσιακής οικογένειας.
99-108	Με τα άρθρα αυτά κατοχυρώνεται το δικαίωμα λήψης κανονικών και ειδικών αδειών (άρθρα 99-108), σε εναρμόνιση με τον Υπαλληλικό Κώδικα, όπου δεν υφίσταται λόγος διαφοροποίησης ανάμεσα στους δικαστικούς και τους διοικητικούς υπαλλήλους. Ειδικά για τους γονείς ανήλικων τέκνων, ορίζεται στην παρ. 7 του άρθρου 103 ότι δικαιούνται άδεια με αποδοχές έως τέσσερις (4) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος σε περίπτωση ασθένειας των τέκνων τους. Για τους δικαστικούς υπαλλήλους που είναι τρίτεκνοι η ως άνω άδεια ανέρχεται σε επτά (7) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος και για τους δικαστικούς υπαλλήλους που είναι πολύτεκνοι σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες. Για τους δικαστικούς υπαλλήλους που είναι μονογονείς, η ως άνω άδεια ανέρχεται σε οχτώ (8) εργάσιμες ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος. Είναι αυτονόητο ότι ο μονογονέας περισσότερων από δύο τέκνων επιλέγει την ευνοϊκότερη γι'αυτόν ρύθμιση. Παράλληλα, διατηρείται η άδεια απουσίας 10 ημερών με πλήρεις αποδοχές κατά τις δικαστικές διακοπές (άρθρο 101), ως δικαίωμα των δικαστικών υπαλλήλων παραδοσιακά συνυφασμένο με τη φύση της εργασίας τους ως αρωγών των δικαστικών λειτουργιών και οριοθετούμενο από τις ανάγκες της υπηρεσίας, καθώς και η άδεια των 20 ημερών για κάθε ημερολογιακό έτος για συμμετοχή σε εξετάσεις (άρθρο 104). Ως συμμετοχή σε εξετάσεις θεωρήθηκε όχι μόνο η ίδια η μέρα των εξετάσεων αλλά και ο εύλογος χρόνος που μπορεί να την περιβάλλει, κατά την καλόπιστη εκτίμηση των περιστάσεων. Αυτό βέβαια, για την αποφυγή καταχρήσεων, θα κρίνεται εκάστοτε ενόψει και της αιτιολόγησης από τον υπάλληλο του σχετικού

	<p>αιτήματός του. Για τον ίδιο λόγο προβλέπεται ότι η άδεια αυτή, για λήψη πέραν του πρώτου τίτλου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης χορηγείται, εάν το επιτρέπουν οι υπηρεσιακές ανάγκες.</p> <p>Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι η άδεια για συμμετοχή του υπαλλήλου σε δίκη (άρθρο 106 παρ. 2) αφορά κάθε στάση της δίκης.</p> <p>Επίσης, με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 3-11 του άρθρου 106 προβλέπονται ειδικές διευκολύνσεις για υπαλλήλους που είτε οι ίδιοι είτε μέλη της οικογένειάς τους (εξαρτώμενα μέλη) αντιμετωπίζουν ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Για την έννοια του εξαρτώμενου μέλους, κρίθηκε δόκιμο να εφαρμοσθούν αναλόγως και προς εξυπηρέτηση του σκοπού στον οποίον αποβλέπουν οι ρυθμίσεις αυτές, οι διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας (άρθρο 11 του ν. 4172/2013 [Α' 167]). Ο υπάλληλος που ζητά την άδεια θα πρέπει να αποδεικνύει ότι έχει κυρίως την επιμέλεια των ανωτέρω -πλην του συζύγου και των ανηλίκων τέκνων- προσώπων. Οι παράγραφοι αυτές εναρμονίστηκαν με τα αντίστοιχα άρθρα του Υ.Κ., όπως τροποποιήθηκαν από το άρθρο 47 του ν. 4624/2020 και συγκεκριμένα των παραγράφων 1α, 2α, 3α, 4α, 5α. Χάριν απλότητας του κειμένου, ορίστηκε σε ειδική παράγραφο (11) τι νοούνται ως τέκνα.</p> <p>Τέλος, με την παράγραφο 12 του άρθρου 106 διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 93 παρ. 1-5 και 8 του ν. 3852/2010 (Α' 87), προκειμένου να καταλάβει και τους δικαστικούς υπαλλήλους που εκλέγονται κατά τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης.</p> <p>Είναι αυτονόητο ότι οι ανωτέρω άδειες νοούνται με πλήρεις αποδοχές.</p> <p>Με το άρθρο 108 ρυθμίζονται τα των αδειών χωρίς αποδοχές και, μεταξύ άλλων, αυξάνεται το ανώτατο όριο της άδειας αυτής για σοβαρούς λόγους από 2 σε 5 έτη.</p>
109	<p>Στο άρθρο 109, προς το σκοπό της διευκόλυνσης της συμμετοχής του δικαστικού υπαλλήλου στα κοινά και της άσκησης του συνταγματικού του δικαιώματος του εκλέγεσθαι, προβλέπεται και ρυθμίζεται το δικαίωμα επανόδου του στην Υπηρεσία μετά την άσκηση του εν λόγω συνταγματικού δικαιώματος.</p>
110	<p>Στα άρθρα 110-122 προβλέπονται οι υποχρεώσεις των δικαστικών υπαλλήλων, χωρίς σημαντικές αλλαγές από τα μέχρι τώρα ισχύοντα.</p> <p>Ειδικότερα, προέχουσα είναι η υποχρέωση αφοσίωσης στο Σύνταγμα, την Πατρίδα και τη Δημοκρατία (άρθρο 110). Είναι αυτονόητο ότι για τους αλλοδαπούς υπαλλήλους η υποχρέωση αφορά την Ελλάδα.</p>
111	<p>Με το άρθρο αυτό, σε σύμπλευση με τον Υπαλληλικό Κώδικα ορίζεται ότι ο υπάλληλος εκτελεί, καταρχήν, τα καθήκοντα του κλάδου και της ειδικότητάς του, προβλέπονται δε οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την ανάθεση σε δικαστικό υπάλληλο καθηκόντων άλλου</p>

	κλάδου ή ειδικότητας. Η τελευταία αυτή περίπτωση, συνιστώντας εξαίρεση του δικαιώματος του υπαλλήλου να ασκεί τα καθήκοντα του Κλάδου ή της ειδικότητάς του και δικαιολογείται από επιτακτικές υπηρεσιακές ανάγκες και περιορίζεται στο αναγκαίο μέτρο.
112	Με το άρθρο 112 επαναλαμβάνεται κατά βάση το άρθρο 50 του ν. 2812/2000 για την υποχρέωση συμμόρφωσης του υπαλλήλου προς τις εντολές των προϊσταμένων του.
113	Στο άρθρο 113 τονίζεται η υποχρέωση των δικαστικών υπαλλήλων να είναι ευπρεπείς, να έχουν την παράσταση εκείνη που αρμόζει στην ιδιότητά τους, να εξυπηρετούν χωρίς αθέμιτες διακρίσεις όλους τους πολίτες (με την ευρύτερη έννοια των προσώπων εν γένει που έχουν υποθέσεις στα δικαστήρια), και να τους συμπεριφέρονται ευγενικά. Επισημαίνεται ότι στη διάταξη αναφέρονται ενδεικτικά οι λόγοι για τους οποίους απαγορεύεται να γίνονται διακρίσεις, κατά το πρότυπο του άρθρου 11 του ν. 4443/2016 (Α' 232), το οποίο ακολουθεί την ορολογία των οδηγιών 2000/43 και 2000/78 ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000 και της 27ης Νοεμβρίου 2000, αντίστοιχα.
114	Με το άρθρο 114 θεσπίζεται η ιδιαίτερα σημαντική και για τους δικαστικούς υπαλλήλους, όπως και για τους δικαστές, υποχρέωση εχεμύθειας και τήρησης του δικαστικού απορρήτου (εξυπακουόμενης της αντίστοιχης πειθαρχικής τους ευθύνης).
115	Το άρθρο 115 αφορά την υποχρέωση του υπαλλήλου να τηρεί το ωράριο εργασίας που ορίζεται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Εν προκειμένω, ισχύει η 72944 οικ./12/8/2011 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 1824). Εξάλλου, προβλέπεται ότι ο χρόνος εργασίας μπορεί, υπό προϋποθέσεις, να βαίνει και πέραν του τακτικού ωραρίου ή σε μη εργάσιμες μέρες, λόγω έκτακτων ή εξαιρετικών αναγκών.
116	Στο άρθρο 116 προβλέπεται και ρυθμίζεται η υποχρέωση των δικαστικών υπαλλήλων να υποβάλλουν δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης και παρέχονται οι αναγκαίες εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση των λεπτομερειών της εφαρμογής του.
117	Σε ό,τι αφορά την άσκηση ιδιωτικού έργου από τον δικαστικό υπάλληλο, με το άρθρο 117 επαναλαμβάνεται ο κανόνας της απαγόρευσης του άρθρου 55 του προηγούμενου Κώδικα, ο οποίος κάμπτεται, ύστερα από άδεια, εφόσον πρόκειται για έργο που δεν είναι ασυμβίβαστο με τα καθήκοντα του δικαστικού υπαλλήλου και δεν παρεμποδίζει την κανονική τους εκτέλεση. Εξάλλου, με την παράγραφο 4 εισάγεται, κατά το πρότυπο του Υπαλληλικού Κώδικα (άρθρο 31 παρ. 5), ειδική ρύθμιση για την απόκτηση, διάθεση και εκμετάλλευση αυτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, εφόσον τούτο έχει αποκτηθεί είτε με γονική παροχή είτε λόγω κληρονομικής διαδοχής είτε λόγω δωρεάς εν ζωή από συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως β' βαθμού ή από σύζυγο. Διευκρινίζεται ότι για την

	περίπτωση της εκμίσθωσης δεν απαιτείται απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, εάν όμως ο υπάλληλος επιθυμεί να το εκμεταλλευτεί ο ίδιος ως οδηγός, οφείλει να ζητήσει άδεια κατά την παράγραφο 1, διότι τούτο αποτελεί άσκηση ιδιωτικού έργου.
118-120	Με τα άρθρα 118-120 σκοπείται η διασφάλιση της ανεξαρτησίας και αμεροληψίας των δικαστικών υπαλλήλων και της αφοσίωσής τους στα καθήκοντά τους. Επισημαίνεται ότι στο παρόν σχέδιο δεν επαναλήφθηκε η παράγραφος 5 του άρθρου 56 του προηγούμενου Κώδικα, σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται η συμμετοχή δικαστικού υπαλλήλου σε διοίκηση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, το οποίο ελέγχεται από το Δημόσιο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή δημόσιας επιχείρησης, διότι εκτιμάται ότι η προοπτική αυτή είναι ικανή να καταστήσει τον δικαστικό υπάλληλο ευάλωτο σε πολιτικές πιέσεις. Για παρεμφερείς, άλλωστε, λόγους, αναγόμενους στην ανεξαρτησία και την αφοσίωση των δικαστικών υπαλλήλων στα καθήκοντά τους, δεν προβλέφθηκε από το παρόν σχέδιο η δυνατότητα εγγραφής των δικαστικών υπαλλήλων στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης (άρθρο 1 του ν. 4369/2016 [Α'33]).
121	Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι και για τους δικαστικούς υπαλλήλους ισχύουν οι κανόνες αμεροληψίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ως μονομελών οργάνων ή μελών συλλογικού οργάνου.
122	Με το άρθρο 122 ρυθμίζονται τα της αστικής ευθύνης των δικαστικών υπαλλήλων για θετικές ζημίες που προκαλούν στο Δημόσιο, λαμβάνεται μέριμνα για την προστασία τόσο του δημοσίου συμφέροντος προς αποκατάσταση των ζημιών όσο και του εύλογου συμφέροντος του υπαλλήλου προς αποφυγή άδικων ή υπέρμετρων επιβαρύνσεων, και, στο πνεύμα αυτό, καθορίζονται, μεταξύ άλλων, ο απαιτούμενος βαθμός υπαιτιότητας (δόλος ή βαριά αμέλεια), καθώς και οι περαιτέρω προϋποθέσεις ευθύνης ανάλογα με το αν πρόκειται για ευθεία ζημία του Δημοσίου ή για αποζημίωση που κατέβαλε αυτό σε τρίτο (ο υπάλληλος ευθύνεται μόνον έναντι του Δημοσίου) ή για αποζημίωση δυνάμει δικαστικής απόφασης (οπότε πρέπει να είναι αμετάκλητη). Σημειώνεται η εναρμόνιση των εν λόγω διατάξεων με αυτές του Υπαλληλικού Κώδικα σε ό,τι αφορά το ζήτημα της παραγραφής, ενώ σημαντική καινοτομία του σχεδίου αποτελεί η ενίσχυση του ρόλου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο: ο τελευταίος μπορεί να ζητά στοιχεία από οποιαδήποτε υπηρεσία προκειμένου να καταλογίσει τον δικαστικό υπάλληλο για τη ζημία που από δόλο ή βαριά αμέλεια προξένησε στην Υπηρεσία, και κάθε αρμόδιο όργανο είναι υποχρεωμένο να τον συνδράμει. Εάν δε το αρμόδιο όργανο παραβεί την ανωτέρω υποχρέωση είτε παραλείποντας να απαντήσει είτε καθυστερώντας είτε παρέχοντας ελλιπή στοιχεία, υπέχει πειθαρχική ευθύνη.

123-	<p>Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται για πρώτη φορά σε ιδιαίτερο μέρος στον Κώδικα η υπηρεσιακή εκπαίδευση των δικαστικών υπαλλήλων, που, αποτελεί τόσο δικαίωμα όσο και υποχρέωση αυτών. Ο χαρακτηρισμός της ως υπηρεσιακής έχει την έννοια ότι, και όταν πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του υπαλλήλου, γίνεται προεχόντως χάριν της υπηρεσίας. Διακρίνεται, ανάλογα με τον σκοπό της, σε εισαγωγική, επιμόρφωση/μετεκπαίδευση και μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Με το άρθρο 124 ορίζονται τα θέματα που αφορούν στην εισαγωγική εκπαίδευση, τα οποία μέχρι τώρα ρυθμίζονταν με προεδρικό διάταγμα. Ειδικότερα, ορίζεται ο στόχος και ο φορέας της εκπαίδευσης, καθώς και όλα τα θέματα που αφορούν στο περιεχόμενο, την διάρκειά της, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η εκπαίδευσή τους. Οργανώνεται με μέριμνα της Υπηρεσίας και αποτελεί προϋπόθεση για τη μονιμοποίηση του υπαλλήλου,</p>
124	<p>Με το άρθρο 125 παρέχεται η δυνατότητα της επιμόρφωσης/μετεκπαίδευσης η οποία πραγματοποιείται ανεξάρτητα από την κατηγορία, τον κλάδο, την ειδικότητα και το βαθμό του δικαστικού υπαλλήλου και μπορεί να προβλέπεται ως υποχρεωτική. Ειδικότερα, η μεν επιμόρφωση αποσκοπεί κυρίως στη θεωρητική εξειδίκευση του υπαλλήλου σε αντικείμενα της Υπηρεσίας του και γίνεται είτε με μέριμνα της Υπηρεσίας είτε του υπαλλήλου, με τη συμμετοχή του σε προγράμματα που οργανώνονται είτε από πιστοποιημένους φορείς ή ιδρύματα είτε από δικαστήρια, η δε μετεκπαίδευση αναφέρεται ιδίως σε απόκτηση ειδικότερων πρακτικών γνώσεων, όπως, ενόψει νομοθετικών αλλαγών ή αλλαγών δικαιοδοσιών ή διαδικασιών και οργανώνεται κατά τον ίδιο με την επιμόρφωση τρόπο. Με το άρθρο 126 θεσμοθετείται η μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Σε αντίθεση με την επιμόρφωση/μετεκπαίδευση, η μεταπτυχιακή εκπαίδευση οδηγεί σε απόκτηση μεταπτυχιακού τίτλου και γίνεται με μέριμνα του υπαλλήλου, σε αναγνωρισμένα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, που εκτελούνται από αναγνωρισμένα Α.Ε.Ι.. Εν όψει των προεκτεθέντων για τη φύση της υπηρεσιακής εν γένει εκπαίδευσης, το πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών πρέπει απαραίτητως να είναι συναφές με το αντικείμενο της Υπηρεσίας του υπαλλήλου.</p>
125	<p>Με το άρθρο αυτό προβλέπεται για πρώτη φορά η υποχρέωση, για τον υπάλληλο που έλαβε άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης, να υποβάλει μετά τη λήξη οποιουδήποτε προγράμματος, ακόμη και μικρής διάρκειας (π.χ. σεμιναρίου), έγγραφη έκθεση περί του προγράμματος που παρακολούθησε. Η Υπηρεσία, αν το κρίνει σκόπιμο, μπορεί στη συνέχεια να οργανώσει ενημέρωση των λοιπών υπαλλήλων σχετικά με το πρόγραμμα. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται και η ευθύνη του αδειούχου εκπαιδευόμενου και η Υπηρεσία ωφελείται, ήδη, κατά την επιστροφή του, από τη συγκεκριμένη εκπαιδευτική εμπειρία του, και, στην</p>
126	<p>Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται για πρώτη φορά σε ιδιαίτερο μέρος στον Κώδικα η υπηρεσιακή εκπαίδευση των δικαστικών υπαλλήλων, που, αποτελεί τόσο δικαίωμα όσο και υποχρέωση αυτών. Ο χαρακτηρισμός της ως υπηρεσιακής έχει την έννοια ότι, και όταν πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του υπαλλήλου, γίνεται προεχόντως χάριν της υπηρεσίας. Διακρίνεται, ανάλογα με τον σκοπό της, σε εισαγωγική, επιμόρφωση/μετεκπαίδευση και μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Με το άρθρο 124 ορίζονται τα θέματα που αφορούν στην εισαγωγική εκπαίδευση, τα οποία μέχρι τώρα ρυθμίζονταν με προεδρικό διάταγμα. Ειδικότερα, ορίζεται ο στόχος και ο φορέας της εκπαίδευσης, καθώς και όλα τα θέματα που αφορούν στο περιεχόμενο, την διάρκειά της, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η εκπαίδευσή τους. Οργανώνεται με μέριμνα της Υπηρεσίας και αποτελεί προϋπόθεση για τη μονιμοποίηση του υπαλλήλου,</p>
127	<p>Με το άρθρο 125 παρέχεται η δυνατότητα της επιμόρφωσης/μετεκπαίδευσης η οποία πραγματοποιείται ανεξάρτητα από την κατηγορία, τον κλάδο, την ειδικότητα και το βαθμό του δικαστικού υπαλλήλου και μπορεί να προβλέπεται ως υποχρεωτική. Ειδικότερα, η μεν επιμόρφωση αποσκοπεί κυρίως στη θεωρητική εξειδίκευση του υπαλλήλου σε αντικείμενα της Υπηρεσίας του και γίνεται είτε με μέριμνα της Υπηρεσίας είτε του υπαλλήλου, με τη συμμετοχή του σε προγράμματα που οργανώνονται είτε από πιστοποιημένους φορείς ή ιδρύματα είτε από δικαστήρια, η δε μετεκπαίδευση αναφέρεται ιδίως σε απόκτηση ειδικότερων πρακτικών γνώσεων, όπως, ενόψει νομοθετικών αλλαγών ή αλλαγών δικαιοδοσιών ή διαδικασιών και οργανώνεται κατά τον ίδιο με την επιμόρφωση τρόπο. Με το άρθρο 126 θεσμοθετείται η μεταπτυχιακή εκπαίδευση. Σε αντίθεση με την επιμόρφωση/μετεκπαίδευση, η μεταπτυχιακή εκπαίδευση οδηγεί σε απόκτηση μεταπτυχιακού τίτλου και γίνεται με μέριμνα του υπαλλήλου, σε αναγνωρισμένα προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, που εκτελούνται από αναγνωρισμένα Α.Ε.Ι.. Εν όψει των προεκτεθέντων για τη φύση της υπηρεσιακής εν γένει εκπαίδευσης, το πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών πρέπει απαραίτητως να είναι συναφές με το αντικείμενο της Υπηρεσίας του υπαλλήλου.</p>

128	<p>τελευταία ως άνω περίπτωση, ενισχύονται η επικοινωνία των συναδέλφων και ενδιαφέρον για τη δουλειά τους.</p> <p>Στο άρθρο 128 ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα που αφορά στην λήψη αδειών υπηρεσιακής εκπαίδευσης. Το δικαίωμα αυτό, όσον αφορά την άδεια για επιμορφωση/μετεκπαίδευση καθώς και για μεταπτυχιακή εκπαίδευση παρέχεται εφάπαξ. Η άδεια αυτή μπορεί να λαμβάνεται είτε ενιαία είτε τμηματικά π.χ. 4 μήνες το έτος 2019 και 8 μήνες το έτος 2022. Χορηγείται πλέον από τον μετά σύμφωνη γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου, το οποίο ελέγχει τις προϋποθέσεις χορήγησης και κυρίως την, κατά την κοινή πείρα και βάσει συγκεκριμένου προγράμματος, συνάφεια αυτού με το αντικείμενο της υπηρεσίας του αιτούντος και την αξία της εκπαίδευσης για την Υπηρεσία. Νέα ρύθμιση συνιστά ο έγκαιρος προγραμματισμός από το Υπουργείο Δικαιοσύνης των χορηγουμένων αδειών, που επιτρέπει αφ' ενός την απρόσκοπτη λειτουργία της Υπηρεσίας, αφ' ετέρου τον δημοσιονομικό προγραμματισμό, ενώ παράλληλα επιτρέπει και στον υπάλληλο να προγραμματίσει και εκείνος και να οργανώσει τα της εκπαίδευσής του και να ρυθμίσει τα σχετικά ζητήματα της υπηρεσιακής και προσωπικής του ζωής. Επίσης, προβλέπονται συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο χρόνος της άδειας δεν υπολογίζεται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, προκειμένου έτσι να αποτραπούν φαινόμενα κατάχρησης. Τέλος, προβλέπεται η λήψη μικρής διάρκειας αδειών για συμμετοχή σε σεμινάρια και γενικότερα σε επιστημονικές συναντήσεις με απλή διαδικασία έγκρισης.</p>
129	<p>Με το άρθρο 129</p> <p>Το άρθρο 129 διαλαμβάνει τα σχετικά με το προσωπικό μητρώο που τηρείται για τον δικαστικό υπάλληλο και ορίζει, πλέον, ρητώς ότι αυτό τηρείται για λόγους ασφάλειας των δεδομένων τόσο στην υπηρεσία που υπηρετεί ο υπάλληλος όσο και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Προβλέπονται τα στοιχεία που περιλαμβάνει, το δικαίωμα πρόσβασης σε αυτό, καθώς και τα της αφαίρεσης, προσθήκης και διόρθωσης στοιχείων. Επισημαίνεται ότι στο άρθρο αυτό λαμβάνεται ειδική μέριμνα για την προστασία και τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων του υπαλλήλου.</p>
130	<p>Με το άρθρο 130 ορίζονται οι γενικές αρχές αξιολόγησης των δικαστικών υπαλλήλων με σκοπό την απαλλαγμένη από παθογένειες του παρελθόντος, αντικειμενική, εξατομικευμένη και επακριβή αποτίμηση της ποιότητας των υπηρεσιών τους και την εκτίμηση, κατά τρόπο ουσιαστικό και υπεύθυνο, της πραγματικής τους ικανότητας και της καταλληλότητάς τους για τα καθήκοντα της συγκεκριμένης εκάστοτε θέσης, είτε αυτής που κατέχουν είτε εκείνης που πρόκειται να καταλάβουν και με σεβασμό, σε κάθε περίπτωση, της προσωπικότητάς του, αναζητώντας, με τη συνεργασία του, πρόσφορους τρόπους</p>

	για τη βελτίωσή του.
131	<p>Με το άρθρο 131 αυτό ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα που αφορά στο έργο των αξιολογητών και τους αξιολογούμενους. Ειδικότερα, καταργείται η ειδική διαδικασία προκαταρκτικού ελέγχου, και εισάγεται για πρώτη φορά των προϊσταμένων ο θεσμός της αξιολόγησης των προϊσταμένων από τους υφισταμένους τους. Με την πρόβλεψη ενός ελάχιστου χρονικού διαστήματος σε θέση προϊσταμένου του αξιολογούμενου υπαλλήλου διασφαλίζεται ότι ο αξιολογητής έχει σχηματίσει επαρκώς γνώμη για το έργο και την απόδοση του αξιολογούμενου.</p> <p>Περαιτέρω, προσδιορίζεται το περιεχόμενο της έκθεσης αξιολόγησης και προβλέπεται το δικαίωμα ένστασης του υπαλλήλου κατά της έκθεσης αξιολόγησης με παράλληλο προσδιορισμό της σχετικής διαδικασίας. Επισημαίνεται ότι ως έλλειψη της απαιτούμενης κατά την περίπτωση της παρ. 5 του άρθρου 132 ειδικής αιτιολογίας (στοιχείο β') νοείται, όπως έχει κριθεί, και η αντιφατική αιτιολογία. Επίσης, προβλέπεται για πρώτη φορά και κατ'εφαρμογήν σχετικής νομολογίας του ΣτΕ, η δυνατότητα εκ μέρους του υπηρεσιακού συμβουλίου αναπομπής της έκθεσης προς τους αξιολογητές για νέα κρίση. Ανταποκρίνεται δε στην ανάγκη του τελευταίου να μπορεί να κρίνει, σταθμίζοντας τις περιστάσεις, πότε είναι δυνατό και ενδείκνυται να ολοκληρώνει τη συγκεκριμένη αξιολόγηση, υποκαθιστάμενο στην ελαττωματική κρίση των αξιολογητών, και πότε, αντίθετα, η φύση της υπόθεσης επιβάλλει την αναπομπή στους τελευταίους για νέα νόμιμη κρίση.</p> <p>Τέλος, προβλέπεται για πρώτη φορά και η δυνατότητα ηλεκτρονικής διεξαγωγής της αξιολόγησης.</p>
132	<p>Με το άρθρο αυτό επιχειρείται σημαντική καινοτομία στο σύστημα αξιολόγησης των δικαστικών υπαλλήλων με την αναλυτική παράθεση των κριτηρίων που αξιολογούνται και την αναμόρφωση του τρόπου βαθμολογίας των υπαλλήλων, αφενός με την εισαγωγή εκατοντάβαθμης κλίμακας, ώστε να επιτυγχάνεται μεγαλύτερη ακρίβεια και αξιοκρατική αξιολόγηση, αφετέρου δε με την υποχρέωση του αξιολογητή, να παραθέτει στην έκθεση ειδική αιτιολογία της κρίσης του, με την επίκληση πραγματικών στοιχείων και όχι απλώς αξιολογικών κρίσεων.</p> <p>έμπνευση για τις ρυθμίσεις αυτές αποτέλεσε ο ν. 4369/2016, προσαρμοζόμενος κατάλληλα στις ιδιαιτερότητες της φύσης των καθηκόντων των δικαστικών υπαλλήλων.</p> <p>Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην διαδικασία βαθμολόγησης, υπαλλήλου με 90 - 100 (αρίστου) καθώς και στην περίπτωση υπαλλήλου που αξιολογείται με βαθμολογία κάτω του 60. Όσον αφορά στην πρώτη περίπτωση η διαδικασία αυτή αναμένεται να επιφέρει την επιθυμητή ουσιαστική αλλαγή στον τρόπο και τη νοοτροπία βαθμολόγησης, ώστε, εφεξής, οι βαθμοί και οι κρίσεις να</p>

	αντικρίζουν κατά το δυνατόν την πραγματική υπηρεσιακή εικόνα των δικαστικών υπαλλήλων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το δημόσιο συμφέρον αλλά και για το συμφέρον των ίδιων των πραγματικά δικαιούμενων την άριστη βαθμολογία.. Ειδικότερα ως προς την κατηγορία των υπαλλήλων που έχουν κριθεί ως ακατάλληλοι η έκθεση παραπέμπεται στο δικαστικό συμβούλιο, που θα αποφασίσει για την οριστική ή μη παύση του υπαλλήλου, κατά την παρ. 1 του άρθρου 92 του Συντάγματος..
133	Στο άρθρο αυτό επαναλαμβάνονται οι βασικές ρυθμίσεις του άρθρου 132, κατάλληλα προσαρμοσμένες στη φύση και τις απαιτήσεις του έργου των προϊσταμένων, με την επιπλέον καινοτομία να συνεκτιμάται ως στοιχείο της αξιολόγησής τους και η βαθμολόγηση από τους υφισταμένους τους. Με τη ρύθμιση, εξ άλλου, του ανωνύμου της βαθμολόγησης αυτής επιδιώχθηκε, αφενός να εξασφαλισθεί η προστασία του υφισταμένου βαθμολογητή, ως προϋπόθεση για την αποτελεσματική και ανταποκρινόμενη στην προσωπική του κρίση βαθμολόγηση, και αφετέρου να ικανοποιηθεί και η ηθική και νομική απαίτηση, της προσωπικής ευθύνης του κριτή μέσω της υποστήριξης και τεκμηρίωσης των δυσμενών του κρίσεων.
134	Με τις διατάξεις του άρθρου 134 καθιερώνεται διαδικασία συνέντευξης, διεξαγόμενη από τον Α' αξιολογητή της παρ. 1 του άρθρου 131 με σκοπό την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της διαδικασίας της αξιολόγησης. , Με τον σκοπό της συνέντευξης συντάσσονται και τα μέτρα βελτίωσης που οφείλει να προτείνει ο αξιολογητής, έπειτα από συζήτηση με τον αξιολογούμενο, σε περίπτωση που διαπιστώσει μειωμένη υπηρεσιακή απόδοσή του. Για τη συνέντευξη συντάσσεται πρακτικό.
135	Με το άρθρο 135 λαμβάνεται μέριμνα για την ενθάρρυνση των δικαστικών υπαλλήλων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και αναγνωρίζεται κάθε θετική ανταπόκρισή τους σε αυτά. Για εξαιρετικές πράξεις, οι υπάλληλοι επιβραβεύονται με έπαινο ή μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων, κατά περίπτωση. Ως εξαιρετικές πράξεις ορίζονται οι πράξεις που υπερβαίνουν εμφανώς την ευσυνείδητη άσκηση του υπηρεσιακού τους καθήκοντος, κατά υιοθέτηση του ορισμού που έχει δοθεί στον σχετικό όρο από το Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. ΣτΕ 4673/2015 7μ.)
136	
137	Με το άρθρο αυτό ορίζεται η διαδικασία μονιμοποίησης του δικαστικού υπαλλήλου. Με την παρούσα ρύθμιση παρέχεται για πρώτη φορά η δυνατότητα παράτασης του χρόνου δοκιμαστικής υπηρεσίας εξαιτίας λήψης άδειας λόγω ασθένειας, κύησης, λοχείας ή ανατροφής τέκνου.
138	Με το άρθρο αυτό.
139	

140	<p>Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται τα περί προαγωγής των δικαστικών υπαλλήλων και ορίζεται ότι το αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, για τον σχηματισμό της σχετικής κρίσης, λαμβάνει υπόψη του ιδίως τις εκθέσεις ουσιαστικών προσόντων της τελευταίας πενταετίας.</p> <p>Τέλος, ορίζεται ότι η προαγωγή ανατρέπει υποχρεωτικά στον χρόνο κατά τον οποίο ο δικαστικός υπάλληλος συμπλήρωσε τον απαιτούμενο χρόνο υπηρεσίας, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που έχει εντοπιστεί στην πράξη, να σημειώνεται μεγάλη αργοπορία στην αποστολή των σχετικών ερωτημάτων.</p>
141	.
142	
143	<p>Με το άρθρο αυτό ορίζονται τα απαραίτητα προσόντα, προκειμένου ένας υπάλληλος να έχει δικαίωμα υποβολής αίτησης υποψηφιότητας για επιλογή σε θέση Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης, Διεύθυνσης και Τμήματος, αντίστοιχα. Σημαντική καινοτομία του προτεινόμενου άρθρου αποτελεί η παροχή στους δικαστικούς υπαλλήλους κατηγορίας ΔΕ της δυνατότητας εξέλιξης, υπό προϋποθέσεις, σε θέση προϊσταμένου όχι μόνο Τμήματος αλλά και Διεύθυνσης.</p> <p>Η ειδικότερη πρόβλεψη ελάχιστου χρόνου δικαστικής εμπειρίας για τις θέσεις των Προϊσταμένων Διεύθυνσης και Τμήματος (7 και 5 έτη αντίστοιχα), όπως ισχύει ήδη για το Ελεγκτικό Συνέδριο (βλ. άρθρο 20 ν. 4129/2013, Α' 52), υπαγορεύθηκε από την ανάγκη ύπαρξης επαρκούς εμπειρίας στο εργασιακό αντικείμενο, προκειμένου ο δικαστικός υπάλληλος να μπορεί να ασκήσει αποτελεσματικά τα καθήκοντα του προϊσταμένου.</p> <p>Στις παρ. 4-6 ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της διαδικασίας επιλογής. Ειδικότερα ορίστηκε ένας ελάχιστος αριθμός υποψηφίων, ώστε να πραγματώνεται η αρχή της αξιοκρατίας και της ίσης πρόσβασης σε θέσεις ευθύνης.</p> <p>Εξαίρεση από τη βασική αρχή της υποβολής αίτησης καθιερώνεται μόνο αν σε καμία περίπτωση δεν συμπληρώνεται ο ελάχιστος αριθμός υποψηφίων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία των οργανικών μονάδων.</p>
144	<p>Η ισότητα των δικαστικών υπαλλήλων στην πρόσβαση σε θέσεις ευθύνης, η αξιοκρατία και η διαφάνεια κατά την επιλογή των προϊσταμένων οργανικών μονάδων των δικαστηρίων αποτελούν θεσμικές εγγυήσεις για τη λειτουργία μιας ανεξάρτητης, αμερόληπτης και αποτελεσματικής Δικαιοσύνης.</p> <p>Με το προτεινόμενο άρθρο εισάγεται ένα σύγχρονο σύστημα επιλογής, με γνώμονα τις ανωτέρω αρχές και στόχο την εξυπηρέτηση των αυξημένων αναγκών της Δικαιοσύνης. Το προτεινόμενο σύστημα επιλογής προϊσταμένων στηρίζεται για πρώτη φορά στη μοριοδότηση, με βάση κριτήρια αφενός μεν αντικειμενικά (τυπικά εκπαιδευτικά προσόντα, εμπειρία) αφετέρου δε αναγόμενα στην προσωπικότητα του υπαλλήλου</p>

(ικανότητες, δεξιότητες). Τα κριτήρια αξιολόγησης, αυτοτελώς μοριοδοτούμενα, διαρθρώνονται σε τέσσερις (4) κατηγορίες: α) Τυπικά εκπαιδευτικά προσόντα, β) Υπηρεσιακή και εργασιακή εμπειρία, γ) Άσκηση καθηκόντων ευθύνης και δ) Ικανότητες - δεξιότητες.

Στο πλαίσιο της πρώτης κατηγορίας ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται στο πτυχίο της Νομικής και ειδικά για τους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε ορισμένους τίτλους σπουδών που προτάθηκαν από το δικαστήριο αυτό και συνάπτονται άμεσα με το αντικείμενο του δημοσιονομικού ελέγχου. Περαιτέρω, βαρύτητα δίνεται σε τίτλους σπουδών συναφείς με το αντικείμενο της υπηρεσίας, έτσι ώστε οι διευθύνσεις και τα τμήματα των δικαστηρίων να στελεχώνονται από υπαλλήλους με άρτια επιστημονική κατάρτιση στο πεδίο του αντικειμένου της υπηρεσίας τους. Η συνάφεια κρίνεται κατά περίπτωση. Διευκρινίζεται, ωστόσο, ότι, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως συνάφεια του βασικού τίτλου σπουδών νοείται μόνο η συνάφεια προς το αντικείμενο της υπηρεσίας του δικαστικού υπαλλήλου και όχι οποιοσδήποτε τίτλος σπουδών δίνει το δικαίωμα συμμετοχής σε διαγωνισμό για πλήρωση θέσεων κλάδου ΠΕ Γραμματέων. Το ίδιο ισχύει και για την έννοια της συνάφειας του μεταπτυχιακού τίτλου, η οποία νοείται σε σχέση με το αντικείμενο της υπηρεσίας και όχι σε σχέση με τον αρχικό τίτλο σπουδών. Ομοίως, στο πλαίσιο της δεύτερης και της τρίτης κατηγορίας, η ιδιαίτερη βαρύτητα που δίνεται στη δικαστική υπηρεσία αποτυπώνει τη σημασία που έχει η επαγγελματική εμπειρία στο αντικείμενο της υπηρεσίας.

Στο πλαίσιο της τέταρτης κατηγορίας, εισάγονται για πρώτη φορά τρεις θεσμοί που αποσκοπούν στη διακρίβωση των ιδιαίτερων ικανοτήτων και δεξιοτήτων των δικαστικών υπαλλήλων που επιθυμούν να καταλάβουν θέσεις ευθύνης: α) η γραπτή εξέταση, β) το σεμινάριο και γ) η δομημένη συνέντευξη.

(σχετική η 42948/10.12.2003 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης [Β'1854]).

Η πρόβλεψη γραπτής εξέτασης αποτελεί σημαντική καινοτομία, διότι με αυτήν θεσπίζεται ένα αντικειμενικό σύστημα διακρίβωσης των δεξιοτήτων του υποψηφίου και των γνώσεών του σχετικά με το αντικείμενο της υπηρεσίας. Επισημαίνεται ότι το κριτήριο της γραπτής εξέτασης μοριοδοτείται μεν μόνο αν ο υποψήφιος έχει επιτύχει τη βαθμολογική βάση, ωστόσο δεν εμποδίζεται να συμμετέχει στη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων υπάλληλος που είτε δεν έχει επιτύχει τη βάση αυτή είτε δεν έχει λάβει μέρος στην εξέταση για οποιονδήποτε λόγο.

Β. Με το προβλεπόμενο στο άρθρο αυτό σεμινάριο σκοπείται η επιμόρφωση και η επικαιροποίηση των γνώσεων των δικαστικών υπαλλήλων σε θέματα διοίκησης των δικαστηρίων και η βελτίωση των δεξιοτήτων τους σε θέματα διοικητικού συντονισμού, διοίκησης ανθρώπινου

δυναμικού και προσβασιμότητας ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις στις δικαστικές υπηρεσίες.

Η εισαγωγή του ειδικού αυτού σεμιναρίου κρίθηκε σκόπιμη, έτσι ώστε οι μελλοντικοί επικεφαλής των οργανικών μονάδων να αποκτήσουν την απαραίτητη κατάρτιση για την άσκηση των σχετικών καθηκόντων, η οποία δεν είναι πάντοτε δεδομένη. Εξάλλου, ο τομέας της διοίκησης δημόσιων υπηρεσιών (management δημόσιας διοίκησης, υπηρεσιών υγείας κ.ά.) ήδη αποτελεί αντικείμενο προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών. Το σεμινάριο αυτό θα οργανώνεται από το ΕΚΔΔΑ δια του ΙΝΕΠ και θα είναι ειδικά προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητες των δικαστικών υπηρεσιών, προβλέπεται δε η διεξαγωγή του με τη μέθοδο του e-learning, έτσι ώστε να μπορούν να συμμετέχουν σε αυτό και οι δικαστικοί υπάλληλοι που υπηρετούν σε δικαστήρια της περιφέρειας.

Η συμμετοχή στο σεμινάριο είναι υποχρεωτική για όσους επιθυμούν να συμμετέχουν οποτεδήποτε εντός εξαετίας σε διαδικασία επιλογής προϊσταμένων. Ωστόσο, όπως και στην περίπτωση της γραπτής εξέτασης, το κριτήριο αυτό μοριοδοτείται μόνο αν ο υποψήφιος έχει επιτύχει τη βαθμολογική βάση.

Γ. Η δομημένη συνέντευξη, της οποίας σκοπός είναι να διαμορφωθεί γνώμη για την προσωπικότητα, την ικανότητα και την καταλληλότητα του υποψηφίου για την άσκηση των καθηκόντων της θέσης ευθύνης για την οποία κρίνεται, διενεργείται από το υπηρεσιακό συμβούλιο επί ορισμένων θεματικών ενοτήτων και έχει, ως εκ του σκοπού της, αυξημένη βαρύτητα (200 μόρια). Το περιεχόμενό της, με τα κρίσιμα και ουσιαστικά σημεία της, αναφέρεται συνοπτικά στο πρακτικό του υπηρεσιακού συμβουλίου και η βαθμολογία για τον κάθε υποψήφιο ξεχωριστά αιτιολογείται συνοπτικά από το κάθε μέλος. Τέλος, προβλέπεται ότι αν κατά τη διάρκεια της συνέντευξης τα μέλη του υπηρεσιακού συμβουλίου διαπιστώσουν ότι ο υποψήφιος είναι ακατάλληλος για την άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας, μπορούν με πλήρως αιτιολογημένη ομόφωνη απόφασή τους να τον αποκλείσουν από την επιλογή, ανεξάρτητα από τη σειρά κατάταξής του με βάση τη βαθμολογία που συγκέντρωσε. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι είναι δυνατό, καθώς έχει παρατηρηθεί, υπάλληλοι με αυξημένα κατ' αρχήν προσόντα, να αποδεικνύονται στη συγκεκριμένη περίπτωση καταφανώς ακατάλληλοι για την άσκηση καθηκόντων προϊσταμένου.

Εκτός από τις πιο πάνω καινοτομίες, στην τέταρτη κατηγορία των κριτηρίων επιλογής περιλαμβάνεται η ετήσια αξιολόγηση του υπαλλήλου σε βάθος πενταετίας, όπως αυτή αποτυπώνεται στις εκθέσεις αξιολόγησης. Λαμβάνονται υπόψη μόνο οι εκθέσεις αξιολόγησης που έχουν συνταχθεί με βάση τον παρόντα Κώδικα (άρθρα 130-134), δεδομένου ότι με τις νέες διατάξεις αναμένεται ότι θα

ανατραπεί η παγιωμένη πρακτική βαθμολόγησης όλων (σχεδόν) των υπαλλήλων με άριστα και θα υπάρξει διαφοροποιημένη -σύμφωνη και με την αρχή της ισότητας, η οποία απαγορεύει την όμοια μεταχείριση των ανομοίων- βαθμολόγηση. Εξάλλου, οι νέες ουσιαστικές και διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονται στον Κώδικα αναμένεται να συμβάλλουν σημαντικά στην ορθή αξιολόγηση των υπαλλήλων. Συνεπώς, αν κατά την επιλογή των προϊσταμένων έχουν συνταχθεί λιγότερες από 5 εκθέσεις αξιολόγησης βάσει του παρόντος Κώδικα -όπως, άλλωστε, αναμένεται ότι θα συμβεί κατά την πρώτη εφαρμογή του- θα μοριοδοτηθούν μόνο αυτές (π.χ. αν είναι δύο ο μέγιστος αριθμός μορίων με βάση το κριτήριο αυτό θα είναι $100 \times 2 = 200$, ενώ αν είναι τρεις θα είναι 300, αν είναι πέντε ή περισσότερες θα είναι 500 - διότι στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται υπόψη μόνο οι πέντε χρονικά τελευταίες). Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν συντάχθηκαν εκθέσεις αξιολόγησης κάποιου υποψηφίου για ένα ή περισσότερα έτη, το άθροισμα της βαθμολογίας αυτών που συντάχθηκαν πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό αυτών που θα έπρεπε να είχαν συνταχθεί για όλους τους υποψηφίους και διαιρείται με τον αριθμό αυτών που συντάχθηκαν για τον υποψήφιο αυτό. Για παράδειγμα, υπάλληλος που, αντί για 5, έχει 3 εκθέσεις αξιολόγησης με συνολικούς βαθμούς 80, 78 και 89, θα λάβει στο κριτήριο αυτό: $80 + 78 + 89 = 247$, $247 \times 5 = 1.235$, $1.235 : 3 = 411,66$ και μετά τη στρογγυλοποίηση 412 μόρια.

Μοριοδοτούνται με υψηλό συντελεστή τα προσόντα η ύπαρξη των οποίων διαπιστώνεται εντός εύλογου χρόνου πριν από την κρίση: α) με τη δομημένη συνέντευξη (κατά τη διαδικασία επιλογής), β) τη γραπτή εξέταση από το ΑΣΕΠ (έως τρία έτη πριν από τη διαδικασία επιλογής), γ) το σεμινάριο του ΕΚΔΔΑ (έως έξι έτη πριν από τη διαδικασία επιλογής) και δ) τις εκθέσεις αξιολόγησης που έχουν συνταχθεί με τις πάγιες διατάξεις του Κώδικα (οι πέντε τελευταίες). Επιπλέον με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η βαθμολόγηση ουσιαστικών προσόντων που έχουν άμεση συνάφεια με το αντικείμενο της υπηρεσίας και διαπιστώνονται, αντί να τεκμαίρονται, από διαφορετικά όργανα (υπηρεσιακό συμβούλιο, ΑΣΕΠ, ΕΚΔΔΑ και αξιολογητές υπαλλήλων). Η συγκριτικά χαμηλή μοριοδότηση των τυπικών εκπαιδευτικών προσόντων δεν «αδικεί» τους κατόχους τους, οι οποίοι, χάρη στα προσόντα αυτά, αναμένεται να έχουν αισθητά καλύτερη απόδοση από αυτούς που δεν τα διαθέτουν τουλάχιστον στη δομημένη συνέντευξη, τη γραπτή δοκιμασία και το σεμινάριο και, κανονικά, και στις εκθέσεις αξιολόγησης.

Επισημαίνεται, πάντως, ότι η διαφορά στη μοριοδότηση μεταξύ ουσιαστικών και τυπικών προσόντων δεν είναι τόσο μεγάλη όσο φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Για παράδειγμα, η μοριοδότηση του πτυχίου πανεπιστημίου με 30 μονάδες και της γραπτής εξέτασης από το ΑΣΕΠ με 120, δεν σημαίνει ότι η γραπτή εξέταση δίνει τετραπλάσια μόρια από το πτυχίο.

Μεταξύ ενός υπαλλήλου που έχει πτυχίο και ενός που δεν έχει, η διαφορά, εξ αυτού του κριτηρίου, θα είναι 30 μονάδες (30-0=30). Όμως στη γραπτή εξέταση η διαφορά μεταξύ δύο υποψηφίων που διεκδικούν τη θέση του προϊσταμένου με αξιώσεις (αυτοί μάλιστα ενδιαφέρον) η διαφορά, εξ αυτού του κριτηρίου, δεν θα είναι 120, γιατί δεν θα λάβει ο ένας 120 μονάδες και ο άλλος 0 (120-0=120), αλλά θα είναι π.χ. 10 ή 15 (112-102=10 ή 108-93=15). Το ίδιο ισχύει και για το σεμινάριο και τη δομημένη συνέντευξη.

Εξάλλου, η ισότητα ευκαιριών για την επιλογή σε θέση προϊσταμένου διασφαλίζεται πλήρως με την κατοχύρωση του δικαιώματος κάθε υπαλλήλου που δύναται να θέσει υποψηφιότητα να (έχει) λάβει μέρος στη γραπτή εξέταση και το σεμινάριο, καθώς και τη μη μοριοδότηση της συμμετοχής σε άλλα σεμινάρια ή προγράμματα, αφού σε αυτά δεν είχαν τη δυνατότητα όλοι οι υποψήφιοι να λάβουν μέρος.

Ενόψει της εκτεθείσας λογικής που διέπει το νέο σύστημα μοριοδότησης, δεν υιοθετήθηκε η πρόταση της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η οποία χαρακτηρίζεται από την πολύ υψηλότερη μοριοδότηση των τυπικών προσόντων, την αισθητά χαμηλότερη του σεμιναρίου και της δομημένης συνέντευξης και την απάλειψη της γραπτής δοκιμασίας από το ΑΣΕΠ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα για τη διαφορά στη λογική που διαπνέει τα δύο συστήματα μοριοδότησης είναι το ακόλουθο: Με το σύστημα που προτείνει ο Άρειος Πάγος ένας πτυχιούχος που παίρνει τη βάση στο σεμινάριο και τα $\frac{3}{4}$ της μέγιστης βαθμολογίας στη δομημένη συνέντευξη λαμβάνει περισσότερα μόρια από υπάλληλο ΔΕ που παίρνει άριστα τόσο στο σεμινάριο όσο και στη δομημένη συνέντευξη, ενώ με το υιοθετούμενο σύστημα μοριοδότησης συμβαίνει το αντίθετο. Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων διατύπωσε και αυτός την άποψη ότι υπάρχει μεγάλη αναντιστοιχία στη μοριοδότηση, μεταξύ αφενός των τυπικών εκπαιδευτικών προσόντων και αφετέρου των σεμιναρίων και της δομημένης συνέντευξης· δεν πρότεινε συγκεκριμένο σύστημα μοριοδότησης. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας σε αυτό και η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις για το νέο σύστημα επιλογής προϊσταμένων και τη μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων.

Ο Άρειος Πάγος διατύπωσε επίσης τη γνώμη ότι θα έπρεπε: «... να απαλειφθεί ... η γραπτή εξέταση που διενεργείται από το ΑΣΕΠ ... καθόσον με την ανάμιξη του ΑΣΕΠ στη γραπτή αυτή εξέταση [α] εμφανίζεται η διαδικασία επιλογής Προϊσταμένων οργανικών μονάδων να υπάγεται στον έλεγχο του ΑΣΕΠ αν και πρόκειται για προσωπικό που κατέχει θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις (άρθρο 103 παρ. 7 εδ. β' του Συντάγματος) και μπορεί να διενεργείται από όργανο

που παρέχει ιδιαίτερες εγγυήσεις, χωρίς να είναι συνταγματικά επιτρεπτός ο έλεγχος του ΑΣΕΠ και [β] επιπλέον η γραπτή αυτή εξέταση δεν κρίνεται αναγκαία για τη διαπίστωση των ικανοτήτων - δεξιοτήτων των υποψηφίων, οι οποίες μπορούν να διαπιστωθούν επαρκώς βάσει των λοιπών προβλεπόμενων στην ίδια παράγραφο επιμέρους κριτηρίων (εκθέσεις αξιολόγησης συνταχθείσες βάσει του άρθρου 131 του προτεινόμενου σχεδίου Κώδικα, συμμετοχή σε σεμινάριο, δομημένη συνέντευξη)».

Αντιθέτως, το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Ελεγκτικό Συνέδριο, η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και οι Γενικοί Επίτροποι της Επικρατείας δεν θεώρησαν ότι η γραπτή εξέταση που διενεργείται από το ΑΣΕΠ είναι αντισυνταγματική ή μη σκόπιμη.

Ειδικότερα, το Συμβούλιο της Επικρατείας διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη: «Προς την κατεύθυνση αυτή [της ισότητας, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας] συμβάλλει η διενέργεια της γραπτής εξέτασης από το ΑΣΕΠ, το οποίο παρέχει τα αναγκαία εχέγγυα διαφάνειας χωρίς, κατά τούτο, να δημιουργείται αντίθεση με το άρθρο 103 παρ. 7 εδάφιο β' του Συντάγματος, διότι δεν πρόκειται για πρόσληψη δικαστικών υπαλλήλων στο Δημόσιο, υπαγόμενη στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, ούτε για ανάθεση της διαδικασίας επιλογής Προϊσταμένων οργανικών μονάδων στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, αλλά για ανάθεση μόνο σε αυτό της διενέργειας της διαδικασίας της γραπτής εξέτασης, η οποία αποτελεί το πλέον αντικειμενικό σύστημα διακρίβωσης των δεξιοτήτων του υποψηφίου και των γνώσεών του σχετικά με το αντικείμενο της υπηρεσίας».

Η πρόβλεψη της γραπτής εξέτασης από το ΑΣΕΠ δεν έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 103 παρ. 7 εδάφιο β' του Συντάγματος, για τους ανωτέρω λόγους που εξέθεσε το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Συμπληρωματικά διευκρινίζεται ότι η συνταγματική αυτή διάταξη, στο μέτρο που διέπει τις «προσλήψεις» στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, έχει την έννοια ότι, όσον αφορά ειδικότερα τους δικαστικούς υπαλλήλους, η πρόσληψή τους [η επιλογή τους] μπορεί να γίνεται είτε α) από το ίδιο το ΑΣΕΠ (όπως οι διαγωνισμοί 6Κ/2007 (τ. ΑΣΕΠ 485), 5223/2009 (τ. ΑΣΕΠ 23), 1Κ/2017 (τ. ΑΣΕΠ 10), 2Κ/2017 (τ. ΑΣΕΠ 5)) είτε β) με προβλεπόμενη στον νόμο ειδική διαδικασία επιλογής που περιβάλλεται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας ή ειδικές διαδικασίες επιλογής προσωπικού για θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις ή προσιδιάζει σε σχέση εντολής.

Η πρώτη διαδικασία (επιλογή δικαστικών υπαλλήλων από το ΑΣΕΠ) έχει εφαρμοστεί κατ' επανάληψη και οι σχετικές διατάξεις έχουν εφαρμοστεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας χωρίς να τεθεί ποτέ ζήτημα συνταγματικότητας, το οποίο, προφανώς, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως (βλ. ΣτΕ 2035/2010, 859/2009, 219/2009, 1411/2007 κ.ά.) - επισημαίνεται ότι δεν φαίνεται να

	<p>υπάρχουν νεότερες αποφάσεις, διότι μεταγενεστέρως έγιναν ελάχιστοι διαγωνισμοί για την επιλογή δικαστικών υπαλλήλων από το ΑΣΕΠ, με το δε ν. 3900/2010 (Α' 213) οι σχετικές υποθέσεις εκδικάζονται αποκλειστικά από τα διοικητικά εφετεία, χωρίς δυνατότητα άσκησης έφεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας.</p> <p>Όσον αφορά τη δεύτερη διαδικασία, με την απόφαση 195/2013 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι σε διαγωνιστική διαδικασία προβλεπόμενη από ειδική διάταξη νόμου για την επιλογή δικαστικών υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου από Επιτροπή συγκροτούμενη από τρεις δικαστικούς λειτουργούς του εν λόγω δικαστηρίου το ΑΣΕΠ κατά παράβαση του άρθρου 103 παρ. 7 εδάφιο β' του Συντάγματος άσκησε έλεγχο νομιμότητας της απόφασης της Επιτροπής και την ακύρωσε.</p> <p>Τα ανωτέρω διευκρινίζουν την έννοια του άρθρου 103 παρ. 7 εδάφιο β' του Συντάγματος και καταδεικνύουν ότι η πρόβλεψη της γραπτής εξέτασης από το ΑΣΕΠ δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της πιο πάνω συνταγματικής διάταξης, διότι το ΑΣΕΠ δεν ασκεί «έλεγχο» σε κανέναν. Διενεργεί γραπτή εξέταση με το σύστημα των ερωτήσεων πολλαπλών επιλογών (το οποίο, μάλιστα, είναι απολύτως αντικειμενικό) και βαθμολογεί. Το ίδιο κάνουν όλοι όσοι έχουν συμβάλει στη μοριοδότηση των υπαλλήλων: το ΕΚΔΔΑ κατά τη βαθμολόγηση του σεμιναρίου, τα πανεπιστήμια όταν κρίνουν ότι πρέπει να χορηγήσουν πτυχίο, οι ημεδαποί και αλλοδαποί φορείς όταν χορηγούν πιστοποιητικά γλωσσομάθειας κ.ο.κ. Συνεπώς, δεν πρόκειται ούτε για υποκατάσταση της αρμοδιότητας των υπηρεσιακών συμβουλίων από το ΑΣΕΠ, ώστε να τίθεται ζήτημα παραβίασης του άρθρου 92 του Συντάγματος, αλλά τρόπου διαπίστωσης ουσιαστικών προσόντων ενταγμένου σε ένα σύστημα μοριοδότησης.</p> <p>Όσον αφορά τη σκοπιμότητα της ρύθμισης, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η γραπτή εξέταση από το ΑΣΕΠ αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο του νέου συστήματος μοριοδότησης. Με αυτήν διαπιστώνονται ευθέως (όχι κατά τεκμήριο) συγκεκριμένες ικανότητες που πρέπει να διαθέτει ο προϊστάμενος, με τρόπο αντικειμενικό, επικαίρως (εντός της τελευταίας τριετίας το πολύ), από προβλεπόμενη στο Σύνταγμα ανεξάρτητη αρχή. Η ύπαρξη διαφορετικών φορέων και προσώπων που κρίνουν αν οι υποψήφιοι διαθέτουν κατά τον κρίσιμο χρόνο τις απαιτούμενες ικανότητες (ΕΚΔΔΑ, ΑΣΕΠ, υπηρεσιακό συμβούλιο κατά τη δομημένη συνέντευξη, προϊστάμενοι του υπαλλήλου κατά τη σύνταξη των πρόσφατων εκθέσεων αξιολόγησης με το νέο σύστημα) μειώνει τον κίνδυνο «αδικίας» και παρέχει αυξημένα εχέγγυα αμεροληψίας στο νέο σύστημα επιλογής προϊσταμένων.</p>
145	<p>Με το άρθρο αυτό ορίζονται τα θέματα θητείας και αναπλήρωσης προϊσταμένων οργανικών μονάδων. Επισημαίνεται ότι για τους Επιτρόπους του Ελεγκτικού</p>

	<p>Συνεδρίου δεν προβλέπεται ορισμένη θητεία.</p> <p>Καινοτομία της παρούσας ρύθμισης είναι ότι δεν προβλέπεται, πλέον, ότι στερείται του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής προϊσταμένου ο δικαστικός υπάλληλος που απαλλάσσεται από τα καθήκοντα του προϊσταμένου ύστερα από αίτησή του (α. 73 παρ. 2 προηγούμενου Κώδικα), διότι η σχετική ρύθμιση κρίθηκε ως υπερβολικά αυστηρή.</p> <p>Τέλος, τονίζεται ότι στην παρ. 4, ως επιπλέον προϋπόθεση για την αναπλήρωση σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος προϊσταμένου τμήματος ή κένωσης τέτοιας θέσης για μικρότερο του εξαμήνου διάστημα, τίθεται η τουλάχιστον επί έξι (6) μήνες υπηρεσία στο τμήμα του υπαλλήλου που έχει τον περισσότερο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό. Η προσθήκη αυτής της προϋπόθεσης κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να αποφευχθεί η παρατηρηθείσα πρακτική αυθαίρετης μετακίνησης υπαλλήλων από τμήμα σε τμήμα, με μοναδικό σκοπό την ανάθεση σε αυτούς καθηκόντων αναπλήρωσης προϊσταμένου.</p>
146	<p>Το άρθρο αυτό προσδιορίζει τη διαδικασία της κατανομής των δικαστικών υπαλλήλων σε θέσεις οργανικών μονάδων των οικείων υπηρεσιών. Η έννοια της κατανομής αντιδιαστέλλεται προς αυτή της τοποθέτησης του άρθρου 12, κατά το ότι αποτελεί την ειδικότερη τοποθέτηση του δικαστικού υπαλλήλου εντός του δικαστηρίου, της εισαγγελίας ή της υπηρεσίας στο οποίο τοποθετείται με τον διορισμό του. Για την κατανομή, εν αντιθέσει προς την αρχική τοποθέτηση, δεν απαιτείται, κατά το Σύνταγμα, απόφαση δικαστικού συμβουλίου, αλλά αρκεί απόφαση του διευθύνοντος το δικαστήριο ή την εισαγγελία. Εξάλλου, η σύμφωνη γνώμη του προϊσταμένου της γραμματείας που προβλεπόταν από το ν. 2812/2000 για την κατανομή κρίθηκε ως υπερβολικά δεσμευτική για τον δικαστικό λειτουργό που έχει την ευθύνη της διεύθυνσης του δικαστηρίου, και αντικαθίσταται στο παρόν σχέδιο από απλή γνώμη, η οποία όμως πρέπει να λαμβάνεται υποχρεωτικά, διότι εκτιμάται ότι ο προϊστάμενος της γραμματείας ή ο Γενικός Συντονιστής Διοικητικής Υποστήριξης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά περίπτωση, είναι σε θέση να έχει ολοκληρωμένη εικόνα των υπηρεσιακών αναγκών.</p>
147	<p>Το άρθρο 147 ρυθμίζει τις μετακινήσεις των δικαστικών υπαλλήλων.. Εξακολουθεί να ισχύει ο περιορισμός της μετακίνησης του δικαστικού υπαλλήλου πριν συμπληρώσει δύο έτη στην οργανική μονάδα στην οποία υπηρετεί, προκειμένου να διασφαλιστεί σταθερό εργασιακό περιβάλλον για τους δικαστικούς υπαλλήλους και να υπάρχει επαρκής χρόνος ώστε να αποκτήσουν εμπειρία στο αντικείμενο της υπηρεσίας. Αναφορικά με το χρονικό όριο για την υποχρεωτική μετακίνηση του δικαστικού υπαλλήλου, προβλέπεται πλέον εξαετία, δεδομένου ότι η προηγούμενη διάταξη, η οποία προέβλεπε τετραετία, δεν εφαρμόστηκε στην πράξη, καθώς δεν εξυπηρετούνταν οι</p>

	υπηρεσιακές ανάγκες. Επισημαίνεται ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής συνιστά υπηρεσιακή υποχρέωση του προϊσταμένου δικαστή, ώστε να αποφεύγεται η μονομέρεια και να αποκτά ο υπάλληλος γνώσεις και εμπειρία σε όλα τα αντικείμενα του δικαστηρίου.
148	Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι λόγοι και η διαδικασία μετάθεσης των δικαστικών υπαλλήλων.. Προστίθεται ως προϋπόθεση η ύπαρξη κενής οργανικής θέσης, ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα ανορθολογικής κατανομής των δικαστικών υπαλλήλων, ενώ με την παράγραφο 6 ορίζεται ο απαιτούμενος χρόνος για τη μετάβαση του δικαστικού υπαλλήλου στη νέα του θέση και τίθεται ανώτατο χρονικό όριο. Όπως και στο προηγούμενο άρθρο περί μετακίνησης, οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν δύνανται να μετατεθούν πριν συμπληρώσουν διετία στην υπηρεσία στην οποία τοποθετήθηκαν κατά τον διορισμό τους, για τους ίδιους λόγους, με ορισμένες εξαιρέσεις.
149	Στο άρθρο 149 προσδιορίζονται οι όροι και η διαδικασία για τη μετάθεση δικαστικού υπαλλήλου για λόγους υγείας. Με την παράγραφο 1 αντικαταστάθηκε η γνωμάτευση της οικείας πρωτοβάθμιας υγειονομικής επιτροπής από σαφή καθορισμό των απαιτούμενων δικαιολογητικών, με γνώμονα τόσο την απλούστευση και επιτάχυνση κατά το δυνατόν της διαδικασίας όσο και τη διασφάλιση της υπηρεσίας.
150	Το άρθρο 150 ορίζει τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις μετάθεσης δικαστικού υπαλλήλου για λόγους συνυπηρέτησης, καταλαμβάνει δε και τις περιπτώσεις συνυπηρέτησης με το έτερο μέρος του συμφώνου συμβίωσης. Επίσης, προσδιορίζονται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που απαιτούνται σε κάθε μία από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1.
151	Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται το θέμα της μετάθεσης του δικαστικού υπαλλήλου για λόγους σπουδών με δύο τροποποιήσεις σε σχέση με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις. Η πρώτη αφορά στην αύξηση του ορίου ηλικίας του προστατευόμενου μέλους στα 25 έτη, σε εναρμόνιση με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 4172/2013, Α' 167). Η δεύτερη αφορά στη μείωση του χρονικού ορίου εντός του οποίου ο δικαστικός υπάλληλος ο οποίος έχει μετατεθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να υποβάλει νέα αίτηση μετάθεσης για οποιονδήποτε λόγο από πέντε έτη σε τρία. Η αλλαγή αυτή γίνεται, διότι η πενταετία θεωρήθηκε μεγάλο χρονικό διάστημα, καθώς οι σπουδές του προστατευόμενου μέλους θα μπορούσαν να ολοκληρωθούν νωρίτερα ή θα μπορούσε να εγκριθεί αίτηση μεταγραφής του σε εκπαιδευτικό ίδρυμα σε διαφορετικό τόπο.
152	
153	
154	
155	Στο άρθρο 155 ορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία

για την απόσπαση δικαστικών υπαλλήλων σε δικαστικές υπηρεσίες. Στην παρ. 1 προστίθεται ορισμός της απόσπασης προς διευκόλυνση του εφαρμοστή του νόμου και ορίζεται ότι η απόσπαση μπορεί να διενεργείται για κάλυψη εξαιρετικών υπηρεσιακών αναγκών. Επίσης προστίθεται κατηγορία απόσπασης για σοβαρούς προσωπικούς λόγους.

Με την παράγραφο 9 θεσπίζεται απαγόρευση απόσπασης δικαστικού υπαλλήλου πριν την μονιμοποίησή του, καθώς προέχει η εκπαίδευση του δικαστικού υπαλλήλου στο αντικείμενο της υπηρεσίας του, ενώ και με την παράγραφο 10 θεσπίζεται κώλυμα απόσπασης για τον δικαστικό υπάλληλο που έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος οργανικής μονάδας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα ασκήσει τα καθήκοντά του στην υπηρεσία στην οποία έχει τοποθετηθεί. Συνεπώς, δικαστικός υπάλληλος που έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος, εφόσον επιθυμεί να αποσπαστεί θα πρέπει να παύσει να κατέχει τη σχετική θέση ευθύνης. Δικαστικός υπάλληλος ο οποίος έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος κατά τη διάρκεια της απόσπασής του θα πρέπει να διακόψει την απόσπασή του για να αναλάβει καθήκοντα στη θέση ευθύνης.

Με την παράγραφο 11 καταργείται η δυνατότητα απόσπασης δικαστικών υπαλλήλων σε γραφεία βουλευτών ή Ελλήνων βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή κομμάτων που εκπροσωπούνται στην Ελληνική Βουλή, για λόγους διασφάλισης της ανεξαρτησίας των δικαστικών υπαλλήλων.

Με την παράγραφο 12 διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 93 παρ. 7 ν. 3852/2010 (Α' 87), προκειμένου να καλύπτει και τους δικαστικούς υπαλλήλους που εκλέγονται κατά τις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Προς εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών αναγκών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, διατηρούνται με την παράγραφο 13 ειδικές διατάξεις καθ' ο μέρος αφορούν απόσπαση μόνιμων υπαλλήλων προς αυτό (βλ. άρθρο 29 παρ. 3 του ν. 4531/2018, Α' 62).

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 14 είναι δυνατή, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης η οποία λαμβάνεται μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, η διάθεση δικαστικών υπαλλήλων για την υποστήριξη του έργου των υπουργών, βουλευτών και ευρωβουλευτών, λόγω των ειδικών γνώσεων και δεξιοτήτων των δικαστικών υπαλλήλων.

Συγχρόνως, με τις προτεινόμενες διατάξεις, τίθενται δικλείδες ασφαλείας ώστε η ανωτέρω πρόβλεψη να μην έχει ως συνέπεια τη διαρροή ανθρώπινου δυναμικού από τα Δικαστήρια προς την εκτελεστική και τη νοοθετική εξουσία..

Τέλος, με την παράγραφο 15 προστίθεται διάταξη σύμφωνα με την οποία η προθεσμία και η άσκηση προσφυγής δικαστικού υπαλλήλου στο δευτεροβάθμιο

	υπηρεσιακό συμβούλιο δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόσπασής του.
156	<p>Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται το θέμα της μετάταξης του δικαστικού υπαλλήλου. Ειδικότερα, στην παρ. 1 επισημαίνεται ότι η αίτηση μετάταξης υποβάλλεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και διαβιβάζεται υποχρεωτικά στο αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο, εκτός εάν αυτή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη. Η πρόβλεψη αυτή είναι σύμφωνη προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 1739/2016 7μ.).</p> <p>Περαιτέρω, στην παρ. 2 ορίζεται ότι μετάταξη δικαστικού υπαλλήλου σε κενή θέση κλάδου ανώτερης κατηγορίας του ιδίου ή άλλου τομέα επιτρέπεται με αίτησή του μετά τη συμπλήρωση της δοκιμαστικής υπηρεσίας, εφόσον απέκτησε τα απαιτούμενα τυπικά προσόντα για τη θέση αυτή μετά την αίτηση συμμετοχής του στον διαγωνισμό και όχι μετά τον διορισμό του, όπως προβλεπόταν.</p> <p>Επισημαίνεται ότι η ρύθμιση του άρθρου 84 του Ν.2812/2000 περί δυνατότητας μετάταξης δικαστικών υπαλλήλων σε άλλες υπηρεσίες, όπως αυτές του Υπουργείου Δικαιοσύνης, καταργήθηκε, λόγω υποστελέχωσης των δικαστηρίων.</p>
157	<p>Με το άρθρο αυτό επαναλαμβάνονται εν πολλοίς οι ρυθμίσεις του άρθρου 85 του ν. 2812/2000. Ειδικότερα, με την παράγραφο 5 παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης της προϋπηρεσίας εκτός του δημόσιου τομέα σε συναφές αντικείμενο που έχει διανυθεί προ του διορισμού έως και επτά (7) έτη σε όλους τους δικαστικούς υπαλλήλους, εφόσον αποδεικνύεται, ώστε να μην υφίσταται διάκριση μεταξύ διοικητικών και δικαστικών υπαλλήλων (βλ. άρθρο 26 του ν. 4369/2016 (Α' 33) και π.δ. 69/2016, Α' 127), δεδομένου ότι δεν υπάρχει αποχρών προς τούτο λόγος. Αναφορικά με τους όρους και προϋποθέσεις αναγνώρισης της ανωτέρω προϋπηρεσίας και κάθε άλλη λεπτομέρεια ισχύουν οι διατάξεις του π.δ. 69/2016.</p> <p>Τέλος, οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν εντάσσονται στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης (άρθρο 1 του ν. 4369/2016), διότι εκτιμάται ότι με την εγγραφή τους γίνονται ευάλωτοι στις πιέσεις της πολιτικής εξουσίας.</p>
158-161	Με τα άρθρα αυτά επαναλαμβάνονται εν πολλοίς οι ρυθμίσεις των άρθρων 86-89 του ν. 2812/2000.
162	Με δεδομένο ότι το πειθαρχικό όργανο μπορεί να μεταβάλει τον νομικό χαρακτηρισμό του αδικήματος που επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης, ρυθμίζεται, με το άρθρο αυτό, κατά περίπτωση η δυνατότητα να αποδοθούν τα παρακρατηθέντα ποσά. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι αν δικαστικός υπάλληλος τιμωρηθεί με ποινή κατώτερη από την οριστική παύση, αλλά το αδίκημα επισύρει κατά νόμο την ποινή οριστικής παύσης, το πειθαρχικό συμβούλιο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, αποφασίζει αν θα επιστραφούν τα παρακρατηθέντα ποσά. Εξάλλου, για κοινωνικούς λόγους, καθιερώνεται η δυνατότητα αύξησης των αποδοχών αργίας μέχρι το 75% των νόμιμων αποδοχών του

	δικαστικού υπαλλήλου, σε περίπτωση που πιθανολογείται σοβαρά κίνδυνος βιοπορισμού του υπαλλήλου, της οικογένειάς του ή προστατευόμενων μελών αυτού, καθώς και η σχετική διαδικασία.
163	Με το άρθρο αυτό επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις του άρθρου 91 του ν. 2812/2000.
164	Στα άρθρα 164 επ. τίθενται οι κανόνες του «ουσιαστικού» και «διαδικαστικού» πειθαρχικού δικαίου των δικαστικών υπαλλήλων, ήτοι οι κανόνες που καθορίζουν αφενός μεν τα πειθαρχικά παραπτώματα και τις προβλεπόμενες γι' αυτά πειθαρχικές ποινές, αφετέρου δε τα όργανα και τη διαδικασία επιβολής τους. Ειδικότερα, στα άρθρα 164-165 προσδιορίζεται η έννοια του πειθαρχικού παραπτώματος, πέρα δε από τον γενικό ορισμό του παραπτώματος, διαλαμβάνει ότι το υπαλληλικό καθήκον δεν επιβάλλει στον δικαστικό υπάλληλο συμπεριφορά που να αντίκειται προς τις διατάξεις του Συντάγματος και των νόμων και απαριθμούνται ενδεικτικά συγκεκριμένες πράξεις και παραλείψεις που συγκροτούν τα συνηθέστερα πειθαρχικά παραπτώματα. Πιο συγκεκριμένα, αφού απαλείφθηκε η περίπτωση ιβ' της παραγράφου 2 του άρθρου 92 του ν. 2812/2000, καθόσον η απάντηση σε αναφορές πολιτών δεν ανάγεται στο υπηρεσιακό καθήκον των δικαστικών υπαλλήλων, επιχειρήθηκε μία λελογισμένη διεύρυνση αλλά και ο εξορθολογισμός των προβλεπόμενων πειθαρχικών παραπτωμάτων των δικαστικών υπαλλήλων. Ενδεικτικά επισημαίνεται ότι: 1) στην περίπτωση θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 164 η δημόσια (γραπτώς ή προφορικώς) άσκηση κριτικής κατά των πράξεων της προϊσταμένης αρχής συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, εφόσον από δόλο ή βαριά αμέλεια χρησιμοποιούνται προδήλως ανακριβή στοιχεία ή χαρακτηριστικά απρεπείς εκφράσεις, δοθέντος ότι στην περίπτωση αυτή διακυβεύεται το κύρος της Δικαιοσύνης και 2) καθιερώνονται ρητώς ως πειθαρχικά παραπτώματα: α) η μη τήρηση του ωραρίου από τον δικαστικό υπάλληλο, καθώς και η παράλειψη του προϊσταμένου του να ελέγχει την τήρηση αυτού (περίπτωση κγ'), β) η κατάθεση, χρήση ή συμπερίληψη και διατήρηση στον ατομικό υπηρεσιακό φάκελο του δικαστικού υπαλλήλου πλαστού, νοθευμένου ή παραποιημένου πιστοποιητικού ή τίτλου ή βεβαίωσης (περίπτωση κδ') και γ) η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των αθέμιτων διακρίσεων από τον δικαστικό υπάλληλο για τους ενδεικτικά αναφερόμενους στο άρθρο 113 παρ. 2 λόγους, κατά την ορολογία των Οδηγιών 2000/43/EK και 2000/78/EK που ενσωματώθηκαν στην εθνική έννομη τάξη με τον ν. 4443/2016 (Α' 232). Εξάλλου, στην παράγραφο 3 του άρθρου 164 προβλέπεται ότι εξακολουθούν να ισχύουν διατάξεις που προβλέπουν ειδικά πειθαρχικά παραπτώματα.
165	Στο άρθρο 165, που αποτελεί εκδήλωση της αρχής της αναλογικότητας στο πεδίο του πειθαρχικού δικαίου,

	<p>περιλαμβάνεται ο κατάλογος των προβλεπόμενων πειθαρχικών ποινών, κατά αύξουσα βαρύτητα, έτσι ώστε να καθίσταται σε κάθε περίπτωση δυνατή η επιβολή της προσήκουσας πειθαρχικής ποινής με βάση τις ιδιαίτερες κάθε φορά συνθήκες τέλεσης του πειθαρχικού παραπτώματος, τη βαρύτητα αυτού, την εν γένει προσωπικότητα του δικαστικού υπαλλήλου, το βαθμό της υπαιτιότητάς του και τα λοιπά κριτήρια που ενδεικτικά απαριθμούνται στην παράγραφο 3. Στην παράγραφο 2 μνημονεύονται κατά τρόπο περιοριστικό τα παραπτώματα τα οποία μπορούν να επισύρουν την ποινή της οριστικής παύσης.</p>
<p>166-176</p>	<p>Στο κεφάλαιο Β' (άρθρα 166-176) τίθενται οι γενικοί κανόνες που ρυθμίζουν την πειθαρχική διαδικασία και δη: α) προβλέπεται η υποχρέωση δίωξης των πειθαρχικών παραπτωμάτων, εξαιρουμένων αυτών που κατά την κρίση του αρμόδιου πειθαρχικού οργάνου δικαιολογούν την ποινή της επίπληξης (ελαφρά παραπτώματα), των οποίων η πειθαρχική δίωξη εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου πειθαρχικού οργάνου (άρθρο 166), β) επιβάλλεται υποχρέωση στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς να ανακοινώνουν στο αρμόδιο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης όργανο τα πειθαρχικά παραπτώματα δικαστικού υπαλλήλου τα οποία διαπιστώνουν ή των οποίων λαμβάνουν γνώση κατά την άσκηση των καθηκόντων τους (άρθρο 167), παρόμοια δε υποχρέωση προβλέπεται και για πειθαρχικά παραπτώματα δικαστικού υπαλλήλου που διαπράττονται στο ακροατήριο δικαστηρίου (άρθρο 168), γ) ρυθμίζεται η συνεκδίκαση των πειθαρχικών παραπτωμάτων του ίδιου δικαστικού υπαλλήλου ή συναφών παραπτωμάτων περισσότερων δικαστικών υπαλλήλων, προς αποτροπή του κινδύνου έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και χάριν της οικονομίας της πειθαρχικής δίκης και της ενότητας της διαδικασίας, ως εκ της οποίας καθίσταται ευχερέστερη η εκτίμηση του σχετικού αποδεικτικού υλικού και ο ακριβέστερος έλεγχος της πειθαρχικής ευθύνης και της προσωπικότητας του δικαστικού υπαλλήλου (άρθρο 169), δ) ρυθμίζεται η αυτοτέλεια και το ανεξάρτητο της πειθαρχικής διαδικασίας από τυχόν ποινική ή άλλη δίκη με ρητή πρόβλεψη της δυνατότητας του πειθαρχικού οργάνου να αναστείλει την πειθαρχική διαδικασία λόγω εκκρεμούς ποινικής δίκης μόνο για εξαιρετικούς λόγους, υπό την προϋπόθεση ότι το πειθαρχικό παράπτωμα δεν προκάλεσε δημόσιο σκάνδαλο ή δεν έθιξε σοβαρά το κύρος της υπηρεσίας, αναφέρονται τα θέματα, ως προς τα οποία δημιουργείται δέσμευση των πειθαρχικών οργάνων από αμετάκλητη δικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σύμφωνα και με τη σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 3272/2014, 1615/2012) και ρυθμίζονται τα σχετικά με την επανάληψη της πειθαρχικής δίκης, με προσθήκη της περίπτωσης κατά την οποία η πειθαρχική απόφαση κρίνεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι η τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση εκδόθηκε</p>

	<p>κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, και της υποχρέωσης γνωστοποίησης της ασκηθείσας σε βάρος δικαστικού υπαλλήλου ποινικής δίωξης (άρθρο 170), ε) προβλέπεται ρητά η ισχύς της αρχής ne bis in idem (άρθρο 171), στ) ορίζεται ότι το πειθαρχικώς κολάσιμο της πράξης δεν αίρεται με την αποκατάσταση, τη χάρη ή την άρση με οποιοδήποτε τρόπο του ποινικώς κολάσιμου, ούτε με την άρση ή μεταβολή των συνεπειών της ποινικής καταδίκης, με την εξαίρεση της περίπτωσης άρσης των συνεπειών της ποινής με προεδρικό διάταγμα κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 παρ. 1 του Συντάγματος (άρθρο 172), ενώ ζ) προβλέπεται ότι γενικές αρχές και εν γένει κανόνες του ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού δικαίου εφαρμόζονται ανάλογα και στο πειθαρχικό δίκαιο, μνημονεύονται δε ενδεικτικά τέτοιες αρχές και κανόνες (άρθρο 173), σε σύμπλευση και με τη σχετική ρύθμιση του άρθρου 108 του Υπαλληλικού Κώδικα. Επισημαίνεται ότι η περίπτωση ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 173 αποτυπώνει εν πολλοίς τη ρύθμιση του άρθρου 367 ΠΚ και εναρμονίζεται με τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία της έκφρασης. Τέλος, η) ορίζεται ότι για συγκεκριμένα θέματα διαδικασίας εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρο 174) και θ) προβλέπονται τα της παραγραφής των πειθαρχικών παραπτώματων (άρθρο 175) και της λήξης της πειθαρχικής ευθύνης (άρθρο 176).</p>
<p>177-182</p>	<p>Στο κεφάλαιο Γ' (άρθρα 177-182) καθορίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για την άσκηση της πειθαρχικής εξουσίας και για την επιβολή της πειθαρχικής ποινής. Ειδικότερα, στο άρθρο 177 ορίζεται το αρμόδιο κάθε φορά όργανο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος των δικαστικών υπαλλήλων, το οποίο κατά κανόνα αναδεικνύεται σε κάθε δικαστήριο και εισαγγελία με κλήρωση μεταξύ των δικαστικών λειτουργών που υπηρετούν σε αυτό, με εξαίρεση τη Γενική Επιτροπεία στο Ελεγκτικό Συνέδριο και τη Γενική Επιτροπεία στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, για τις οποίες το αρμόδιο για την πειθαρχική δίωξη όργανο ορίζεται από τον νόμο και είναι και στις δύο περιπτώσεις ο νεότερος αντεπίτροπος, ενόψει του μικρού αριθμού των δικαστικών λειτουργών που υπηρετούν σε αυτές. Τα πειθαρχικά, εξάλλου, όργανα διακρίνονται σε μονομελή και πολυμελή (άρθρο 178). Τα μονομελή πειθαρχικά όργανα, για τα οποία προβλέπει το άρθρο 179, μπορούν να επιβάλουν ποινές έως και προστίμου ίσου προς το ήμισυ των μηνιαίων αποδοχών του δικαστικού υπαλλήλου. Τα πολυμελή, εξάλλου, πειθαρχικά όργανα είναι τα δικαστικά και υπηρεσιακά συμβούλια και ειδικότερα, εφόσον το παράπτωμα, για το οποίο έχει ασκηθεί η πειθαρχική δίωξη, μπορεί αφηρημένα να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης, η αρμοδιότητα ανήκει στο κατά περίπτωση πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο δικαστικό συμβούλιο σε συμφωνία και με την πρόβλεψη του άρθρου 92 παρ. 1 του</p>

	<p>Συντάγματος, εάν δε πρόκειται για ήσσονος σημασίας πειθαρχικό παράπτωμα, ως προς το οποίο δεν μπορεί να επιβληθεί η ποινή της οριστικής παύσης, η αρμοδιότητα ανήκει στο κατά περίπτωση πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο υπηρεσιακό συμβούλιο. Παράλληλα, προβλέπεται ότι εάν το υπηρεσιακό συμβούλιο κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα που έχει εισαχθεί ενώπιόν του μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης, υποχρεούται να παραπέμψει την υπόθεση στο αντίστοιχο δικαστικό συμβούλιο, ενώ το δικαστικό συμβούλιο, εάν κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα μπορεί να επισύρει πειθαρχική ποινή κατώτερη της οριστικής παύσης, έχει τη δυνατότητα, εκτιμώντας τις περιστάσεις, είτε να κρατήσει το ίδιο και να εκδικάσει την υπόθεση είτε να την παραπέμψει στο αντίστοιχο υπηρεσιακό συμβούλιο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφασή του αυτή (άρθρο 180). Ρυθμίζεται, τέλος, η κατά τόπο αρμοδιότητα των πειθαρχικών οργάνων (άρθρο 181), καθώς και θέματα άρσης σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των πειθαρχικών συμβουλίων (άρθρο 182).</p>
183-186	<p>Το κεφάλαιο Δ' (άρθρα 183-186) αναφέρεται στην προδικασία της πειθαρχικής διαδικασίας που περιλαμβάνει την προκαταρκτική έρευνα και την ένορκη διοικητική εξέταση, ανάλογα με τον βαθμό πιθανολόγησης του πειθαρχικού παραπτώματος και επάρκειας των σχετικών ενδείξεων τέλεσης του (άρθρο 183). Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται τόσο κατά το στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας (άρθρο 184) όσο και κατά το στάδιο της ένορκης διοικητικής εξέτασης (άρθρο 185) για την ολόπλευρη διερεύνηση της πειθαρχικής υπόθεσης, με ταυτόχρονη όμως ενδυνάμωση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του δικαστικού υπαλλήλου, ο οποίος ρητώς πλέον έχει δικαίωμα να συμπαρίσταται με δικηγόρο. Προβλέπεται, εξάλλου, ότι, αν από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά το στάδιο της προδικασίας, δεν πιθανολογείται η τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος, η υπόθεση τίθεται στο αρχείο με αιτιολογημένη πράξη του αρμόδιου για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης οργάνου (άρθρο 186).</p>
187-188	<p>Στο κεφάλαιο Ε' (άρθρα 187-188), που αφορά την πειθαρχική δίωξη, καθορίζεται το περιεχόμενο της πειθαρχικής αγωγής (άρθρο 187) και τα της άσκησης της πειθαρχικής δίωξης, η οποία συντελείται με την επίδοση της πειθαρχικής αγωγής στον διωκόμενο δικαστικό υπάλληλο (άρθρο 188).</p>
189-202	<p>Στο Κεφάλαιο ΣΤ' (άρθρα 189-202) καθορίζεται η διαδικασία ενώπιον των πειθαρχικών οργάνων μετά την άσκηση πειθαρχικής δίωξης, ήτοι οι διαδικαστικές διατάξεις που ισχύουν κατά την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών σε πρώτο βαθμό. Ειδικότερα στα άρθρα 189 -191, που αποτελούν τις διατάξεις της προδικασίας, ορίζεται η διαδικασία επίδοσης της πειθαρχικής αγωγής, ο τρόπος ορισμού εισηγητή και η κλήση του διωκόμενου σε απολογία. Επισημαίνεται ότι ο διωκόμενος μπορεί να απολογηθεί μέσα</p>

	<p>σε πέντε κατ' ελάχιστο ημέρες με δυνατότητα παράτασης της προθεσμίας έως δέκα ημέρες. Τέλος, τίθενται οι προϋποθέσεις παραπομπής του υπαλλήλου στο πειθαρχικό συμβούλιο.</p> <p>Στα άρθρα 192-197 προβλέπονται οι ενδεδειγμένες ανακριτικές πράξεις για τη διακρίβωση της τέλεσης του πειθαρχικού παραπτώματος και ο τρόπος διεξαγωγής αυτών. Περιοριστικά απαριθμούνται πέντε ανακριτικές πράξεις : α) η εξέταση μαρτύρων (άρθρο 193), β) η εξέταση του διωκομένου (άρθρο 194), γ) η αυτοψία (άρθρο 195), δ) η πραγματογνωμοσύνη (άρθρο 196) και ε) η αναζήτηση εγγράφων και άλλων στοιχείων (άρθρο 197).</p> <p>Με τα άρθρα 198-202 καθορίζονται οι διατάξεις διεξαγωγής της συζήτησης της κύριας διαδικασίας ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου μετά την αμετάκλητη παραπομπή του διωκομένου ενώπιόν του, η συνεκδίκηση των συναφών υποθέσεων, τα στοιχεία της εκδοθείσας απόφασης καθώς και τα τέλη και έξοδα της πειθαρχικής διαδικασίας. Επισημαίνεται ότι 1) για τους λόγους εξαιρέσης ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σύμφωνα με το άρθρο 174 του νέου Κώδικα και 2) οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 128 του ν. 2812/2000 περιελήφθησαν κατά περιεχόμενο στο άρθρο 199 του νέου Κώδικα.</p>
203-207	<p>Το Κεφάλαιο Ζ' (άρθρα 203-207) περιλαμβάνει τις διατάξεις για την άσκηση των ένδικων μέσων κατά των πρωτόδικων αποφάσεων των πειθαρχικών συμβουλίων, ήτοι της έφεσης και της επανάληψης της πειθαρχικής δίκης, τις προϋποθέσεις άσκησης αυτών, τη συζήτησή τους και την έκδοση των αντίστοιχων αποφάσεων. Σημαντική καινοτομία στο κεφάλαιο αυτό αποτελεί η θέσπιση υποχρέωσης για προβολή συγκεκριμένων λόγων έφεσης, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο αθρόας άσκησης προδήλως αστήρικτων εφέσεων (βλ. ενδεικτικά την 5/2016 απόφαση του πενταμελούς πειθαρχικού συμβουλίου του Αρείου Πάγου).</p>
208-210	<p>Τέλος στο Κεφάλαιο Η' (άρθρα 208-210) θεσπίζονται οι διατάξεις περί εκτέλεσης των πειθαρχικών αποφάσεων και μεταχείρισης των πειθαρχικών ποινών, ιδία δε οι προϋποθέσεις διαγραφής αυτών. Επισημαίνεται ότι, ως προς τη διαγραφή, προκρίθηκε, όπως άλλωστε και υπό τον ν. 2812/2000, η στοίχιση με τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών.</p>
211	<p>Με το άρθρο αυτό διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα, αφαιρουμένης μόνον της περίπτωσης της συμπλήρωσης τριακονταπενταετούς υπηρεσίας ως λόγου λύσης της υπαλληλικής σχέσης.</p>
212	<p>Εν όψει του ότι, σύμφωνα με τα ειδικώς προβλεπόμενα στο άρθρο 3 του παρόντος Κώδικα, επιτρέπεται ρητώς ο διορισμός ως δικαστικών υπαλλήλων όχι μόνον Ελλήνων πολιτών, αλλά και πολιτών κρατών - μελών ή και κρατών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το άρθρο 212 εισάγεται πρόβλεψη ότι η τυχόν απώλεια εκ μέρους του</p>

	δικαστικού υπαλλήλου της ιθαγένειας την οποία είχε κατά τον διορισμό του, δεν επιφέρει την αυτοδίκαιη έκπτωσή του στην περίπτωση που έχει άλλη ιθαγένεια, η οποία, κατά τον χρόνο απώλειας της πρώτης, επέτρεπε τον διορισμό σε θέση δικαστικού υπαλλήλου.
213	Στην παράγραφο 3 του άρθρου 213 εισάγεται διάταξη, σύμφωνα με την οποία η παραίτηση του δικαστικού υπαλλήλου θεωρείται μη υποβληθείσα όχι μόνον στην περίπτωση που κατά τον χρόνο υποβολής της έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα ή για πλημμέλημα από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 περιπτώσεις α' και δ' ή πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης (όπως προβλεπόταν στον ν. 2812/2000), αλλά και στην περίπτωση που τέτοια ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της παραίτησης. Η προσθήκη της διάταξης αυτής, αντίστοιχη της οποίας υπάρχει και στον Υπαλληλικό Κώδικα, κρίνεται απαραίτητη προκειμένου να περιορισθεί ο κίνδυνος τυχόν σκόπιμης εσπευσμένης παραίτησης του δικαστικού υπαλλήλου πριν από την άσκηση σε βάρος του τέτοιας ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης. Με τις ρυθμίσεις των παραγράφων 4 και 5, εναρμονίζεται ο παρών κώδικας με τα ισχύοντα στον Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων προκειμένου να μην δημιουργούνται προβλήματα με τις προσυνταξιοδοτικές διαδικασίες και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των δικαστικών υπαλλήλων.
214	Με το άρθρο αυτό Διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του προηγούμενου Κώδικα.
215	Με το άρθρο αυτό, στη ρύθμιση την αντίστοιχη με την παράγραφο 2 του άρθρου 142 του ν. 2812/2000, προστίθεται διάταξη, σύμφωνα με την οποία ο δικαστικός υπάλληλος που παύθηκε κατ' άρθρο 214 λόγω ποινικής καταδίκης, επανέρχεται στην υπηρεσία στην περίπτωση που, κατόπιν αίτησής του για την επανάληψη ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 525 και επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η οποία έγινε δεκτή, είτε αθωωθεί για τα αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 141 είτε του επιβληθεί ποινή που δεν επισύρει την κατά το άρθρο 215 οριστική παύση είτε διαπιστωθεί ότι είναι φανερά αθώος για αδίκημα του άρθρου 7 παράγραφος 1 περ. α' και δ', για το οποίο είχε καταδικασθεί με την ακυρωθείσα ποινική απόφαση, και παύσει οριστικά η ποινική δίωξη ή αυτή κηρυχθεί απαράδεκτη για οποιονδήποτε λόγο. Επίσης, στην παράγραφο 4 προβλέπεται ότι στην περίπτωση που δεν υφίσταται κενή θέση κατά τον χρόνο που επανέρχεται ο δικαστικός υπάλληλος κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, συνιστάται «προσωποπαγής» θέση αντί «προσωρινή», που προέβλεπε ο ν. 2812/2000. Κατά τα λοιπά, διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του ν. 2812/2000.
216-217	Με τα άρθρα αυτά διατηρούνται οι αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2812/2000, με τη διαφορά ότι αντί του όρου της

	απόλυσης χρησιμοποιείται, ως πιο εύστοχος, ο όρος της οριστικής παύσεως.
218	Εν όψει του ότι το παρόν άρθρο αφορά πλέον την αυτοδίκαιη απόλυση μόνον λόγω ορίου ηλικίας (και όχι και λόγω συμπλήρωσεως τριακονταπενταετίας) καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 145 του ν. 2812/2000, μη υφισταμένου λόγου διατήρησής της. Επίσης, καταργείται η τελευταία παράγραφος του προηγούμενου Κώδικα, που προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 41 του ν. 4369/2016, μη υφισταμένου πλέον λόγου διατήρησής της, λόγω εξάντλησης του πεδίου εφαρμογής της. Συνεπεία των ανωτέρω και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι παράγραφοι 2 και 5 του προηγούμενου Κώδικα έχουν ήδη καταργηθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 41 του ν. 4369/2016, γίνεται κατάλληλη προσαρμογή στην αρίθμηση των λοιπών παραγράφων του παρόντος άρθρου, προστίθεται δε νέα παράγραφος σύμφωνα με την οποία προβλέπεται η απονομή της ευαρέσκειας της υπηρεσίας στους υπαλλήλους που αποχωρούν κατόπιν τουλάχιστον τριακονταετούς ευδόκιμης υπηρεσίας.
219	Διατηρείται η αντίστοιχη διάταξη του ν. 2812/2000.
220	Με το άρθρο 220 ρυθμίζονται οι υφιστάμενες αποσπάσεις , έτσι ώστε να μην ανατρέπονται ήδη δημιουργηθείσες καταστάσεις.
221	Υπάλληλοι (μόνιμοι ή ιδιωτικού δικαίου) κυρίως με καθήκοντα ειδικής ή τεχνικής φύσης απασχολούνται επιτρεπτός κατά το Σύνταγμα στους τομείς του άρθρου 18 (βλ. ΣΕ Ολ. 3178/2014), χωρίς να αποτελούν ούτε δικαστικούς υπαλλήλους ούτε υπαλλήλους που κρίνεται σκόπιμο, κατά τα εκτιθέμενα στο άρθρο 223 να καταστούν δικαστικοί. Για παράδειγμα, από την ίδρυση του ΤΑΧΔΙΚ και μέχρι σήμερα στα δικαστήρια απασχολούνται υπάλληλοί του ,ε σχέση δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου (ιδίως ως φύλακες/νυχτοφύλακες, τεχνικοί και αρμόδιοι καθαριότητας) με υπουργικές αποφάσεις που τους κατανέμουν ή τους ανακατανέμουν, ανάλογα με τις ανάγκες των δικαστηρίων σε προσωπικό αυτών των κλάδων. Δεδομένου όμως ότι οι υπάλληλοι αυτοί, έστω κι αν δεν έχουν την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου, ασκούν πάντως τα καθήκοντά τους σε δικαστήρια, κρίνεται απολύτως αναγκαίο -στο πλαίσιο της αναβάθμισης των υποστηρικτικών της Δικαιοσύνης δομών και λειτουργιών που επιχειρείται με τον προτεινόμενο Κώδικα- να διαθέτουν σε υψηλό βαθμό τα προσόντα για την άσκηση των συναφών με τη θέση τους καθηκόντων, έτσι ώστε να παρέχονται οι σχετικές υπηρεσίες κατά τρόπο αποτελεσματικό και συνάδοντα με την εύρυθμη λειτουργία, καθώς και τη φυσιογνωμία των δικαστηρίων. Εξάλλου, η εικόνα των δικαστηρίων αντανακλά στο κύρος της Δικαιοσύνης και εξαρτάται μεταξύ άλλων και από τη συμπεριφορά ενός εκάστου εργαζομένου, είτε πρόκειται για δικαστικούς λειτουργούς είτε για δικαστικούς υπαλλήλους είτε για υπαλλήλους άλλων φορέων που απασχολούνται

	<p>στα δικαστήρια.</p> <p>Προκειμένου δε να διασφαλιστεί η υψηλή αυτή ποιότητα υπηρεσιών προς όφελος των πολιτών, κρίθηκε αναγκαία η αξιολόγηση των υπαλλήλων που απασχολούνται σε κάποιον από τους τομείς του άρθρου 18 από τον δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, την εισαγγελία ή τη γενική επιτροπεία, ο οποίος είναι σε θέση να έχει ίδια αντίληψη για την άσκηση των οικείων καθηκόντων. Έτσι, άλλωστε, επιτυγχάνεται και η αναγκαία ενότητα και συντονισμός όλων εν γένει των απασχολούμενων στα δικαστήρια, ως προς τον τρόπο άσκησης των καθηκόντων τους.</p> <p>Περαιτέρω, σε περίπτωση που ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που φέρεται να τελέστηκε κατά τον χρόνο υπηρεσίας τους στα δικαστήρια, προκρίθηκε η συγκρότηση ειδικού πειθαρχικού συμβουλίου για τους υπαλλήλους αυτούς αποτελούμενου αποκλειστικά από δικαστές. Το πειθαρχικό αυτό συμβούλιο εντάσσεται στον διοικητικό μηχανισμό, έστω και αν αποτελείται αποκλειστικά από δικαστές (πρβλ. ΣτΕ 2011/2003 Ολ.). Για τον λόγο αυτό, οι αποφάσεις τους προσβάλλονται με ένδικα βοηθήματα ενώπιον των οικείων, κατά την κείμενη νομοθεσία, δικαστηρίων.</p> <p>Τέλος, δεδομένου ότι για τις ανάγκες φρούρησης των δικαστηρίων επιστρατεύονται κατά κανόνα αστυνομικοί, στους οποίους ανατίθεται η σχετική υπηρεσία ως σκοπιά (βλ. άρθρο 25 π.δ. 141/1991 [Α' 58]), κρίνεται σκόπιμο ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο να έχει την αρμοδιότητα να ζητήσει ως μέτρο εσωτερικής τάξης την αντικατάσταση αστυνομικού που έχει οριστεί ως σκοπός σε αυτό, αν κρίνει ότι έτσι εξυπηρετείται η εύρυθμη λειτουργία του δικαστηρίου, όπως άλλωστε και να ζητήσει να παραμείνει στη δύναμη φρούρησης του δικαστηρίου αστυνομικός που ασκεί με ευσυνείδητο και αποτελεσματικό τρόπο τα καθήκοντά του. Επισημαίνεται, πάντως, ότι κατ' αρχήν πρόσφορη και ευκαταία είναι η φρούρηση των δικαστηρίων κατά το δυνατό από τα ίδια πρόσωπα, ώστε να υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατή εξοικείωση με τον χώρο και τους ανθρώπους που κινούνται σε αυτόν.</p>
222	<p>Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων όπου απαιτείται γνώμη των συνδικαλιστικών οργανώσεων των υπαλλήλων, έτσι ώστε να μην εμποδίζεται η πρόοδος της οικείας διαδικασίας από μη έγκαιρη υποβολή της γνώμης.</p>
223	<p>Με το άρθρο αυτό μεταβάλλεται ριζικά η κατάσταση του προσωπικού που υπηρετεί στα δικαστήρια, στις εισαγγελίες και στις γενικές επιτροπείες με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, με σκοπό την - σύμφωνα προς το άρθρο 92 του Συντάγματος- καλύτερη λειτουργία των δικαστηρίων, των εισαγγελιών και γενικών επιτροπειών και την αναβάθμιση του προσωπικού αυτού.</p> <p>Οι πιο πάνω υπάλληλοι «μεταφέρθηκαν - μετατάχθηκαν» στα δικαστήρια από το Δημόσιο ή νομικά πρόσωπα του δημόσιου τομέα, όπου υπηρετούσαν με σύμβαση εργασίας</p>

ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, δυνάμει ειδικών νομοθετημάτων, στα πλαίσια της «κινητικότητας» των υπαλλήλων (βλ. ιδίως τις υποπαραγράφους Ζ.4, Ζ.2 και Ζ.1 της παρ. Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, Α' 222). Η μεταφορά - μετάταξη έγινε σε προσωποπαγείς θέσεις με παράλληλη δέσμευση κενών οργανικών θέσεων (μόνιμων) δικαστικών υπαλλήλων. Οι ανωτέρω υπάλληλοι δεν είναι «δικαστικοί υπάλληλοι», διότι δεν είναι μόνιμοι. Για τον λόγο αυτό, δεν εμπίπτουν στις πάγιες διατάξεις του Κώδικα.

Με την 3178/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι από τις διατάξεις του άρθρου 92 του Συντάγματος δεν αποκλείεται η μετά από ειδική νομοθετική πρόβλεψη πρόσληψη στις γραμματείες των δικαστηρίων και των εισαγγελιών υπαλλήλων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις, ουσιαστικές και διαδικαστικές. Ειδικότερα, όσον αφορά τη διαδικασία πρόσληψης -και, όπως εν προκειμένω, μεταφοράς - μετάταξης- κρίθηκε ότι απαιτείται προηγούμενη σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου, κατά το άρθρο 92 του Συντάγματος, υπηρεσιακού συμβουλίου, στο οποίο ανήκει, μεταξύ άλλων, και η κρίση αν ο υπάλληλος διαθέτει τα προσόντα για να ανταποκριθεί στα συγκεκριμένα καθήκοντα. Εξάλλου, απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες ουσιαστικές προϋποθέσεις: α) να μην αναιρείται ο συνταγματικός κανόνας της οργάνωσης και στελέχωσης των εν λόγω γραμματειών με μόνιμους δικαστικούς υπαλλήλους, β) να ανατίθενται στους υπαλλήλους αυτούς καθήκοντα τεχνικού ή ειδικού επιστημονικού χαρακτήρα που δικαιολογούνται από τη φύση της σχέσης εργασίας τους και γ) να παραφυλάσσονται υπέρ των μόνιμων δικαστικών υπαλλήλων τα καθήκοντα που συνδέονται άρρηκτα με την άσκηση του δικαιοδοτικού έργου (π.χ. συμμετοχή στη συγκρότηση των δικαστηρίων και στις συνεδριάσεις τους, σύνταξη πρακτικών, συμμετοχή στα δικαστικά συμβούλια κ.λπ.).

Στην πράξη αποδείχθηκε ότι η τήρηση των ανωτέρω συνταγματικών απαιτήσεων δεν μπορεί να επιτρέψει την πλήρη αξιοποίηση του προσωπικού αυτού προς όφελος της αποτελεσματικής λειτουργίας των δικαστηρίων, δεδομένου ότι οι ανάγκες τους αφορούν πρωτίστως την άσκηση καθηκόντων που συνδέονται άρρηκτα με την άσκηση του δικαιοδοτικού έργου· τούτο δε ενώ οι κενές θέσεις των δικαστικών υπαλλήλων ανέρχονται σε χιλιάδες και ο νομοθέτης επί δεκαετίες λαμβάνει πολυάριθμα μέτρα για την επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης, η οποία εξακολουθεί να είναι, κατά κανόνα, βραδεία. Γι' αυτόν κυρίως τον λόγο κρίθηκε ότι οι εν λόγω υπάλληλοι θα έπρεπε είτε να μονιμοποιηθούν είτε να μεταφερθούν σε άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου ή άλλων νομικών προσώπων.

Η μονιμοποίηση των υπαλλήλων με συμβάσεις ιδιωτικού

δικαίου αορίστου χρόνου δεν αντίκειται στο άρθρο 103 του Συντάγματος, όπως συνάγεται και από το 85/2012 πρακτικό επεξεργασίας της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της Αναθεώρησης του Συντάγματος [2001] (βλ. πρακτικά Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, συνεδρίαση ΡΜΔ' 21.3.2001).

Η μονιμοποίηση των υπαλλήλων αυτών δεν απαιτείται, κατά το άρθρο 103 παρ. 7 του Συντάγματος να γίνει με διαδικασία υπαγόμενη στον έλεγχο του ΑΣΕΠ, δεδομένου ότι με την 195/2013 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι η διαδικασία επιλογής (μόνιμων) δικαστικών υπαλλήλων, οι οποίοι υπό την ιδιότητά τους αυτή αποτελούν προσωπικό που καταλαμβάνει «θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις» (άρθρο 103 παρ. 7 εδ. β' του Συντάγματος), μπορεί να διενεργείται από όργανο που παρέχει ιδιαίτερες εγγυήσεις, όπως στην περίπτωση εκείνη από τριμελή επιτροπή συγκροτούμενη από δικαστικούς λειτουργούς, χωρίς να απαιτείται έλεγχος του ΑΣΕΠ (για την ακρίβεια: χωρίς να είναι καν συνταγματικά επιτρεπτός).

Συνεπώς, η μονιμοποίηση των συγκεκριμένων υπαλλήλων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των δικαστηρίων και των εισαγγελιών έπειτα από κρίση των δικαστικών συμβουλίων, και μάλιστα αυτών που είναι αρμόδια για τη μονιμοποίηση των δόκιμων δικαστικών υπαλλήλων, είναι όχι μόνο σύμφωνη με το Σύνταγμα, αλλά και η αναγκαία εν προκειμένω νομοθετική λύση του προβλήματος, προκειμένου να καταστεί εφικτή η πλήρης αξιοποίηση του προσωπικού αυτού για την αποτελεσματική λειτουργία των δικαστηρίων και των εισαγγελιών. Η υπό τις προϋποθέσεις αυτές πλήρωση θέσεων (μόνιμων) δικαστικών υπαλλήλων χωρίς ανοιχτή διαδικασία επιλογής δεν αντίκειται στο Σύνταγμα (πρβλ. ΣτΕ 1997/2015 Ολ.). Ταυτόχρονα εξαλείφεται η -προβληματική καθυστερημένη διάκριση του υπαλληλικού προσωπικού των δικαστηρίων και των εισαγγελιών σε δύο κατηγορίες.

Η μονιμοποίηση των υπαλλήλων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και σκόπιμη μόνο κατ' εξαίρεση και μόνο γιατί συνέτρεξαν οι προαναφερθέντες λόγοι. Γι' αυτό στον Κώδικα δεν περιέχεται σχετική πάγια διάταξη, αλλά το ζήτημα ρυθμίζεται αποκλειστικά με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου αυτού.

Η κρίση όλων των υπαλλήλων με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των δικαστηρίων, των εισαγγελιών και των γενικών επιτροπειών που έχουν δύο τουλάχιστον έτη υπηρεσίας (ώστε να είναι εφικτή η εκτίμηση της καταλληλότητάς τους για μονιμοποίηση), καθώς υπαγορεύεται από τους προεκτεθέντες λόγους δημόσιου συμφέροντος, είναι υποχρεωτική και κινείται με πρωτοβουλία της υπηρεσίας. Όσοι κριθούν κατάλληλοι

	<p>μονιμοποιούνται, όσοι κριθούν ακατάλληλοι μεταφέρονται στο Δημόσιο ή στα νομικά πρόσωπα που προβλέπονται στο άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 4440/2016 «Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας στη Δημόσια Διοίκηση και την Τοπική Αυτοδιοίκηση ...» (Α' 224).</p> <p>Η διαδικασία ενώπιον των δικαστικών συμβουλίων όπως διαγράφεται στις παραγράφους 1 έως και 3 παρέχει σε αυτά τα εχέγγυα ορθής κρίσης και στους κρινόμενους πλήρη διασφάλιση των δικαιωμάτων τους. Η συνέντευξη, περιβαλλόμενη με τις αυξημένες εγγυήσεις που επιβάλλονται από τη φύση της (όπως είναι ιδίως τα εχέγγυα ανεξαρτησίας του οργάνου που τη διενεργεί και η πρόβλεψη σύνταξης πρακτικού - πρβλ. ΣτΕ 3052/2009, Ολομέλειας), κρίνεται επιβεβλημένη, διότι συμβάλλει στην πλήρη in concreto διάγνωση των ικανοτήτων των κρινομένων.</p> <p>Δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων των πρωτοβάθμιων δικαστικών συμβουλίων ενώπιον των δευτεροβάθμιων έχουν όχι μόνον ο κριθείς και ο Υπουργός Δικαιοσύνης, αλλά και -κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς τους- οι Πρόεδροι των ανώτατων δικαστηρίων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και οι Γενικοί Επίτροποι της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Η ρύθμιση αυτή ενισχύει τη θωράκιση της Δικαιοσύνης έναντι ενδεχόμενης μονιμοποίησης προσώπων που δεν είναι κατάλληλα για την άσκηση των καθηκόντων του (μόνιμου) δικαστικού υπαλλήλου.</p> <p>Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 5, σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις των δευτεροβάθμιων δικαστικών συμβουλίων, όπως και οι αποφάσεις του πρωτοβάθμιου δικαστικού συμβουλίου που δεν προσβλήθηκαν με προσφυγή, δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα, δεν έρχεται σε αντίθεση προς το Σύνταγμα. Τούτο διότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά το άρθρο 95 παρ. 1 περ. α' και 3 του Συντάγματος, οι πράξεις των δικαστικών αρχών, όπως είναι και τα δικαστικά συμβούλια, ακόμη και αν το περιεχόμενό τους δεν αφορά την άσκηση δικαιοδοτικής λειτουργίας αλλά αναφέρεται σε θέματα διοικητικής φύσης, δεν υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως. Εξάλλου, η παρεχόμενη στον κρινόμενο προστασία είναι επαρκής, διότι αυτός έχει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστικού συμβουλίου ενώπιον του δευτεροβάθμιου, το οποίο συγκροτείται από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, κατά τη δε προβλεπόμενη διαδικασία, πέραν της συνέντευξης στην οποία υποβάλλεται, έχει το δικαίωμα να παρίσταται είτε αυτοπροσώπως είτε μετά ή διά δικηγόρου, δυνάμενος να υποβάλλει και υπομνήματα (βλ. ΣτΕ 3034/2008, Ολομέλειας, 3773/2011, Ολομέλειας, ΣτΕ (Συμβ) 467/2015).</p> <p>Η βαθμολογική, μισθολογική και συνταξιοδοτική</p>
--	---

	κατάσταση των υπαλλήλων που θα μονιμοποιηθούν δεθίγεται. Ως μόνιμοι πλέον δικαστικοί υπάλληλοι θα έχουν τα καθήκοντα και τα δικαιώματα των υπαλλήλων αυτών.
224	<p>Με την διάταξη του άρθρου 224 εντάσσονται στους νέους κλάδους δικαστικών υπαλλήλων οι υπηρετούντες στο Ελεγκτικό Συνέδριο υπάλληλοι. Έτσι, όσοι έχουν τυπικά προσόντα που προβλέπονται από το άρθρο 22 εντάσσονται αυτοδικαίως στους νέους κλάδους. Όσοι έχουν τυπικά προσόντα που δεν προβλέπονται από το άρθρο 22 μετατάσσονται σε παρεμφερείς ή συναφείς κλάδους και εν ελλείψει τέτοιων στον γενικό κλάδο Δημοσιονομικού Ελέγχου - Διοικητικής Υποστήριξης. Για λόγους ισότητας και εύρυθμης λειτουργίας του δικαστηρίου και δεδομένου ότι και οι υπάλληλοι των παραγράφων 4, 5 και 9 του παρόντος άρθρου προσφέρουν όμοια εργασία (είτε ελεγκτική, είτε γραμματειακή) με τους λοιπούς, για μεγάλο χρονικό διάστημα και συνεπώς με ικανή εμπειρία, κρίνεται σκόπιμο να μεταταγούν και αυτοί στους νέους θεσμοθετούμενους κλάδους ή σε παρεμφερείς και ελλείψει αντίστοιχων κλάδων, στον γενικό κλάδο Δημοσιονομικού Ελέγχου - Διοικητικής Υποστήριξης.</p> <p>Επίσης η αναγκαιότητα της αύξησης των θέσεων της Κατηγορίας ΤΕ με ισάριθμη μείωση αυτών της Κατηγορίας ΔΕ επιβλήθηκε αφενός μεν για την υπαγωγή υπαλλήλων που έχουν ανώτερο τυπικό προσόν από αυτό με το οποίο διορίστηκαν και αφετέρου για να στελεχωθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο με υπαλλήλους ειδικοτήτων «τεχνολογικής εκπαίδευσης» (Λογιστικής, Διοίκησης Επιχειρήσεων) απολύτως απαραίτητους για την υποβοήθηση του έργου των ελέγχων που πραγματοποιεί το Ελεγκτικό Συνέδριο ιδίως των νέων μορφών αυτού.</p>
225	Προς εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών αναγκών του Ελεγκτικού Συνεδρίου προβλέπεται, με το άρθρο αυτό, η δυνατότητα μετάταξης μόνιμων υπαλλήλων του Δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμού στο Ελεγκτικό Συνέδριο και ρυθμίζεται η οικεία διαδικασία.
226	<p>Με την αναθεώρηση του Συντάγματος (2001), ορίστηκε ότι οι υπάλληλοι των υποθηκοφυλακείων είναι δικαστικοί υπάλληλοι (άρθρο 92 παρ. 4 του Συντάγματος). Κατόπιν αυτού, αναμορφώθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 2812/2000, ώστε να τους συμπεριλάβει, προστέθηκε δε στους τομείς του άρθρου 16 του ν. 2812/2000 περίπτωση ε΄, ώστε να περιληφθούν και οι υπάλληλοι των έμμισθων υποθηκοφυλακείων της χώρας και των Κτηματολογικών Γραφείων Ρόδου και Κω - Λέρου στους τομείς των δικαστικών υπαλλήλων του άρθρου αυτού (άρθρο 10 παρ. 1-2 του ν. 3472/2006, Α΄ 135).</p> <p>Ωστόσο, με το άρθρο 1 του ν. 4512/2018 (Α΄ 5) συστήθηκε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ελληνικό Κτηματολόγιο» και σκοπό τη διασφάλιση της αξιοπιστίας, δημοσιότητας και διαθεσιμότητας των χωρικών και νομικών δεδομένων που αφορούν την ακίνητη</p>

	<p>ιδιοκτησία, καθώς και της δημόσιας πίστης και ασφάλειας των συναλλαγών, σε σχέση με τα δεδομένα αυτά. Στο πλαίσιο αυτό, ορίστηκε ότι σταδιακά και σε βάθος διετίας καταργούνται με την έκδοση αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κτηματολογίου τα έμμισθα και τα άμισθα Υποθηκοφυλακεία της Χώρας, τα Κτηματολογικά Γραφεία Ρόδου και Κω - Λέρου, καθώς και τα Κτηματολογικά Γραφεία Θεσσαλονίκης και Πειραιά, ομοίως δε καταργούνται και οργανικές θέσεις του προσωπικού τους (άρθρο 1 παρ. 5). Στους ήδη υπηρετούντες μόνιμους υπαλλήλους δόθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 20 του ίδιου νόμου η δυνατότητα να μεταταγούν είτε σε κλάδο δικαστικών υπαλλήλων είτε σε κλάδο υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή υπηρεσίας αρμοδιότητάς του που εποπτεύεται από αυτό.</p> <p>Λόγω αυτής της νομοθετικής μεταβολής, οι υπάλληλοι των έμμισθων υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων δεν συμπεριελήφθησαν στο σχέδιο του νέου Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων.</p> <p>Με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζεται, όμως, το καθεστώς που τους διέπει μέχρι την ολοκλήρωση της σχετικής μεταβολής. Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας κατάργησης των έμμισθων υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 1 και 20 του ν. 4512/2018, οι δικαστικοί υπάλληλοι που υπηρετούν σε αυτά διέπονται από τον ν. 2812/2000 για όσα ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης δεν ρυθμίζονται από τον ν. 4512/2018.</p> <p>Στην παράγραφο 2 διευκρινίζεται ότι όσοι μόνιμοι υπάλληλοι επιλέξουν να μεταταγούν σε κλάδο δικαστικών υπαλλήλων διέπονται από το νέο Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων. Αντιθέτως, όσοι υπάλληλοι επιλέξουν κάποιον από τους άλλους φορείς (Υπουργείο Δικαιοσύνης ή εποπτευόμενο από αυτό νπδδ), διέπονται εφεξής από τον Υπαλληλικό Κώδικα. Ωστόσο, δεδομένου ότι η απόφαση περί μετάταξης αναστέλλεται δυνάμει της παρ. 4 του άρθρου 20 ν. 4512/2018, μέχρι την ολοκλήρωση της κατάργησης του οικείου υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου, ως χρονικό όριο μετάβασής τους στο νέο καθεστώς τέθηκε η ενεργοποίηση της πράξης μετάταξης με την έκδοση της απόφασης του α. 1 παρ. 7 ν. 4512/2018 περί κατάργησης του οικείου υποθηκοφυλακείου ή κτηματολογικού γραφείου.</p>
227	<p>Με το άρθρο αυτό σκοπείται η πραγματοποίηση του σεμιναρίου του ΕΚΔΔΑ και της γραπτής εξέτασης από το ΑΣΕΠ, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία του νέου συστήματος επιλογής προϊσταμένων. Ρυθμίζεται η διαδικασία ταχείας εκκίνησης των σχετικών διαδικασιών και οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να ολοκληρωθούν (15 και 9 μήνες, αντίστοιχα), οι οποίες αποτελούν συγκερασμό της ανάγκης ποιοτικής και επιτυχούς προετοιμασίας και διεξαγωγής τους -ενόψει και</p>

	<p>του ότι διεξάγονται για πρώτη φορά ειδικά για δικαστικούς υπαλλήλους- και ταχύτητας, ώστε η βαθμολόγηση των υπαλλήλων να ληφθεί υπόψη το συντομότερο. Είναι αυτονόητο ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι στις διαδικασίες αυτές δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι ή και τυχόν άλλα πρόσωπα πρέπει να μεριμνήσουν ώστε να μην υπάρξουν αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, οι οποίες θα οδηγήσουν σε αδρανοποίηση του νέου συστήματος επιλογής προϊσταμένων. Για τους εμπλεκόμενους υπαλλήλους η παράβαση της υποχρέωσης αυτής στοιχειοθετεί πειθαρχικό παράπτωμα. Μετά την ολοκλήρωση των δύο ανωτέρω διαδικασιών η επιλογή των προϊσταμένων θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 144 του Κώδικα, ανεξαρτήτως της σύνταξης ή μη εκθέσεων αξιολόγησης βάσει του άρθρου 131 ή του αριθμού αυτών που συντάχθηκαν. Κατά την εφαρμογή του νέου συστήματος δεν λαμβάνεται υπόψη η βαθμολόγηση των υπαλλήλων στις εκθέσεις αξιολόγησης που συντάχθηκαν με το παλαιό νομοθετικό καθεστώς. Μέχρι να ολοκληρωθούν και οι δύο αυτές διαδικασίες (σεμινάριο και γραπτή εξέταση), οι οποίες, όπως προαναφέρθηκε, είναι αναπόσπαστο στοιχείο του νέου συστήματος μοριοδότησης του άρθρου 144, η επιλογή των προϊσταμένων θα γίνεται με το παλαιό σύστημα, δηλαδή με βάση το άρθρο 72 παρ. 5 και 6 του προϊσχύσαντος Κώδικα, στον οποίο δεν προβλέπεται σύστημα μοριοδότησης. Το παλαιό σύστημα αποβλέπει επίσης στη διαπίστωση των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων και υπερέχει έναντι ενός συστήματος μοριοδότησης το οποίο δεν θα περιλαμβάνει ταυτόχρονη επίκαιρη διαπίστωση των ουσιαστικών προσόντων με διαδικασίες όπως αυτές του σεμιναρίου και της γραπτής εξέτασης.</p>
228	<p>Με τις νέες διατάξεις για τα δικαστικά και τα υπηρεσιακά συμβούλια δεν αλλάζει ο τρόπος συγκρότησής τους, ρυθμίζονται όμως ειδικότερα ζητήματα ανάδειξης των αιρετών αντιπροσώπων των δικαστικών υπαλλήλων. Το άρθρο αυτό τίθεται για λόγους εύρυθμης λειτουργίας της υπηρεσίας, ώστε, σε περίπτωση που δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία ανάδειξής τους, σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, να μπορούν να λειτουργήσουν νομίμως και να μην παρακωλυθεί εκ του λόγου αυτού η εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων, των εισαγγελιών και των γενικών επιτροπειών.</p>
229	<p>Το άρθρο αυτό τίθεται για λόγους ενιαίας εφαρμογής του συστήματος του νέου Κώδικα, σε περίπτωση που είτε ο διορισμός είτε η απόλυση έγιναν υπό το καθεστώς του ν. 2812/2000.</p>
230	<p>Με το άρθρο αυτό τίθενται ρυθμίσεις διαχρονικού δικαίου για τους προϊσταμένους που έχουν επιλεγεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2812/2000, για ορισμένη θητεία. Η ρύθμιση γίνεται για λόγους συνέχειας της λειτουργίας των δικαστηρίων.</p>
231	<p>Με το άρθρο αυτό τίθενται ρυθμίσεις διαχρονικού δικαίου</p>

	για το πειθαρχικό δίκαιο.
232	Με το άρθρο αυτό τίθεται ο κανόνας εφαρμογής των αντίστοιχων διατάξεων που ισχύουν, σε περίπτωση μη έκδοσης των κανονιστικών προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται από τον νέο Κώδικα, για λόγους εύρυθμης λειτουργίας των δικαστηρίων.
233	Με το άρθρο αυτό καταργείται ρητώς ο ν. 2812/2000, όπως ισχύει κατά τον χρόνο δημοσίευσης του νέου Κώδικα. Στις μεταβατικές διατάξεις των άρθρων 226-229 περιλαμβάνονται περιπτώσεις κατ' εξαίρεση εφαρμογής του. Τέλος, με το άρθρο αυτό διευκρινίζεται ότι όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο ν. 2812/2000 νοείται εφεξής ο παρών Κώδικας, προς αποφυγή ερμηνευτικών προβλημάτων.
234	Έναρξη ισχύος

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙ Α	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟ ΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩ ΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙ Α & ΚΟΙΝΩΝΙ ΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣ ΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛ ΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟ ΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙ ΣΗΣ	ΑΜΕΣ Α	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου	x				
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα α / αποτελεσματικ ότητα	x				
		Άλλο					
	ΕΜΜΕ ΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών	x				
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών	x				

	Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών	x				
	Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
	Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία	x			
		Υποδομή / εξοπλισμός	x			
		Προσλήψεις / κινητικότητα	x			
		Ενημέρωση εκπαιδευση εμπλεκόμενων	x			
		Άλλο				

	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης	x				
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση	x				
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση	x				
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

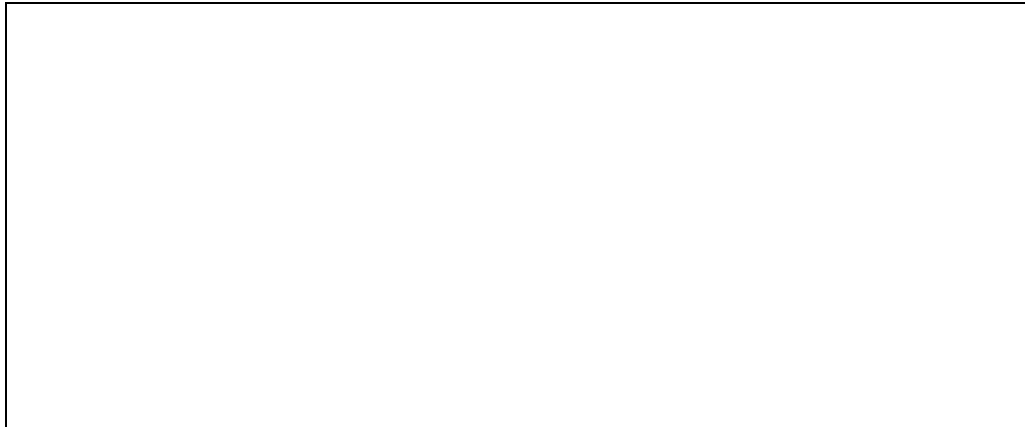
Για την εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων του Κώδικα θα απαιτηθεί η διάθεση πόρων, ιδίως για την πρόσληψη υπαλλήλων, τη διεξαγωγή όλων των προβλεπόμενων εξετάσεων και του ειδικού σεμιναρίου του άρθρου 144, τον σχεδιασμό και την υλοποίηση της εκπαίδευσης και κατάρτισης των υπαλλήλων, καθώς και για την αξιολόγησή τους και την υπηρεσιακή τους εξέλιξη.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου				
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους				
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης				

		κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝ ΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

21.	<p>Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη).</p> <p>Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.</p>
	<p>Γνωμοδότηση Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.</p> <p>Γνωμοδότηση Ολομέλειας του Αρείου Πάγου.</p> <p>Γνωμοδότηση Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.</p> <p>Γνωμοδότηση Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.</p> <p>Γνωμοδότηση του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.</p> <p>Για τις περιπτώσεις απόκλισης των ρυθμίσεων από τις ανωτέρω γνωμοδοτήσεις, βλ. κατ' άρθρον ανάλυση.</p>

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Τα άρθρα 92-98 του Συντάγματος διέπουν το σύνολο του νομοθετήματος. Για άλλες συναφείς συνταγματικές διατάξεις βλ. κατ' άρθρον ανάλυση.	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	Οδηγία 2000/78/EK Οδηγία 2000/43/EK
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	Άρθρο 6 και 9 της ΕΣΔΑ.
☐	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	Νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. κατ' άρθρον ανάλυση).
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	-απόφαση επί του παραδεκτού της 3.9.2013, Milojevic κατά Σερβίας (43519/07) -απόφαση της 27.9.2011, Hrdalo κατά Κροατίας (23272/07), Eskelinen του ΕΔΔΑ -απόφαση της 19.4.2007, Eskelinen κατά Φινλανδίας (63235/00) - απόφαση της 21.2.2008, Αλεξανδρίδης κατά Ελλάδας (19516/06) - απόφαση της 3.6.2010, Δημητράς κατά Ελλάδας (42837/06) κ.α. (βλ. κατ' άρθρον ανάλυση)
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις

30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις
	Άρθρο 233	Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 226-229, 230-231 από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται ο ν. 2812/2000 (Α' 67) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων		
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας
	Άρθρο 6 παρ. 4	Δικαιοσύνης και Υγείας	Καθορισμός παθήσεων και βλαβών που αποτελούν κώλυμα διορισμού και κάθε λεπτομέρειας για την πιστοποίηση της υγείας των υποψήφιων δικαστικών υπαλλήλων.
	Άρθρο 11 παρ. 3	Δικαιοσύνης και Εσωτερικών	Θέση ουσιαστικών και διαδικαστικών ρυθμίσεων για την πλήρωση των θέσεων δικαστικών υπαλλήλων και κατά παρέκκλιση από τους διατάξεις που αφορούν τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους.
	Άρθρο 21 παρ. 3	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Ορισμός του αριθμού των οργανικών θέσεων των κλάδων και ειδικοτήτων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους του

		άρθρου. Κατάργηση, συγχώνευση ή μετονομασία των παραπάνω κλάδων και ειδικοτήτων ή σύσταση νέων κλάδων και ειδικοτήτων.
Άρθρο 23 παρ. 2	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Αύξηση θέσεων του άρθρου αυτού (Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου)-σύσταση θέσεων του ανωτέρω Κλάδου και σε άλλα δικαστήρια ή εισαγγελίες.
Άρθρο 27 παρ. 1	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Προκήρυξη διαγωνισμού Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.
Άρθρο 37 παρ. 5	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης των διδασκόντων στο πρόγραμμα εισαγωγικής εκπαίδευσης των δόκιμων υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.
Άρθρο 38 παρ. 6	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Πρόβλεψη εκπαίδευσης -εν όλω ή εν μέρει- των δόκιμων υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου σε κοινό τόπο, με κάλυψη των εξόδων όσων μετακινούνται για τον σκοπό αυτό.
Άρθρο 66 παρ. 2	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Αύξηση θέσεων του άρθρου αυτού (Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου)-σύσταση θέσεων του ανωτέρω Κλάδου και σε άλλα δικαστήρια ή εισαγγελίες.
Άρθρο 69 παρ.	Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και Οικονομικών	Προκήρυξη

1				διαγωνισμού Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.
Άρθρο 116 παρ. 4		Δικαιοσύνης και Οικονομικών		Καθορισμός των οργάνων και της διαδικασίας ελέγχου της περιουσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και λοιπές λεπτομέρειες.
Άρθρο 116 παρ. 5		Δικαιοσύνης και Οικονομικών		Καθορισμός περιεχομένου εντύπου δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και λοιπές λεπτομέρειες.
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων			
Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)
Άρθρο 6 παρ. 4	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Υγείας	Καθορισμός παθήσεων και βλαβών που αποτελούν κώλυμα διορισμού και κάθε λεπτομέρειας για την πιστοποίηση της υγείας των υποψήφιων δικαστικών υπαλλήλων.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο 11 παρ. 3	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Εσωτερικών	Θέση ουσιαστικών και διαδικαστικών ρυθμίσεων για την πλήρωση των θέσεων δικαστικών υπαλλήλων και κατά παρέκκλιση από τους διατάξεις που αφορούν τους δημόσιους διοικητικούς	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).

			υπαλλήλους.	
Άρθρο 21 παρ. 3	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Ορισμός του αριθμού των οργανικών θέσεων των κλάδων και ειδικοτήτων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου. Κατάργηση, συγχώνευση ή μετονομασία των παραπάνω κλάδων και ειδικοτήτων ή σύσταση νέων κλάδων και ειδικοτήτων.	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Για τη μεν πρώτη περίπτωση πρέπει να εκδοθεί σε εύλογο χρόνο από την υιοθέτηση του Κώδικα, για τη δε δεύτερη περίπτωση, η έκδοση είναι δυναμική, ήτοι ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη.
Άρθρο 22 παρ. 12	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης	Ορισμός ειδικότερων τίτλων σπουδών, ή και πρόσθετων ειδικών προσόντων, ο τρόπος με τον οποίο αποδεικνύεται η συνδρομή τους, πρόβλεψη ειδικότερων καθηκόντων και ρύθμιση κάθε σχετικού θέματος.	Δυναμική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο 23 παρ. 2	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Αύξηση θέσεων του άρθρου αυτού (Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου)-σύσταση θέσεων του ανωτέρω Κλάδου και σε άλλα δικαστήρια ή εισαγγελίες.	Δυναμική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο 27 παρ. 1	ΚΥΑ	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Προκήρυξη διαγωνισμού Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και	Έως το τέλος Απριλίου κάθε έτους.

			Επικουρίας Δικαστικού Έργου.	
Άρθρο 37 παρ. 5	ΚΥΑ	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης των διδασκόντων στο πρόγραμμα εισαγωγικής εκπαίδευσης των δόκιμων υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Πάντως πρέπει να εκδοθεί πριν από την έναρξη του προγράμματος εισαγωγικής εκπαίδευσης.
Άρθρο 38 παρ. 6	ΚΥΑ	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Πρόβλεψη εκπαίδευσης -εν όλω ή εν μέρει- των δόκιμων υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου σε κοινό τόπο, με κάλυψη των εξόδων όσων μετακινούνται για τον σκοπό αυτό.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο 47 παρ. 2	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός του αριθμού των υπαλλήλων του Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου που δύνανται να λάβουν εκπαιδευτική άδεια απουσίας στην ημεδαπή κάθε εκπαιδευτικό έτος.	Τέλος Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.
Άρθρο 48 παρ. 2	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός του αριθμού των υπαλλήλων του	Τέλος Δεκεμβρίου του προηγούμενου

			Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου, ανά τομέα του άρθρου 18, που αποστέλλονται στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια κάθε εκπαιδευτικό έτος.	έτους.
Άρθρο 66 παρ. 2	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Αύξηση θέσεων του άρθρου αυτού (Κλάδου ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας)- σύσταση θέσεων του ανωτέρω Κλάδου και σε άλλα δικαστήρια ή εισαγγελίες.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο 69 παρ. 1	ΚΥΑ	Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και Οικονομικών	Προκήρυξη διαγωνισμού Κλάδου ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη). Εφόσον υπάρξει ανάγκη, πρέπει να εκδοθεί σε εύλογο χρόνο προκειμένου να διενεργηθεί ο διαγωνισμός εντός του μηνός Οκτωβρίου του έτους της προκήρυξης (α. 69 παρ. 2).
Άρθρο 85 παρ. 13	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Προκήρυξη εκλογών για ανάδειξη μελών δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων	Ανα διετία, το αργότερο μέχρι 15η Ιουνίου του έτους εκλογής (α. 85 παρ. 8).
Άρθρο 111 παρ. 2	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Παράταση χρόνου ανάθεσης σε υπάλληλο καθηκόντων άλλου κλάδου ή ειδικότητας.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).

Άρθρο παρ. 4	116	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Καθορισμός των οργάνων και της διαδικασίας ελέγχου της περιουσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και λοιπές λεπτομέρειες.	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Πρέπει να εκδοθεί εντός εύλογου χρόνου από την υιοθέτηση του Κώδικα, προκειμένου να εφαρμοστεί η διάταξη.
Άρθρο παρ. 5	116	ΚΥΑ	Δικαιοσύνης και Οικονομικών	Καθορισμός περιεχομένου εντύπου δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και λοιπές λεπτομέρειες.	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Πρέπει να εκδοθεί εντός εύλογου χρόνου από την υιοθέτηση του Κώδικα, προκειμένου να εφαρμοστεί η διάταξη.
Άρθρο παρ. 3	128	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός, κατά τομέα του άρθρου 18, του μέγιστου αριθμού υπαλλήλων στους οποίους θα χορηγηθεί το επόμενο έτος άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης, προθεσμίας για την υποβολή των σχετικών αιτήσεων των υπαλλήλων και των απαραίτητων δικαιολογητικών.	Έως 30 Νοεμβρίου του προηγούμενου έτους.
Άρθρο παρ. 13	128	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός ειδικότερων υποχρεώσεων του δικαστικού υπαλλήλου κατά τη διάρκεια της υπηρεσιακής εκπαίδευσης, του τρόπου ελέγχου	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφοσον υπάρξει ανάγκη).

				της τήρησης των υποχρεώσεων αυτών και κάθε σχετικής λεπτομέρειας.	
Άρθρο παρ. 5	129	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός του τύπου του προσωπικού μητρώου του υπαλλήλου και λοιπών σχετικών λεπτομερειών.	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Πρέπει να εκδοθεί εντός εύλογου χρόνου από την υιοθέτηση του Κώδικα, προκειμένου να εφαρμοστεί η διάταξη.
Άρθρο παρ. 9	131	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Ειδικότερα ζητήματα για τις εκθέσεις αξιολόγησης.	Δυνητική έκδοση (ενεργοποιείται εφόσον υπάρξει ανάγκη).
Άρθρο παρ. 3	135	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης	Καθορισμός σχήματος, διαστάσεων και παραστάσεων που αποτυπώνονται στο μετάλλιο διακεκριμένων πράξεων και του τύπου και του περιεχομένου του διπλώματος, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.	Δεν προβλέπεται προθεσμία.
Άρθρο παρ. 2	136	Προεδρικό Διάταγμα	Δικαιοσύνης	Καθορισμός οργάνων, διαδικασίας αξιολόγησης και βράβευσης των προτάσεων ή μελετών, ο τρόπου αξιοποίησης τους, ύψους των χρηματικών βραβείων και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.	Δεν προβλέπεται προθεσμία.
Άρθρο	143	ΥΑ	Δικαιοσύνης	Καθορισμός	Δεν προβλέπεται

παρ. 4			προθεσμίας για υποβολή υποψηφιοτήτων για κάλυψη θέσεων προϊσταμένων οργανικών μονάδων.	προθεσμία.
Άρθρο 144	Πράξη	Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ)	Προκήρυξη γραπτής εξέτασης για επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων	Δεν προβλέπεται προθεσμία. Πρέπει να εκδοθεί εντός ευλόγου χρόνου από το οικείο αίτημα του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας	
33.	<p>Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;</p> <p>Άρθρο 72: Ίδρυση Τμήματος Δικαστικών Υπαλλήλων Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης για την εισαγωγική εκπαίδευση των υπαλλήλων του Κλάδου Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων.</p>
34.	<p>Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;</p> <p>Όπως είχε γίνει σαφές αφενός μεν από επαφές της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με τα αρμόδια όργανα της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΣΔΔΑ) και αφετέρου από την επισκόπηση του οικείου πλαισίου λειτουργίας της, από την υφιστάμενη δομή της ΕΣΔΔΑ δεν υπάρχει η δυνατότητα παροχής της εν λόγω εκπαίδευσης και πρέπει, ως εκ τούτου, να δημιουργηθεί ειδικό τμήμα, το οποίο θα ενεργοποιείται οσάκις υπάρχουν υπάλληλοι προς εκπαίδευση.</p>

35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
	Η έναρξη της λειτουργίας του εξαρτάται από την έναρξη της εκπαίδευσης της πρώτης σειράς υπαλλήλων του Κλάδου Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων.
36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Δεδομένου ότι, ως εκ του αντικειμένου του τμήματος αυτού και των χαρακτηριστικών της λειτουργίας του, δεν θα απαιτηθεί η εξεύρεση χώρου, εξοπλισμού και η πρόσληψη διοικητικού προσωπικού, εκτιμάται ότι δεν θα απαιτηθεί η διάθεση σημαντικών πόρων, πλην των αμοιβών των διδασκόντων.
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή
	Τμήμα Δικαστικών Υπαλλήλων Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων
38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
	Εθνική Σχολή Δημοσίας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης.
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
	Ο υπάρχων εξοπλισμός της ΕΣΔΔΑ.
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου
	Δεδομένου ότι το Τμήμα αυτό δεν θα έχει πάγια λειτουργία, αλλά θα ενεργοποιείται οσάκις υπάρχει σειρά υπαλλήλων προς εκπαίδευση, η στελέχωσή του από διοικητικό προσωπικό θα μπορούσε να καλυφθεί από το υπάρχον προσωπικό της ΕΣΔΔΑ ή με απόσπαση των αναγκαίων για τη λειτουργία του δημόσιων υπαλλήλων για το διάστημα της εκπαίδευσης (18 μήνες). Για τους διδάσκοντες, ισχύουν οι διατάξεις που διέπουν το καθεστώς της

ΕΣΔΔΑ.

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 2021

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ